

1992

1992. gada 16. janvāris

Kungs, es nespēju atrast īstos vārdus, ar kādiem Tevi slavēt, tomēr vēlos runāt ar Tevi...

Es tev palīdzēšu, raksti:

„Jahve mani apmeklēja, kā vēja brāzma Viņa Gars pacēla mani augšup un parādīja man Kunga Vaigu, Viņš man atklāja Tā bezgalīgo Maigumu, Mīlestību un Labumu. Pēc tam Kungs mani aplaistīja ar Savām Svētībām un dāvāja pārpilnībā Debesu mannu, kurā man dalīties ar saviem brāļiem.

Kopā ar mani Viņš nokāpa aizmirstības zemē un izcēla mani no mirušo lejas. Viņš mani piecēla no to vidus, kuri bija par Viņu aizmirsuši, un atjaunoja manas dvēseles atmiņu.

Jahve, mans Kungs, es varu tik pateikties Tev un lūgt, lai Tava Piemīlība, ak, Kungs, dus uz mums visiem! Lai slavēts ir Kungs mūžīgi mūžam! Āmen.”

tagad, meitiņ, nakts šausmas ir tev aiz muguras, bet Es Esmu stāv tavā priekšā; Es tevi drošībā pārvedīšu Mājās – atpakaļ tai vietā, kurai tu pieder;

1992. gada 17. janvāris

Žēlsirdības Kungs, Tava tauta alkst pēc mierinājuma! Tava sašķeltā Miesa grimst, un pavisam maz ir to, kuri spētu Tevi mierināt. Kungs, Žēlsirdības Dievs, Tava tauta ir izmisumā, tomēr uzklausi mūs un uzlūko mūsu bēdas. Āmen.

tas, ko redz Manas Acis un dzird Manas Ausis, liek man noasiņot ... meitiņ, Es vēlos tevi darīt par Sava Vārda zobenu, kuram ir jāpāršķeļ cilvēku sirdis, ļaujot Manam Vārdam iespieties līdz pat sirds dziļumiem; viņu sirdīs atbalsosies Mana Balss, un, lai arī viņu pašu sirdī nav dzīvības dvesmas, Mans Vārds, Dzīvības devējs, viņus atdzīvinās, un no šīm agrāk nedzīvajām sirdīm izplūdīs smarža, kas remdēs Manas Brūces sāpes;

Manu meitiņ, esi drosmīga; daudzi turpinās dzīvot nesvētu dzīvi, daudz būs to, kuri nemitēsies grēkot un apvainot Manu Svētumu; daudz būs to, kuri neņems vērā Manus brīdinājumus, nedz arī zīmes, kuras Es atklāju mūsdienā pasaulei; grēks vairosies un turpinās pildīt Manu Taisnības Biķeri; šie cilvēki zīmogredzena vietā nēsā ļaunprātību un bezdievību, varaskāri un racionālismu...

ak, Mana Vassula ... jūs piedzīvosiet vēl agrāk nebijušus zaudējumus; grēcinieks lūko pēc ikvienas izdevības sagrēkot un kā laupītājs viņš ieradīsies naktī! gaudu un vaimanu būs daudz, varasvīri un mācītāji, ietekmīgas personas – visi vaimanās! Manu meitiņ, dzirdi Manas nopūtas, ieklausies Manā Sirdī!

ak, Manas Dvēseles mīļotā, nāc un mierini Manu Sirdi; esi izsalkusi pēc Manis – Es esmu Augšāmcelšanās, mīli Mani! lai tavas lūgšanas kļūst par aizstāvību tavai paaudzei un pasargā to no Mana Tēva dusmām; lai tavi saucieni un tavas lūgšanas izskan kā lūgums Tēvam; Es, Kungs, tevi svētīju; nāc, bērns ...

1992. gada 18. janvāris

Kungs, dāvā mums Savu atpazīšanas Garu, kurš mums palīdzētu iegūt Zināšanas un Gudrību. Jahve, dāvā mums nabadzīgo un pazemīgo ausis, kuras meklē Tavu Gudrību un Zināšanas. Dāvā Savai Baznīcai uzvaru, apvienodams mūs visus vienā Miesā. Āmen.

ar mīlestību sludini par Mīlestību; dzīvo Man, elpo Man; drīz piepildīsies viss, ko Es esmu teicis, un tu ieraudzīsi caur Mani notiekam jaunus brīnumus; Baznīca vēl nevalkā

savu pilnu ietēru, bet pavisam drīz tai uzliks galvā uzvaras kroni, apbrīnojot Viņas triumfu;

Es tevi mīlu, jo tu Man veltī savu laiku un tik nesavtīgi Man to atdod; Mēs tevi mīlam;¹
Es esmu laimīgs, ka tu gribi būt līdzdalīga Manā Darbā;

saņem Manu Mieru;

IXΘΥΣ

1992. gada 20. janvāris

(Kādai grupai no Šveices.)

Es nebūtu tik ilgstoši klusējis,² ja Man būtu tuvojušies mīlestībā; kā gan viņi var apgalvot, ka Mani mīl, ja viņu pašu vidū nav nedz miera, nedz mīlestības? grēks viņus apriņķā kā postoša slimība; viņus nav pārņēmusi Mana Varenība, un Mans Cēlums viņus nav caurstrāvojis;

Es nācu, lai slacītu viņu sausumu ar Savām Asarām, Es nācu, lai viņus mierinātu, bet vai esmu ko saņēmis pretim? šodien viņu pilsētas³ ir iztukšotas un guļ drupās, tās ir kļuvušas par izkaltušiem klajumiem tuksneša vidū; Manam Vārdam būtu bijis jānāk viņu ausīs, tomēr tie to nav sadzirdējuši; Mans Žēlastības Tronis tuvojās viņiem un piedāvāja Manu Mieru; pati Gudrība sniedza viņiem veselīgu mācību, kas darītu viņus brīvus, tomēr viņi to nav pieņēmuši nedz ticībā, nedz mīlestībā; ikviens, kurš sakās staigājam gaismā, bet ienīst savu brāli, patiesībā ienīst Mani; Mans sākotnējais lūgums, kas tika izteikts Manā Vēstījumā, bija

mīlestība, miers, vienotība un samierināšanās brāļu starpā;

tagad viss, ko varu teikt, ir:

pārbaudiet savas sirdis vēl pirms Tiesas dienas, jo jums ir atlicis pavisam maz laika; lūdzieties un izvairieties no katra ļaunuma; nekad nenosodiet un netiesājiet viens otru, bet gan pievērsiet savas sirdis Man, noskaņojiet savus prātus uz Mani; palieciet nomodā, jo šķīstīšanās laiks ir tuvu jums pienācis;

piepildieties ar Mīlestības Garu, lai jūsu grēki jūs nenosmacē;

IXΘΥΣ

1992. gada 20. janvāris

Vassula, esi nomodā; daudzi sakās dzirdam Manu Balsi un vada projektus, bet patiesībā viņi nepieder Man; viņi kaļ plānus, kurus Es neesmu iedvesmojis; atceries, ka pie tevis griezīsies tie, kuri, pirms rīkoties, neprasa padomu Man; viņi aizraujas ar pravietojumiem, kuri nenāk no Manas Mutes; tu jau to visu esi redzējusi un dzirdējusi; mēnesi pēc mēneša viņi sludina par nākamajām lietām, kurām ar tevi būtu jānotiek; ļauj viņiem iznākt priekšā, nebaidies; Es tevi apsegšu, Mans bērns;

1992. gada 20. janvāris

Jēzu, liec Savam Svētajam Vaigam mums uzsmaidīt, un mēs atdzīvosimies.

Mūsu šķēlšanās mūs iznīcina kā uguns...Tā kā Tu Vienīgais dari brīnumus, tad sapulcini mūs kopā un palīdzi cilvēkiem atteikties no viņu neprāta.

Tu esi iecerējis mūs apvienot, aicinādams pieņemt vienotu Lieldienu datumu un caur to palīdzēdams mums samierināties savā starpā. Kungs, es piesaucu Tavu dievišķo palīdzību!

¹ Runāja Vissvētākā Trīsvienība.

² Jēzus uz kādu laiku Šveicē bija „kļuvis neredzams”.

³ Dvēseles.

Manu bērniņ, priecīgi nes Manu Krustu un slavē Tēvu par Viņa nesavtību un augstsirdību; dzirdi Mani: ļaundari var cerēt, ka viņiem izdosies sagraut Manas Vienotības plānu, bet šī cerība viņus ved pretī savai bojāejai; kad Es piedāvāju Mieru visā pasaulē, gandrīz visi bija par karu; kā gan Es lai viņus aizstāvu, ja Mana Tēva roka jau ir pacelta pār viņiem? tīkls, ko viņi ir izlikuši citiem, notvers viņus pašus; ko gan Es vēl būtu varējis darīt jūsu labā, ko jau nebūtu darījis? Es uzņēmos uz Sevis jūsu vainas; Es samierināju jūs ar Tēvu un atdevu par jums Savu Dzīvību – ko gan vēl vairāk Es būtu varējis darīt?

Manas Vissvētākās Sirds Vassula, iepriecini Mani un ielaid savas dvēseles iekšistabā Manu Svēto Garu; atļauj Viņam elpot un mājot tavas dvēseles dzīlēs; atļauj Man attīrīt tavu dvēseli no visiem sārņiem un trūkumiem, kas ir pretrunā ar Mani; Vassula, lai arī tava dvēsele lēks kā uz uguns, ik reiz, kad Es pacelšu Savu Roku, lai satriektu visu, kas vēl arvien tevi tur gūstā, tad nebīsties un šausmās nebēdz projām, atļauj Man izraut no tavas dvēseles visas šīs vājības; Es nākšu tevī kā vētra un īstenošu Savas Sirds lēmumu, – tā ir tevis sagatavošana mūsu vispilnīgākajai vienotībai;

jau sākumā Es sacīju, ka tu būsi Mans tīkls un Mans mērķis, bet toreiz tu vēl šos pēdējos divus vārdus neizprati; tu nesaprati, ka, lai sagatavotu tevi mūsu pilnīgajai vienotībai, Man ir jāšķīstī tevi un jāizdaiļo tava dvēsele; Man ir jāuzvelk lokš un jāuzliek tevi par mērķi Manai bultai ... ak, ko gan Es tevis labā nedarītu! nē, šķīstīšanās neiztiks bez ievainojumiem un mokām, tomēr tad nedzen projām Svēto;

atļauj Manam Garam pieaugt tevī arvien vairāk, bet Manai dievišķajai Ugunij degt tavā dvēselē, – tu tiksī Manas Uguns pārkausēta; nežēlojies, kad nāku pie tevis kā veseris, kas nošķeļ nost tavus trūkumus, nevaicā savam Svētajam, ko Viņš dara; Es esmu ceļā uz tavas dvēseles iekšistabu, uz Savu Mājvietu, un pat vizitūrīgākie šķēršļi Mani neatturēs; Es tos uzspridzināšu, Es iznīcināšu Savus sāncensus;

Ak, Kungs, dari to lēnāk!

Es vēlos tevi šķīstīt visā pilnībā, tādēļ neatturi Mani no tā, ko Es tevī daru; tu Man esi ļoti mīļa, ļauj, lai tevi apņem Mans Maigums, un neatsaki Man, dvēsele, neko; Es vēlos tevi darīt par pakļāvīgu instrumentu; pat, ja Manu Klātbūtni tu sajūtīsi kā uguni vai bultu–nebīsties, jo Es tevi nesalauzīšu; Es laužīšu vienīgi Savus sāncensus, Es cīnīšos tevī; Es neaizmirsīšu arī par tavu trauslumu; Es tevi esmu izveidojis un nolēmis, ka tu būsi Mana Atbalss, tādēļ ļauj savam Karalim valdīt pār sevi; atļauj savam Valdniekam valdīt! nekas Manām Acīm nepaliks nepamanīts, katru mazāko netīrumu likvidēs Mana Šķīstība, un Mana Gaisma turpinās tevī kvēlot, un Mans Gars plūdis tavā garā kā upe; nenogurstoši meklē Manu Svēto Vaigu, un tu sapratīsi, ka tev uzsmaida Es Esmu;

1992. gada 20. janvāris

miers lai ir ar tevi; meitiņ, klausies Manī: vai esi paskatījusies visapkārt? ko tu esi ieraudzījusi?

Esmu redzējusi apvērsumus un pat vēl lielākas šķelšanās pirms VIENOTĪBAS. Es neredzu galu ne mūsu cīņai par vienotību, ne arī ateismam.

Mana Dvēsele, jūsu paaudzes tiesnese, ir bijusi par liecinieci daudz smagākām lietām nekā apvērsumi, šķelšanās un ateisms; Es tev saku: daudzi perina pret Mani ļaunus nodomus, šobrīd Savā paša Namā Es dzirdu viņus sazvēramies pret Mani ... tomēr pavisam drīz pienāks Mana Diena, un salas nodrebēs un, lai arī šī paaudze vaimanās, Es

viņā neklausīšos, jo Debesu durvis tajā Dienā būs aizvērtas; atkailinātā zeme vaidēs kā sāpju sagrauzta atraitne;

paaudze, Mana Sirds jau tagad sažņaudzas, iedomājoties par to žēlabaino skaņu, kas izskanēs no tevis; Es patiešām nepriecājos par izdevību pazemot vai mocīt cilvēku cilti; vēlreiz un tā kā vēl nekad agrāk, pār jums tiks izliets Mans Svētais Gars, un no tikko kvēlojošas liesmiņas tas pārvērtīsies visu aptverošā Ugunī un ar varenu brāzmu nesīs atjaunotni ikvienam no jums; tad kā uzvarētājs, kas iesoļo pakļautajā pilsētā, Es, Kungs, pārņemšu jūs ar Savu Godību, un ecclesia atdzīvosies;

beigās Taisnība gūs virsroku; tu, meitiņ, nebīsties skaļi saukt pēc Manis; nebīsties no cilvēkiem, it īpaši no tiem, kuri tev pretojas, esi laimīga, meitiņ; Es, Kungs, spēju lasīt viņu visapslēptākās domas, un Mana visudzirdošā Auss uztver katru vārdu; viņi domā, ka zina visu, bet patiesībā nezina neko;

meitiņ, Es esmu lūdzis Tēvu, lai Viņš ņemtu vērā tavu trauslumu; Vassula, centies saprast Tēvu; lai arī tu esi trausla, Es esmu tevi dziļi iesakņojis Sevī, lai, pūšot nežēlīgam vējam, tu nesašūpotos un nenodrebētu; tu esi Viņa atvase, un tāpēc Tēvs Savā greizsirdīgajā Mīlestībā un Nesavtībā pieļauj šādu pretestību; vai neesi dzirdējusi, kā Viņš caur ciešanām kausē dvēseles, darot tās pilnīgas, un ka ciešanas ir daļa no tavas sagatavošanas?

tāpēc, meitiņ, esi pacietīga, esi arī nesavtīga, bailēs nenodrebi un nežēlojies par niekiem; nepagursti darbā, bet gan seko Manu Asiņu zīmēm, kuras esmu atstājis aiz Sevis ceļā uz Mūžību; tie, kuri tām seko, nonāks Manā Valstībā; iemācies saprast, ka Tēvs nav cietsirdīgs, bet ir pilns maiguma un laipnības pret tevi; Gudrība tevi mīl, tādēļ, meitiņ, ievēro baušļus, dzīvo saskaņā ar Evaņģēliju, izvēlies Mani par savu Svēto Ceļabiedru un lūdzies par Maniem priesteriem, – viņi pārstāv Mani;

1992. gada 24. janvāris

(Jēzus mani uzrunāja svētās Mises laikā:)

„Šis ir tikai sākums. Tu redzēsi daudz lielākas lietas par šīm.”

(Šos vārdus Jēzus man sacīja tad, kad biju Viņu slavējusi par Viņa brīnumiem un varenajiem darbiem – Savā spēkā Kungs bija atvēris daudzu sirdis Vispasaules Baznīcu padomes laikā. Jau kopš vasaras Viņš bija devis daudzus vēstījumus, kas attiecās uz vienotību. Tajos Kungs bija izteicis Savas Vēlmes. Viņš atvēra dažu Vispasaules Baznīcu padomes locekļu sirdis, un tie saņēma Viņa Vārdu. Pateicoties Kunga darbībai, es šajā vienotības nedēļā varēju šos cilvēkus iepazīstināt ar Jēzus vēstījumiem.)

1992. gada 26. janvāris

Manas Vissvētākās Sirds Vassula, vai tu vēlētos Man veltīt sevi pilnībā?

Jā, mans Kungs, es to gribu.

tad lūdzies šādiem vārdiem:

„Vissvētākā Jēzus Sirds,

nāc un pārņem mani pilnīgi Savā rīcībā.

Dari, Kungs, ka Tavi nodomi kļūst par maniem nodomiem un Tavi rīcības motīvi – par manējiem. Dari, Kungs, lai es domātu Tavas Domas un runātu Tavus Vārdus. Ļauj man paslēpties Tavas Vissvētākās Sirds dzelmēs un pilnībā saplūst ar Tevi. Es, Vassula, slavēšu Tavu Vissvētāko Sirdi no savas sirds dziļumiem un es apņemos dedzīgi kalpot Tavai Vissvētākajai Sirdij. Es Tev kalpošu daudz dedzīgāk nekā agrāk.

Es esmu vāja, bet zinu, ka Tavs Spēks mani atbalstīs, tikai neļauj man novērst skatienu no Tevis, nedz arī manai sirdij līdināties kaut kur citur.

Es, Vassula, meklēšu vienīgi Tavu Vissvētāko Sirdi un ilgošos tikai pēc Tevis.

Jēzus Vissvētākā Sirds, radi manī nepatiku pret visu, kas būtu pretējs Tavam Svētumam un Tavai Gribai. Izsijā mani caurcaurēm un pārlicinies, ka manī vairs nemājo neviens no Taviem sāncenšiem. Sākot ar šo dienu, saveļc vēl ciešāk tās Mīlestības saites, kurām Tu esi mani sasējis, dāvā manai dvēselei slāpes pēc Tevis, bet manai sirdij atļauj saslimt mīlestībā uz Tevi.

Vissvētākā Jēzus Sirds, nekavējies... nāc un sadedzini visu manu būtību Savas Kvēlojošās Mīlestības Liesmās. Viss, ko es no šī brīža darīšu, tiks veikts vienīgi Tavās interesēs un Tavam Godam, un nekas nebūs man pašai.

Es, Vassula, atdošu savu dzīvi Tev un no šīs dienas es vēlos būt Tavas Mīlestības verdzene, Tavu kvēlošo Ilgu un Ciešanu upuris, Tavas Baznīcas ieguvums un Tavas Dvēseles lolojums.

Lai rūgtums, ko izraisa dvēseļu kurlums un viņu krišana, dara manus vaibstus līdzīgus Tavam Krustā sistā attēlam. Piepildi manu dvēseles biķeri līdz malām.

Vissvētākā Jēzus Sirds, neiztaupi man Savu Krustu, tāpat kā Tēvs Tev neiztaupīja Tavējo. Dari manas acis, domas un vēlmes par Tavas Vissvētākās Sirds gūsteknēm.

Es esmu necienīga un neesmu neko pelnījusi, bet palīdzi man būt uzticīgai šim sevis veltīšanas aktam, nepagurstoši piesaucot Tavu Svēto Vārdu. Dari, Kungs, lai mans gars atgrūstu visu, kas neesi Tu.

Vissvētākā Jēzus Sirds, dari, lai citu dvēseļu pestīšanas labad mana dvēsele vairāk nekā jebkad agrāk nestu sevī Tavas Rētas.

Es, Vassula, labprātīgi pakļauju savu gribu Tavējai no šī laika uz mūžiem. Āmen.”

tagad Mans Gars atdusēsies tevī ... Vassula, Man ļoti patīk, ka tu pavadi savu laiku kopā ar Mani; neviens Manā Vārdā nests upuris nav veltīgs;

IXΘΥΣ

1992. gada 27. janvāris

bērnīņ, miers lai ir ar tevi;

tev ir tikusi dota šī žēlastība, lai Es caur tevi spētu atvērt aklo acis un kurlo ausis; Es arī turpmāk atklāšu Sevi caur tevi šādā veidā; tu esi visnepilnīgākais instruments, bet Mana Līdzjūtība redz tavas nepilnības izdarīto piepūli, un Mans Maigums noraida Manas Dusmas; nekad nešaubies par Manu Mīlestību; Man ir vajadzīgs vājums, lai Es varētu visu izdarīt;

Tas esmu Es, Jēzus, Kas parādīs tev¹ ceļu uz Vienotību;

ir pienākusi stunda, kad Manai Miesai ir jātiek pagodinātai; pavisam drīz cilvēkiem ir jāuzzina, kādā veidā Es vēlos, lai viņi apvienotos, – Mans Ceļš nebūs viņu ceļš ...

tagad Es esmu viņiem atklājis Savas Vēlmes, Es viņiem esmu atklājis Savu Sirdi; Savā Spēkā Es vienādošu Lieldienu datumu; tas nenotiks piespiedu kārtā, jo Es atradīšu mierīgus līdzekļus; patiesi, Es jūs pārsteigšu ar Savu bezgalīgo spēku; šodien Es tiem esmu parādījis virzienu, bet rīt Es viņus vedīšu turp, kur Es esmu izvēlējis vest;

IXΘΥΣ

1992. gada 30. janvāris

Kungs?

Es Esmu;

Vai man būtu jāpieraksta rītausmā redzētais?

raksti;

¹ Cilvēcei.

Es redzēju Krieviju.

neraudi, viņa atveseļosies; labāk rūgti apraudi tos, kuri ir aizgājuši no Manis; Krieviju Es atjaunošu; apraudi cilvēku, kurš ir miris; Vassula, Krieviju Es izgreznošu;

Kungs, es redzēju šīs zemes nožēlojamību un nabadzību! Es redzēju, kā man tuvojās jauna sieviete – tā nebija nedz skaista, nedz neglīta, un es sapratu, ka tā ir Krievija. Kad viņa pienāca tuvāk, pēc viņas drēbēm sapratu, ka tā ir nabadzīga.

Viņa atvēra muti sarunai, un es ieraudzīju, ka viņai ir tikai puse zobu – tas viņu darīja ļoti neglītu. Es sapratu, ka jauna sieviete, kurai trūkst puse viņas zobu, noteikti kaut ko darītu lietas labā, ja vien nebūtu ārkārtīgi nabadzīga.

Neskatoties uz nabadzību un nožēlojamību, Krievija bija drosmīga un stāvēja uz savām kājām. Viņa parādīja kādu senu ierīci, ar kuras palīdzību tā pelnīja naudu.¹ Krievija man pastāstīja, ka viņa strādās uz šīm stellēm, lai spētu nopelnīt iztiku un izdzīvotu.

Mana sirds sažņaudzās bēdās. Pie manis pienāca vēl kāda sieviete – arī tā bija Krievija un arī viņai bija mutē bija mazāk nekā puse zobu. Tad atnāca vēl divas sievietes bez zobiem – tā atklājās viņu ārkārtējā nabadzība.² Pēkšņi telpā ienāca jauns vīrietis - Krievijas Vīrs. Es ievēroju, ka Viņš bija stalts, veselīgs, slaidis un ļoti izskatīgs.

Es padomāju – kā gan Viņš spēj paciest tādu sievu kā Krievija – tik neglītu un trūkstošo zobu dēļ pat atbaidošu. Kamēr es par to domāju, Krievijas vīrs maigi tuvojās viņai un ar Savām Rokām apņēma viņas plecus. Viņa acīs es ieraudzīju bezgalīgu Maigumu, Mīlestību un Uzticību uz mūžiem. Es sapratu, ka, neskatoties uz tās nepievilcību, viņš nekad viņu nepamestu. Es šajā vīrā atpazīnu Tevi, mans Kungs.

nē, Es viņu patiešām neatstāšu – pat, ja viņa Mani atgrūstu; Es esmu viņas Tēvs un laulātais Draugs, Mans vārds ir Uzticamais un Patiesais; Es viņu no jauna ietērpšu skaistās drānās, bet viņas sirdi greznos piemīlīgs un maigs raksturs; Es nekad neesmu mitējis izliet pār viņu svētību lietu; Es nekad neatņemšu viņai Savu Mīlestību; ak, Vassula, esi pacietīga, tāpat kā Es esmu pacietīgs; tagad atbalsties pret Mani;

IXΘΥΣ

1992. gada 31. janvāris

„Jo tāpat kā debesis pārklāj zemi, tikpat liela ir Tava žēlastība pār tiem, kas Tevis bīstas.” (Ps 103, 11)

nāc un uzņem sevī visu, kas esmu Es; absorbē sevī Mīlestību; Es esmu Mīlestība, tomēr Es ciešu no vientulības, jo Savējie Mani nepieņem;

Mani bērni ir atstājuši Taisnīguma takas un Gudrības Avotu; Mani bērni vairs neklausās Mūsu Abu Sirdīs; ir sacīts, ka Dumpinieks jeb Dumpīguma gars, kurš „uzstāsies ar skaļām runām pret Visuaugsto un apvainos Visuaugstā svētos”³ izaicinās Manu Spēku; šis Dumpīguma gars „centīsies grozīt svētku laikus un Manu bauslību”⁴; tev pietiek palūkoties sev visapkārt, un tu sapratīsi;

Manas Baznīcas galvenie ienaidnieki ir racionālisms un modernisms, jo tie abi noved pie ateisma, tie abi vēlas aprīt visu zemi; tomēr Es, Manu meitiņ, metīšu Savu Uguni pār šiem atkritējiem, lai beidzot nokristu zvīņas no viņu acīm un tie ieraudzītu gan pašu radīto nekārtību, gan to, kādus žņaugus viņi ir uzlikuši Mūsu Abu Sirdīm; Es pašķiršu ceļu jūsu vidū un iziešu cauri pa to;

¹ Tas izskatījās pēc vecām stellēm.

² (Vai četras ļoti nabadzīgas sievietes simbolizētu četrus bada gadus Krievijā?)

³ Dan 7, 25.

⁴ Dan 7, 25.

atgriezieties un nožēlojiet grēkus! jo Debesu valstība ir jums tuvu pienākusi;
- nāc, pieraksti Manu nākamo Vēstījumu visiem tiem, kuri sapulcēsies, lai uzklausītu Manu Vārdu Nicā;

(Francijā.)

miers lai ir ar jums;

Mana Atgriešanās ir nenovēršama, un Es no Debesīm atklāšu Savu Vaigu, vērzdams to pret šīs pasaules bezdievību; tāpēc esiet gatavi; ikviens, kurš tiks atzīts par liekulīgu, ieraudzīs, cik nāvējošas brūces tas ir cirtis viņa dvēselei; Es nākšu jūsu vidū Godībā un mirdzošā Krāšņumā; jūsos atklāsies Patiesības Gars un šķīstīs jūsu dvēseles; jūs ieraudzīsiet Mani vaigu vaigā un tad iepazīsiet sevi pilnībā, tāpat kā Es jūs pazīstu; tāpēc nāciet pie Manis tādi, kādi esat tagad; negaidiet, kad būsiet svēti, bet gan nāciet un saprotiet, ko Es no jums sagaidu visvairāk; Es jūs mīlu ar mūžīgu Mīlestību; uzņemdamies uz Sevis jūsu vainas, Es par jums esmu upurējis Savu Dzīvību; Es esmu samierinājis jūs ar Tēvu un atļāvis Manis paša radītajām rokām

- piesist Mani Krustā -

ko gan vēl Es būtu varējis darīt, ko nebūtu jau izdarījis? - ja jūs sakāt, ka mīlat Mani, tad ņemiet Manu Krustu un sekojiet Man; neskatieties ar izbailēm uz citiem, mazākiem krustiem, kurus Es nolieku jūsu ceļā; mīlestībai nav robežu, mīlestība pacietīgi panes visu, kas nāk; mīlestība neaizvainojas, bet gan priecājas par Patiesību un par visu, kas nāk no Patiesības; mīlestība neatceras pret to izteiktos apmelojumus, tādēļ meklējiet mīlestību un svētījiet savus ienaidniekus;

Es vēlos, lai jūs būtu svēti, tomēr jūs, Mani mīļotie, vēl arvien esat tik tālu no pilnības – šajā paaudzē ir dziļi iesakņojusies naudaskāre; mīļie bērni, vai jūs patiešām vēlaties Man sekot? tad izlemiet sekot Manās Pēdās, kuras vēl arvien ir pildītas ar Manām Asinīm; nebaidieties, Manu Pēdu nospiedumi aizvedīs jūs pie Manis jūsu Tēta Rokās; tie aizvedīs jūs pie Tā, Kurš Pirmais jūs turēja Savās Rokās; paļaujieties un atbalstieties pret Mūsu pestījošo Mīlestību; Es jums saku:

beigās Mūsu Abu Sirdis gūs virsroku;

satver Manu Roku, meitiņ, un nebīsties – Es par tevi parūpēšos; Es Esmu ir ar tevi;

IXΘΥΣ

1992. gada 31. janvāris

Ak, Tēti! Ja Raksti saka:

„Cilvēkam ir paredzēts daudz grūtību, un smags jūgs gulstas pār Ādama bērniem, sākot no dienas, kad viņi iziet no savas mātes klēpja līdz pat dienai, kad tie atgriežas pie visu viņu mātes.” (Sīr 40, 1)

Mans Kungs, kādā no Saviem Vēstījumiem Tu man sacīji, ka mūsu Svētā Māte ir otrā Ieva – Viņa ir ieņēmusi Ievas vietu. Rakstos teiktais manā uztverē vēlreiz apstiprina, ka Marija, mūsu Svētā Māte, ir arī visas cilvēces Māte.

meitiņ, tu esi ieklausījies Gudrībā, Mana Sirds priecājas un Mana Dvēsele līksmojas, kad no tavām lūpām nāk Zināšanas, ko esmu tev devis; esi niecība un ļauj Gudrībai sevi mācīt; paliec Manā žēlastībā un svētībā, un nebaidies no plēsonīgiem vilkiem, Manu bērniņ, nebīsties no viņiem;¹

Tēti, tevi satriec tas, ka Tev ir jānoskatās Savu bērnu ļaunajos darbos... Bezdievība, ienaidis, sātanisms, aborti, varaskāre pat Tavā Baznīcā, netaisnība u.t.t., un tomēr Tu nāci pie manis – bezdievības atspulga, lai glābtu mani no iznīcības.

¹ Tas attiecas uz kaut ko, kas bija zināms Dievam un man.

Tava Žēlastība kā svētību straume nāca pār mani, un Tu piedāvāji man Savu Draudzību, Tu kļuvi par manu svēto Ceļabiedru un Draugu.

Tu mani nostādīji Patiesības un Tavas Derības priekšā. Tik smagi ir sajūst, cik noskumusi ir Tava Sirds, Tavā elpā es jūtu Ciešanas un dzirdu sāpju nopūtas.

meitiņ, Es esmu dziļi noskumis, tomēr neapraudi Mani; labāk raudi par brāļiem un māsām, kurus grēks iznīcina kā vēzis; meitiņ, pataupi savas asaras, lai apraudātu viņus; Vassula, tavas brūces, salīdzinot ar Manējām, ir tikai niecība; lūdzies par viņiem, pirms vēl Mans Pirksts nav skāris šo zemi un to izkausējis; Es zinu, ka esi ļoti trauša un smalka, bet vai Es kādreiz būtu tevi pametis?

pravieto un atklāj Manu Sirdi visām tautām un ciltīm;

1992. gada 6. februāris

meitiņ, Es tev dodu Savu Mieru; ja kāds tev vaicā, par ko ir šie vēstījumi, tad atbilde: Līdzjūtība un Mīlestība vēlas atklāt cilvēcei pati Sevi; Pestīšana noliecas no Debesīm un aizskar grēciniekus, lūgdama viņus atteikties no sava neprāta; vārdi, kuriem Dievs šodien mūs uzrunā, nozīmē Mieru, Samierināšanos un Mīlestību;

- bezgalīgu Mīlestību-

IXΘΥΣ

1992. gada 11. februāris

(Vēstījums Ņujorkai, ASV.)

Vassula, atļauj Man izmantot tavu roku un raksti: miers lai ir ar jums visiem; bēmiņi, patiesi Es jums saku, ka Patiesā Gaisma jau atgriežas; jūs esat Mani bērni, un Es jums saku: jūs visi varat būt gatavi, lai uzņemtu Mani; pavisam drīz izbeigsies jūsu laikmeta tumsa; izprotiet, kā grēki aptumšo gaismu, kas ir jūsos; mīlestība uz šo pārejošo pasauli ir nicināma, un tā var jūsos ienest vienīgi tumsu, tomēr Es jums saku:

nakts ir jau gandrīz galā,

un drīz būs pienācis gals arī jūsu klupieniem un kritieniem, jo Mans Svētā Gara Spēks pilnībā vienosies ar jums un liks jums dzīvot

patiesu Dzīvi Manī, jūsu Dievā;

svētīgi ir tie, kuri pieņem Patiesību un dzīvo saskaņā ar to; viņiem sagatavotie Debesu mājokļi nepaliks uz mūžiem tukši – tos piepildīs viņu klātbūtne;

Es, Jēzus, lūdzu, lai jūs Man sniegtu savu sirdi – Es to ielikšu Savā Vissvētākajā Sirdī un atdzīvināšu; Es jūsu sirdi slacīšu smaržām un šķīstīšu to, Es to piepildīšu ar Savu Gaismu un Savu Siltumu; Es piesātināšu jūsu sirdi ar Savu Mīlestību un pilnībā to atjaunošu, vezdams to atpakaļ svētumā un greznodams ar Savu Dievišķību; ja tikai jūs apzinātos, ko vēlos jums dot, neviens no jums nešaubītos un nevilcinātos atdot Man visu savu sirdi un klausītos Manī:

meklējiet labo, nevis ļauno, lūdzieties ar mīlestību un netiesājiet;

pavisam drīz Mana Gaisma kā Uguns ieplūdīs jūsos un šķīstī jūsu dvēseles no ikvienas netīrības; Es ienākšu Savās pilsētās¹ un izgaismošu tās, un tajās vairs nebūs vietas tumsībai, bet gan valdīs Gaismas pārpilnība; tad jūsu pilsētas² tiks atjaunotas Manā pārdabiskajā Gaismā un darītas svētas; tad pār jums nāks jaunas Debesis un jauna Zeme, un mūsdienu pasaule tiks aizritināta ciet kā rakstu tīstoklis; un tad kā ziedi, kuri smel

¹ T.i., mūsu dvēselēs.

² T.i., mūsu dvēseles.

dzīvību no gaismas, arī jūs, Mani mīļotie, tiksiet pārpludināti ar dzīvību dāvājošo Gaismu;

- vai puķes var izdzīvot bez ūdens? tad kādēļ šodien tik daudzi no jums atsakās pieņemt Mana Svētā Gara straumes un šaubās, ka Ūdens, kas izplūst no Mana Troņa,¹ nāk no Manis? vai neesat lasījuši:

„Tur stāvēs Dieva un Viņa Jēra tronis, un Tā kalpi Viņam kalpos. Tie skatīs Viņa Vaigu, un Viņa Vārds būs tiem uz pierēm. Tur nebūs vairs nakts, ne sveces, ne saules gaisma tiem nebūs vajadzīga, jo Kungs Dievs izlies gaismu pār viņiem;”²

vai jūs vēl neesat sapratuši? Mans Gars līdzinās Upei, un, lai kur tā plūstu, ikviens – slims, kropls, akls³, kurš tajā pagremdējas,⁴ taps dziedināts un kļūs par Visaugstā liecinieku; jūs visi būsiet kā augļu koki, kuru lapas nekad nesavīst un kuru augļi nemitējas;⁵ jūs nesīsiat augļus divpadsmit mēnešus gadā, pateicoties Upei (Mans Svētais Gars), kas plūst no Manas Svētnīcas,⁶ kurā iemājos jūsu gars; Es esmu nolēmis jūs atbrīvot no Ļaunā spīlēm un atjaunot jūsu dvēseles atmiņu; Es esmu nolēmis atvērt akmens sirdis, lai tās, sākot ar šo brīdi, cildina Mani, jūsu Dievu; - paaudze, nesaki:

„Manas brūces nav dziedināmas”,

ar šiem vārdiem jau priekšlaikus atteikdamās no dziedināšanas; nesaki:

„Mans Pestītājs nekad neklausās manī,”

jo šodien tavš Pestītājs saka: asins Asaras, kuras Es gadu pēc gada esmu lējis pār tevi, paaudze, apliecina Manas bēdas; Es nevienam neatsaku Savu Žēlsirdību, tādēļ nāciet pie Manis, iekrītiat Manās Rokās un jūs tiksiet dziedināti; nebaidieties no Manis – Es esmu neizsmeļamais Mīlestības un Piedošanas Avots; un jums, kas sakāt:

„Mans Pestītājs nekad neklausās manī”, Es saku: Es vienmēr esmu ar jums un kā izslāpis ceļinieks Es slāpstu pēc jūsu mīlestības vārdiem, Es slāpstu pēc jūsu lūgšanām; piesauciet Mani no visas savas sirds, un Es atbildēšu; nesakiet:

„Viņš ir apslāpis Savu Vaigu no manis;” paskatieties otrā pusē; Es esmu nomodā par katru jūsu soli un Es nekad neļauju jums pazust no Sava redzesloka; Es visu laiku esmu ar jums, bet jūsu pašu tumsa neļauj jums Mani ieraudzīt, bet sausums jums neļauj Mani sadzirdēt ... paceliet Savas acis uz Debesīm ... paaudze, meklē to, kas ir Debesīs, un tu ieraudzīsi Manu Godību;

jums pašiem ir jāpieņem lēmums:

Mana Sirds vienmēr ir atvērta katram, kurš nāk un vēlas Tajā mājot; iesakņojieties Manī un jūs dzīvosiet;

Es svētīju jūs visus, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu;

IXΘΥΣ

1992. gada 13. februāris

Kungs, vai tas ir godīgi, ka lūgšanu grupa, kuru ir izveidojuši nesen atgriezušies grieķi, tagad tiek praktiski likvidēta? Vai tas ir godīgi, ka priesteris viņus padzen un viņiem, izklīdinātiem, jāatgriežas tuksnēsī, kurā tie agrāk bija?

Vassula, par jūsu priesteriem ir jālūdzas!!

¹ Atkl 22, 1.

² Atkl 22, 3 – 5.

³ Garīgi.

⁴ Ez 47, 9.

⁵ Ez 47, 12.

⁶ Ez 47, 12.

Kungs, vai Tu viņam atļausi aizlaist postā visu Vīna dārzu? Tu taču esi pārvērtis tuksnešus Upēs, un izkaldušu zemi ūdeņu pilnos Avotos!

Vassula, par jūsu prieteriem ir jālūdzas!

Kungs, to, kas bija izbadējies, Tu esi piepildījis ar Saviem augļiem, izsalkušo Tu esi sātinājis, Tu esi piecēlis pagurušo, paaugstinājis nabadzīgo un grēcinieku. Tu esi darījis laimīgu ciešanu piemeklēto, un Tava Mīlestība ir dziedinājusi slimo. Tu esi devis Ūdeni tam, kurš bija šausmīgi izslāpis... Kungs, neatstāj viņus...

Es viņus neatstāšu; Mana Vassula, par jūsu priesteriem ir ļoti jālūdzas ... tici Man – ecclesia atdzīvosies, jo Mans dziedinošais balzāms saucas

MĪLESTĪBA;

Mūsu vidū ļoti bieži nav mīlestības!

Es izliešu Savu Garu pār visu cilvēci – pārakmeņotās sirdis izkusīs, bet viņu netaisnības tiks sadedzinātas Manā Ugunī;

Kungs, es uzdrošināšos teikt vēl ko... Tu zini, ka mazā lūgšanu grupiņa tagad ir šī priestera pārbiedēta. Arī es neesmu cienīga un bez Tevis esmu pazudusi. Drebošā liesmiņa, kas ir manī, bez Tavas Gaismas ir tuvu izdzišanai.

tev uz sirds ir vēl kaut kas, Manu meitiņ, pabeidz iesākto teikumu;

... vienotība nevar veidoties bez grieķu pareizticīgajiem priesterim, bet Tevis piedāvātais vienotības modelis viņiem nepatīk.

Mana Vassula, tomēr Manā rīcībā ir arī augstsirdīgi un cēli vīri – viņi būs atgriešanās piemērs visai šai paaudzei; tomēr neaizmirsti par šo priesteri; cieni Manus priesterus, upurē Man gandrares upurus, un Es tev parādīšu uzmanību ar Savu labvēlību;

padodies Man un atļauj Man laiku pa laikam tevi pārbaudīt; Es dziedināšu katru neuzticību, ko Manas Acis pamanīs;

1992. gada 14. februāris

Vassula, saņem Manu Mieru un ļauj Man sajust tavu mīlestību; padodies Man, ienāc Manā Sirdī un piepildi dzīvē visu, ko Es tev esmu devis;

Kungs, Tu esi pār mani izlējis Savas žēlastības, kaut man nebija ne vismazāko nopelnu.. Kā redzi, esmu Tavās Rokās, tāpēc rīkojies ar mani, kā Tev tīk.

tad dzīvo Man un mierini Mani; simbolizē vienotību, kuru šī paaudze nepieņem – jā, esi zīme vienotībai, kas nāk no Manis, bet kura tiek izsmieta un noraidīta tavā Namā, kuru nepieņem savējie;¹ caur tevi Es atklāju Savu Mīlestību pret visām tautām, un caur tevi Es turpināšu runāt un norādīt, kādā veidā viņi Manu Baznīcu ir pārvērtuši par tuksnesi; Es tavai tautai² esmu piedāvājis Miera līgumu, kas varētu jūs visus aizvest līdz brāļu vienotībai;

Es esmu izvēlējis tevi par ceļrādi tam, kādai būtu jābūt vienotībai, bet viņi nevēlas klausīties; tie arī vairs nenoliecās; tā vietā viņi steidzas Man upurēt vīraku, bet ko gan Man ar to darīt? Es vēlos, lai Man pretim paceltos viņu sirds vīraks, Es vēlos mieru, kas nāk no sirds, Es vēlos cildinājumu, kas nāk no sirds, Es vēlos mīlestību, žēlsirdību un līdzjūtību, kas nāktu no viņu sirds;

Es ilgojos pēc samierināšanās, kas nāk no visas sirds ...

ak, meitiņ, šķērsojot šo tuksnesi, nepagursti, tavs Pestītājs ir tev līdzās, un mēs esam cieši sasaistīti; Es esmu tevi nozīmējis šai misijai, lai tu kā zibens izgaismotu Manus Vārdus

¹ Grieķu pareizticīgo priesteri.

² Grieķu pareizticīgo priesteriem.

visām tautām; saki viņiem, ja tie sakās esam Visaugstā liecinieki, tad lai parāda Man savu mieru caur iekšējo veselumu, bet cieņu – caur bijības pilnu attieksmi pret Mani; saki viņiem, lai pārbauda savus ceļus un atgriežas pie Manis, un Es tos apveltīšu ar sapratnes Garu;

šodien, nemiera laikos, Es tiem dāvāju Savu Žēlsirdību, viņu šausmīgo nožēlojamību Es pārklāju ar Savu Līdzjūtību; Es tiem dāvāju Savas Mīlestības dāvanu; daudzkārt Es esmu stiepis tiem pretim Savu roku, lai viņus paceltu pie Sevis, bet vai kāds ir atbildējis? Es tiem esmu rādījis Savu žēlumu un Līdzjūtību, bet cik vēl ilgi Es ļaušu viņiem atteikties pildīt Manu gribu un tādā veidā Mani sāpināt? vai Man vēl arvien būtu jāattur Tēva Roka? Viņa Taisnība jau tagad uzliesmo, lai izgaismotu pasaules noziegumus ...

caur bērnu un zīdaiņu mutēm Es ar sāpēm esmu jūs aicinājis uz
mieru un samierināšanos brāļu starpā,
bet redzi, kā Mani lūgumi tika uzņemti ... ak, Manu meitiņ, esi
Patiesības aizstāve;

noliec savu galvu pie Manas Sirds, un, kad tu sadzirdēsi Manus Sirdspukstus, tava drosme atgriezīsies; nepadodies vājības pamudinājumiem, bet gan uzticies Man, paļaujies uz Mani;

paskaties,¹ meitiņ, esi drosmīga, Es esmu tev līdzās, un, kamēr vien Es esmu tev blakus, tu noturēsies uz kājām; ... meitiņ? Es nekad tevi neatstāšu ...

klau, dzirdi Mani, Vassula, Es dalos ar tevi Savā Krustā; Mana Vassula, paraugies – Mana Mīlestība ir tev acu priekšā, un tevi apņem Mana Uzticamība; vēl no tālienes redzēdams ļauno garu leģionu, kurš negantās dusmās gatavojas tev mesties virsū un saplosīt tevi gabalos, Es nāku un nostājos starp tevi un viņiem, likdams viņiem drebēt; saņem mierinājumu Manā Sirdī un nebīsties, esi drosmīga! Es neatļaušu nevienam ļaunajam garam tevi sist, nedz arī viņu mežonīgajām dusmām krist pār tevi un tevi dedzināt;

Es stāvu tev līdzās un dodu tev zīmi, kad tev ir jāatver mute un jārunā Manā Vārdā; nāc, Gaisma ir tavs Ceļabiedrs;

IXΘΥΣ

1992. gada 18. februāris

Kungs, es nenovērstīšu savas acis no Tevis, lai atkal no jauna nekļūtu par atkritēju.

Kungs ļauj man būt pie Tavām kājām un Tevi slavēt! Ak, Kungs, izpaud tagad Savu spēku pār mums visiem, lai nāk pār mums Tava vētra un aizrauj projām mūsu grēkus.

Lai Tavs Uguns (Svētais Gars) nolaižas pār mums, lai Tas mūs atdzīvina un šķīstī! Ir tik grūti tumsā šķērsot šo briesmu pilno tuksnesi!

Maranata! Nāc, Kungs!

miers lai ir ar tevi, Mana mīļotā, lai šausmas tevi nepārņem;

Es esmu pieņēmis lēmumu; Es nopostīšu zemi ar Savu šķīstījošo Uguni un piepildīšu Savu Nodomu ātrāk, nekā iepriekš biju paredzējis; pavisam drīz gaidīšanas laikam pienāks beigas, bet tu, Mans bērns, neļauj Neprātam sevi iebiedēt; pievērs Man savas acis un atbalsties pret Mani – Es esmu tavs Spēks;

- paskaties! lūdzies par saviem priesteriem,² lūdzies, lai viņi pievērstos Man un Manī smeltos visas nepieciešamās žēlastības – atjautību, Mieru un Mīlestību;
daudzi ir sākuši trūdēt, un tas notiek ļoti ātri; lūdzies par tiem,³ kuri izposta Manus

¹ Jutu, ka Jēzus vēlas mani uzmundrināt.

² Grieķu pareizticīgo priesteriem.

ziedošos dārzus;¹ pasaki jūsu priesteriem,² ka viņu vidū ir ļoti maz tādu, kas vēl ir dzīvi, arī tie ir dzīvi, tikai pateicoties Manām Asarām; Es veldzēju viņu ticību ar Savām Asarām, Es elsoju agonijā, lai tikai saglabātu pie dzīvības šo atlikumu; Mana Baznīca sabirst drumslās kā satrunējis koka gabals, bet vienīgais, ko dzirdu no viņiem, ir: „vai tiešām šeit ir pilnīgs sausums?”

viņi noniecina dievbijību, un viņi uzskaita visniknākās apsūdzības Maniem Svētā Gara darbiem un atļaujas tos nopulgot! tumsības stunda ir nolīdzinājusi līdz ar zemi Pielūgsmes stundu; vēl ļaunāk – viņi ir nostiprinājuši ārišķību, iedomību un pašpaļāvību; Es, Kungs, stāvu viņu priekšā un tiem vaicāju: „kādēļ jūs nonievājat mierinājumu, kuru Es dāvāju Saviem bērniem caur vismazāko Baznīcas daļu?” Debesis pavisam drīz izzudīs, bet jūs vēl arvien esat galīgā neziņā un dusat visdziļākajā miegā; Es nāksu kā zaglis, nebrīdinot par Savas atnākšanas stundu;⁴

ar Asarām Acīs Es jums prasu: pasakiet Man, kas ir noticis ar Manu Ganāmpulku? kur ir Manas daudzgadīgās ganības? kādēļ Mani dēli un Manas meitas ir aizvesti gūstā, un kur ir šodienas jaunieši? kādēļ jums dāvātā smarža ir pārvērtusies smirdoņā? - Es raudu par jums - Es apraudu jūsu pārlieko lepņību ... jūsu lepņība ir pārvērtusi Manu Baznīcu līdzīgu atvērtam kapam; bet arī jūs tiksiet pakļauti, jo Mana Uguns patlaban ir pavisam tuvu; Es jūs nogāzīšu no jūsu godības troņiem ... un kad jūs vaicāsi: „kas ir noticis?”, Es jums atbildēšu: „Mana valstība no jums ir tikusi atņemta un atdota tautai, kura nes augļus;”³ Gars ir Tas, Kurš dāvā dzīvību, un jūs taču sakāties cienām Manu Svēto Garu? tad kādēļ jūs Viņu apvainojat, To vajādami?

izvērtējiet paši, ko Es jums saku; kādēļ jūsu jaunieši aiziet no Mātes Baznīcas, lai sekotu otršķirīgām filosofijām? jūs esat pareizi darījuši, pastāvīgi pieminēdami Manu Svēto Garu un saglabādami neskartas Manis atstātās tradīcijas, tomēr jūsu runā nav mīlestības, bet jūsu dedzība jūs padara aklus; savā degsmē jūs esat zaudējuši atklāsni par Maniem Noslēpumiem! vai neesat lasījuši: „šīnī laikā ir palicis pāri mazs atlikums pēc Dieva žēlastības izvēles. Bet pēc žēlastības – tas nozīmē, ka nav vairs pašu nopelna, citādi žēlastība vairs nebūtu žēlastība.” (Rom 11, 5 – 6); Es jūs visus mīlu, tomēr tā ir ciešanu pilna mīlestība, jo jūs pretojaties Mana Svētā Gara dāvanām; to darīdami, jūs patiesībā nepretojaties cilvēciscai autoritātei, bet gan Man, savam Dievam;

Es vēlos jums atgādināt vēl kādu, pēdējo, lietu: kādu dienu jūs Mani ieraudzīsiet vaigu vaigā, un Es no jums prasīšu atskaiti par to, kā esat rūpējušies par jums uzticētajām dvēselēm; šodien jūs vēl arvien padarāt Mani par meli, neticēdami liecībai par To, Kurš ir sūtīts, lai visiem jums atgādinātu Manu Vārdu –

Manu Svēto Garu;

mazgājiet tīras savas sirdis, un Debesis atmirdzēs pār jums; Tradīcijas pilsēta, no augšienes Es esmu nolūkojies uz tevi – tu esi saglabājusi Manas pirmatnējās Baznīcas Likumu ievērošanu, bet šodien tevi ir darījuši aklu tava ārišķība un tu gandrīz nemaz vairs neievēro Mana Likuma būtiskāko daļu – Žēlsirdību! Mīlestību! Pazemību!

un Piedošanas garu ...

³ Grieķu pareizticīgo priesteriem.

¹ Tos grieķu jauniešus, kuri pavisam nesen ir piedzīvojuši atgriešanos caur Kunga Vēstījumiem.

² Grieķu pareizticīgajiem.

⁴ Atkl 3, 3.

³ Mt 21, 34.

Man ļoti sāp, un Es iekšēji vaidu, gaidot, kad tu sāksi ilgoties pēc lielākām Gara dāvanām; esmu noguris, noskatoties, kā tu bez Gara Klātbūtnes sludini garīgas lietas; ja viņi būtu sapratuši Mana Gara būtību un dziļumus, tad viņi būtu pieņēmuši arī Viņa dāvanas, tomēr jūsos mājjošā lepība Mani nemitīgi plosa un sāpina;

Es jums esmu uzticējies tūkstošiem dvēseļu, lai jūs viņas ar laipnību mācītu un ievestu Manā Vissvētākajā Sirdī; esmu vēlējis, lai jūs šīm dvēselēm atgādinātu par Manu Maigumu un Mīlestību, par Manām lielajām slāpēm pēc viņām, bet jūs tās priekšlaicīgi notiesājat un apkraujat ar nepanesamām nastām, kurām paši negribat piedurt ne pirkstu, lai tās paceltu! tāpat kā Es savā laikā biju par piedauzības akmeni daudziem, tāpat arī Mans Svētais Gars šodien ir kļuvis par piedauzību daudziem Maniem priesteriem;

Es jums saku, ka Kunga acis nav pievērstas vienīgi taisnajiem un šķīstajiem, bet arī grēciniekiem un tiem, kurus jūs dēvējat par necienīgiem;

pavisam drīz zvaigznes kritīs pār zemi un Debesu spēki sakustēsies, bet jūs vēl arvien paliksiet neziņā; pavisam drīz šī zeme izzudīs, bet pār jums nonāks jaunās Debesis un jaunā zeme, tomēr jūs vēl arvien bēguļosiet no Mana Gara, un tomēr, ja vien šodien jūs zemotos un godīgi atzītu, ka esat grēcinieki un esat necienīgi, Es jūs atbrīvotu jūs no vienaldzības gara, kas lidinās pār jūsu tautu!

ja jūs sevi uzskatāt par bagātiem, tad parādiat Man savas bagātības; „bads” ir vienīgais vārds, kuru Es saklausu no jūsu zemes, „bads” – tas ir kā liels, jums visiem pāri pārklāts uzraksts; ja uzskatāt sevi par bagātiem, tad kuri ir jūsu leknās ganības? kādēļ, pārstaigādams jūsu zemi, Es klūpu pār trūdošiem līķiem? kādēļ Es nedzirdu no jums ne skaņas? Mans Svētais Gars Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā patlaban nonāk pār jums, lai pabarotu jūs visus ar Manu Debesu Mannu;

kā Gans Es meklēšu Savas noklīdušās avis un Savā mūžīgajā Mīlestībā apkopšu viņu brūces; Es atbalstīšu vārģo un pagurušo – ikvienu, kuram jūs vairs nepievēršat vajadzīgo uzmanību; Es mierināšu Savus bēmus; netraucējiet Man un šajās Žēlsirdības dienās nekļūstiet par šķērsli Manā ceļā; tajā, ko jūs mācāt, nenonāciet pretrunā ar Manu Svēto Garu; Es esmu jums to visu sacījis, pirms atnāk Mana Diena; vai Es izdzirdēšu: „Kungs, šeit es esmu! Kungs, es nāku, lai nožēlotu grēkus! Es vairs neapvainošu Tavu žēlastības Garu, jo saprotu, ka tā dēļ varu tikt bargi sodīts!”; viss, ko Es jums šeit saku, tiek teikts jūsu pestīšanai, un, ja aizrādu, tad tikai

tās lielās Mīlestības dēļ, ar kādu jūs mīlu;

IXΘΥΣ

Vassula, lūdzies par jūsu priesteriem, lai viņi no Manis mācītos, ko nozīmē patiesa pazemība;

1992. gada marts

Šodien ļaunais gars mani gandrīz nogalināja. Es slaucīju putekļus no stikla plaukta, uz kura atradās ikonas un dažādi dievbijības priekšmeti. Pēkšņi plaukts nokrita, uzkrizdams virsū apakšējam plauktam un salauzdams arī to. Es nespēju attapties, tikai nojautu, ka man visapkārt sāk krist lieli un asi stikla gabali, kuri šķīzdami bira laukā no istabas koridorā. Kad viss bija nokritis un iestājās klusums, es aplūkoju sevi, cenšoties atrast asinis, bet neieraudzīju pat vismazāko skrambiņu. Man būtu vajadzējis būt sagrieztai no vēdera daļas līdz pat pēdām!

(Vēlāk:)

Mana Vassula, ļauj Man tev vadīt soli pa solim; Manu ziedīņ, esi maziņa un atbalsties pret savu Pestītāju;

bērniņ, Es tevi mīlu; Sātans izmisīgi cenšas tevi sagrābt un sakropļot;¹ viņš nostādīs pret tevi ne tikai cilvēkus, kuri tevi nepatiesi apvainos, bet savās dusmās viņš izmantos arī dabas likumus, tos vēršot pret tevi; tomēr Es esmu tavš Uzticamais Sargs un tavš Patvērums, tādēļ nebīsties; Manas Acis nemitīgi ir pār tevi; vienmēr paslēpies Manā Vissvētākajā Sirdī; nāc un kopīgi mēs sekosim dvēselēm, lai vestu tās atpestīšanas ceļā; Mana mīlotā, Es tevi vedīšu pa visu zemi; ikkatrā vietā, kurai Es pats iešu cauri, aiz Manis Tu sajūtīsi vissmalkāko smaržu aromātu – Es izplatīšu Savu mirru smaržu no dvēseles uz dvēseli, lai savaldzinātu viņu sirdis; ziediņ, iepriecini savu Pestītāju un atļauj Man tevi lietot arvien vairāk un vairāk; Es tevi nelauzīšu, un arī neatraušu no tevis tavu brīvību; ļauj savai sirdij arvien būt Manas Mīlestības gūsteknei, bet nenogursti no Manas Klātbūtnes; Es esmu tavš Mīlotais Ceļabiedrs un esmu tevi apveltījis ar kādu Dārgumu:

Es esmu tev sniedzis Savas Mīlestības dāvanu;

Es tev došu Savu Spēku un Pacietību; ziediņ, Mans Gars dus uz tevis; Viņš vēlas tev atgādināt Manas Mācības, tādēļ esi nesavtīga un ziedo Man savu laiku, lai šī zeme varētu dzīt jaunus asnus; vienmēr saglabā bijību Manā priekšā; vai Es neesmu tava vienīgā Mīlestība? vai Es neesmu karaļu Karalis? centīgi strādā kopā ar Mani – pretēji tam, kā tu domā, lielākā daļa no tavām pūlēm nav veltīgas; Mans Spēks piešķir tām dievišķumu, lai tās sasniedz savu mērķi; ja Kārdinātājs tev cenšas iestāstīt, ka tavi vārdi ir neiedarbīgi, Es tev saku, Manu bērniņ, neklausies viņā;

Es turpināšu izliet pār jums visiem Savu Sirdi; no Debesīm Es nenoguris noliekšos pie jums, lai pabarotu izsalkušo, apmierinādams katru garšas izjūtu; Es turpināšu atsegt Savu Vissvētāko Sirdi un ikvienam izpaust Savu Maigumu; katrs, kurš Mani ēdīs un dzers, tiks pārveidots, lai dzīvotu

patiesu Dzīvi Manī, jūsu Dievā;

ikviens, kurš vērsīsies pie Manis, tiks izglābts; tikai palūkojaties uz Mani, un Es jūs pārveidošu;

meitiņ, vienmēr esi nepamanāma un nebīsties būt niecība; paliec savas bezpalīdzības un trausluma apslēpta, lai Mans Spēks un Labestība parādītos vēl lielākā mērā; sēja nav galā, un drīz visā pasaulē atbalsosies Mana Balss; meitiņ, tu esi ļoti dārga Manās acīs, un Es tevi mīlu līdz asarām, Es visus jūs mīlu līdz asarām; no Debesīm Manas lūpas, veldzētas žēlastībā, nes jums visiem Manu Miera vēsti; Es jūs esmu mīlējis un svētījis jau kopš mūžības, Es esmu bijis nomodā par jums jau kopš šūpuļa un vienmēr jūs aizsargājis;

Es zinu, ka cilvēciskā nožēlojamība ir darījusi jūs pilnīgi aklus, tādēļ meklējiet Mani, un Es jums došu Gaismu; Es jums no jauna dāvāšu Dzīvību un likšu jūsu dvēselēm ilgoties pēc visa, kas ir Svēts, tāpēc, meitiņ, meklē Manu Svētumu un Pilnību, svētī Mani un slavē Mani; sēj tad, kad Es sēju, sēj pārpilnībā un it visur, kur vien Es tevi vedu; pavisam drīz tu šķērsosi šī laikmeta sliksni un ieiesi Mūžīgajā Mierā; gaidot šo mirkli, paciet visu, ko Es paciešu; tu neesi viena, tādēļ, bērniņ, neatkāpies un atceries, Kurš stāv tev līdzās, tevi svētīdams;

Mīlestība tevi mīl;

IXΘΥΣ

1992. gada 3. marts

- Manu vajāšanu laikā –

Kungs, es nerunāju slepus... Viss, ko esmu sacījusi, ir bijis teikts lūgšanā ļaužu priekšā, slavējot Tevi. Es cenšos paklausīt Tavai Vissvētākajai Sirdij un tiem norādījumiem, kurus

¹ Es sapratu, ka Kungs to domā garīgi.

esmu saņēmusi no Tevis. Es cenšos tos atklāt pēc iespējas labāk – tādus, kādus Tu pats man esi tos devis. Tomēr es esmu nabaga, un man nav, ko Tev dāvēt. Es jau esmu atdevusi Tavai Majestātei vienīgo, kas, saskaņā ar Taviem vārdiem, man patiešām pieder – savu gribu. Lieto to, ja Tev labpatīk, saskaņā ar Saviem Žēlsirdības pilnajiem nodomiem.

Es zinu, Mans bērniņ, bet vai viņi arī Mani nav bez iemesla ienīduši? katrs, kurš, nākdams no Manis, liecina par Patiesību, tiks ienīsts un vajāts kā medījums, jo kalps nav lielāks par savu Kungu ... vajātāji būtu nevainojami Mana Tēva Acīs, ja tie nebūtu zinājuši Manu Likumu, bet tie, lai arī tumsībā, to ir iepazinuši; viņi ir tie, kuri sevi dēvē par Likuma zinātājiem un domā, ka visu zina, lai arī patiesībā nezina neko; viņi ir pārliecināti, ka, tevi tiesājot un publiski nosodot, tie izpilda svētu pienākumu Manis, jūsu Dieva priekšā;

ja tie būtu sekojuši Maniem baušļiem un tos pildījuši, tie netiktu tiesāti; ja viņos būtu kaut nedaudz mīlestības, viņi būtu turējuši Manus Vārdus un Likumus; patiesībā viņi netiesā tevi, bet gan Manus labos darbus un labvēlīgo attieksmi pret ikvienu no jums; Es tevi esmu pilnvarojis sludināt un būt par Manu Atbalsi; darot tevi par Manu Atbalsi, Es sagaidu, ka tu nes augļus – paliekošus augļus ... bet viņi nav sapratuši ... Manu bērniņ, turpini darbu, kam esmu tevi pilnvarojis – ved dvēseles pie Manis, lai Es tās varētu uzņemt Savā Vissvētākajā Sirdī; Es esmu izslāpis pēc dvēselēm;

paklausies, pār jums visiem atmirdz Mani dievišķie darbi, lai paņemtu prom tumsību; par to, ka šie darbi ir Manējie, liecina to nestie lābie un paliekošie augļi; Manu svētuma pilno darbu liecība ir Miers un Mīlestība, kurus jūs caur tiem saņemat; par to, ka šie darbi ir Manējie, liecina tas, ka viņi aicina jūs uz

Euharistisku Dzīvi;

Tēvs un Es – Mēs meklējam patiesus lūdzējus un slavētājus, tādus, kuri pielūgtu garā un Patiesībā; Mans Patiesības Gars nonāk līdz pat jūsu sliekšnim, lai atgādinātu, ka beigās

- Mūsu abu Sirdis gūs virsroku -

tādējādi ir jāpiepildās Rakstos teiktajam: „pēc trīsarpus dienām Dievs viņos iedvesa dzīvību un viņi piecēlās”; (*Atkl 11, 11*) jā, patiešām, visā godībā, jo „viņi ir divi Dieva Svaidītie” (*Zah 4, 14*), kuri stāv viens otram blakus; Mūsu abu Sirdis ir kā „divi eļļas koki līdzās, viens pa labi, otrs pa kreisi” (*Zah 4, 3*); Manā Vissvētākajā Sirdī ir apslēptas neizmērojamas Bagātības un daudzas lietas, kuras Es jums, Mani bērniņi, vēlētos izteikt;

Es esmu Augšāmcelšanās un Dzīvība;

Es nāku augšāmcelt Savas Vissvētākās Sirds un jūsu Mātes Bezvainīgās Sirds godināšanu, tādēļ nebīstieties un esiet nomodā, jo daudz būs tādu, kuri, padevušies ļaunā gara manipulācijām, centīsies izmantot Manu Vārdu, lai jūs maldinātu, nodzestu tik mazo liesmiņu jūsos un atstātu jūs pilnīgā tumsībā; daudzi atkritīs, jo viņiem nav bijušas saknes Manī; lūdzieties, lai jūs nepadotos Ļaunā kārdinājumiem;

bēdas jums, kas turpināt vajāt Manus vēstnešus, sacīdami: „ja mēs būtu dzīvojuši savu tēvu laikos, mēs nekad nebūtu piedalījusies praviešu asiņu izliešanā”; Es jums saku: ja vien jūs nenožēlosiet grēkus un neatgriezīsieties, tas viss kritīs arī pār jūsu galvām; Mani mīļotie bērni, zaglis nāk naktī,¹ tādēļ palieciet nomodā un neļaujiet viņam ielauzties jūsu namā;

palieciet pievērsušies Man nemitīgā lūgšanā; nemitīga lūgšana nozīmē apzināties to, ka Es esmu vienmēr jums Klātesošs; apzināties Manu Klātbūtni nozīmē būt nomodā, būt

¹ Tas nozīmē, ka Sātanam ir daudz vieglāk ienākt tumsas pilnā dvēselē.

nomodā nozīmē dzīvot gaismā un būt skaidrā prātā; jūsu patiesais nams ir jūsu dvēsele, tādēļ lūkojiet, lai jūsu esošā gaisma nekļūst par tumsību; neļaujiet Kārdinātājam atrast jūs iemigušus;

vai atceraties, ka esat Mani draugi? mīliet viens otru, kā Es jūs esmu mīlējis; visu, ko jūs lūgsiet Manā Vārdā, Es jums došu; daudzi jūsu vidū ir noskumuši, jo pasaule ir izdarījusi priekšlaicīgu spriedumu par Manu Vissvētāko Sirdi un Manas Mātes Bezvainīgo Sirdi, tomēr pavisam drīz, kad Es atklāšu viņos Savu Svēto Vaigu,¹ Mūsu Abu Sirdis parādīs pasaulei, cik netaisna tā bijusi, Mūs tiesādama;

meitiņ, raksti: „kad Es atdarīšu sesto zīmogu, notiks spēcīga zemestrīce un saule kļūs melna kā saru maiss; mēness kļūs sarkans kā asinis, bet zvaigznes kritīs pār zemi, kā vīģes kokam, spēcīga vēja kratītam, krīt negatavi augļi; debesis saritināsies kā grāmata, ko satin, un visi kalni un visas salas tiks izkustinātas no savām vietām;

tad visi zemes ķēniņi un varenie, virsnieki un bagātie, stiprie un katrs vergs un brīvais steigsies paslēpties alās un klinšu aizās; viņi teiks kalniem un klintīm: „Krītiēt pār mums un paslēpiet mūs no Tā Vaiga, Kurš sēž Tronī, un no Jēra dušmām;”²

jo Mana Lielā Šķīstīšanās Diena ir klāt, un kurš spēs tajā pastāvēt?”

ikvienam virs šīs zemes būs jātop šķīstītam, ikvienam jāsadzird Mana Balss un jāatzīst Mani kā Jēru; visas tautas un visu reliģiju pārstāvji savā iekšējā tumsībā ieraudzīs Mani – tas viņiem tiks dots kā slepena atklāsme, kurai ir jāatklāj jūsu dvēseles tumsība; kad jūs šajā žēlastības stāvoklī ieraudzīsiet paši savu iekšējo pasauli, jūs patiešām lūgsiet, lai kalni un klintis krīt pār jums; jūsu dvēseles tumsība izskatīsies kā tāda, ka jums šķitīs, ka saule patiešām ir zaudējusi savu gaismu, bet mēness pārvērties asinīs; tāda jums parādīsies jūsu dvēsele, bet beigās jūs Mani tikai slavēsiet;

- ja jums pretim nāk svešinieks, kurš apgalvo, ka Manis dotā barība³ ir pretīga, neklausieties viņā, bet klausieties Manas Vissvētākās Sirds un Mana Krusta valodā; lai jūšos vēlreiz uzplaukst uzticība Manai Vissvētākajai Sirdij; veltījiet visu sevi Manai Vissvētākajai Sirdij un jūsu Mātes Bezvainīgajai Sirdij; Mani bēmiņi, Es atkal jūs apciemošu;

tad nu esiet drosmīgi, Mani draugi; jūs tiekat vajāti, bet jūs vajā vienīgi pasaule; vai tiekat apvainoti Manis dēļ? priecājieties! arī Es esmu ticis vajāts un apvainots; jūsu mīlestības dēļ uz Mani jūs tiekat uzskatīti par pasaules atkritumiem? Es jūs svētīju un esmu ar jums šajās ciešanās; jūs esat kļuvuši par apkārtējo izsmiekla objektu? arī Es, jūsu Karalis, tiku izmiets! jūs neesat pārāki par Mani, savu Skolotāju; Mani apslēptie nodomi tiek atklāti tagad, apātijas un miega laikos; šais Laiku beigās Es atkal atklāju Savu Vissvētāko Sirdi, lai pamodinātu jūsējās un aizdegtu tajās Manas Sirds godināšanu; tādēļ jums nevajadzētu izdarīt priekšlaicīgus spriedumus; mīliet Mani un svētījiet Mani, Es vienmēr esmu ar jums un turpināšu ikvienā no jums atklāt Savas Vissvētākās Sirds bagātības;

Vassula, Manu bēmiņ, Es stiprināšu tavu stublāju, un apsūdzētāju norauto ziedlapiņu vietā likšu uzaugt jaunām, lai sniegtu tev to prieku, ko Es izjūtu vienmēr, kad tu Man upurē savu gribu;

Mīlestība tevi mīl;

IXΘΥΣ

¹ Tas notiks Šķīstīšanās dienā, kad mēs ieraudzīsim mūsu grēkus paša Dieva acīm.

² Atkl 6, 12 – 17. Jēzus nepārprotami norāda, ka Šķīstīšanās dienā ikviens piedzīvos to, kāds patiesībā ir viņa dvēseles stāvoklis, kā arī no jauna atzīs Jēru, t.i., Jēzu.

³ Šie vēstījumi.

1992. gada 4. marts

Kungs, tagad es Tevī klausos.

Mans bērns, klausies un raksti:

Es esmu bezgalīgais Maigums un Līdzjūtība, bet Mana tauta Manā Baznīcā krāj nodevību pēc nodevības; vai Man būtu jāklusē? Mana Miesa no Pēdām līdz pat Galvai smeldzoši sāp un ir smagā agonijā; Man ir cirstas dziļas brūces, un Es tieku Savējo izsmiets; neaptverams pulks atrodas uz pazušanas ceļa; daudzi no Maniem priesteriem noniecina dievbijību;

kopš Fatimas laika līdz pat šai dienai Es neesmu mitējies jūs brīdināt, Es, paaudze, esmu izlējis pār tevi Savu Sirdi, tomēr daudzi ir aizmirsuši par izpirkšanas maksu, kas ir tikusi samaksāta, lai jūs darītu brīvus ...¹ Vassula, tu neklausies tā, kā Es gribētu, lai tu klausītos ...² Manas Mīlestības dēļ, bērniņ, runā ar Mani! nezaudē drosmi, jo Es tevi mīlu!

Kungs, tie, kuri mani vajā, patlaban cenšas nodrukāt kaut ko pret mani.

tie ir arī Mani vajātāji, ne tikai tavējie; tomēr Es tev varu apliecināt, ka, visticamāk, ja tu par viņiem nelūgsies, viņu iznīcinošais darbs iznīcinās viņus pašus, un par viņu ļaunajiem darbiem tiem tiks atmaksāts ar ļaunu; Mana Sirds ir nepārredzams Mīlestības un Piedošanas okeāns;

Kungs, es zinu, bet viņi cenšas aizvilināt atpakaļ ļaunumā tos, kuri tik tikko ir izglābušies no Ļaunā.

meitiņ, Gudrība tevi ir apveltījusi ar dāvanu dzirdēt, pierakstīt un saprast Mīlestības Ilgas un Vēlmes, šīs lietas, meitiņ, miesīgiem cilvēkiem ir grūti izprotamas; tie nekad nepieņems ko tādu, kas nāk no Mana Gara, jo tas viņiem šķiet galīgas blēņas; viņi mācīs to, ko māca pasaule, viņu mācība būs līdzīga filosofijai; vai neesi lasījusi, ka Mana Svētā Gara dāvanas ir neiespējami izprast, kamēr vien viņi domā un nāk pie Manis kā filosofi; vai neesi lasījusi, ka cilvēki, kuri nedzīvo Svētajā Garā, izkropļo šīs lietas tieši tāpat kā viņi izkropļo Rakstos teikto? Raksti ir jūs visus brīdinājuši par šādiem cilvēkiem; tici un pieaudz žēlastībā, kuru esmu tev devis, pavisam drīz Manas Šķīstījošās Liesmas nāks pār jums visiem un liks izzust visiem šīs pasaules noziegumiem;

Mana Svētā Māte un Es jau kopš Fatimas dienām esam izlējuši uz jums Savas Sirdis, bet Manu Likumu ievērošana, ko Es no jums sagaidu, netiek izpildīta, un tikai atlikums ir, kas klausās; šī paaudze pievil pati sevi, un tā ir pārkāpusi visus Manus Baušļus, kā gan lai Es nenāku pār to ar Uguni un pērkonu, tāpat kā kādreiz nācu pār Sodomu un Gomoru?

Kungs, varbūt tāpēc, ka mēs esam vairāk nekā desmit? (Sekoja īss klusuma mirklis.)

...tu Mani pārsteidz! tu Mani pārsteidz, jo es neticēju, ka tu kādreiz uzdrīkstēties kaulēties kā Ābrahams; Es esmu centies tevi provocēt, lai tu sauktu pēc žēlsirdības, pirms nāk nāvējošā stunda, Es esmu centies rosināt tevi upurēt Man lūgšanas, bet ar tām nepietiek ...

Kungs, kas man būtu jādara? Es visu dienu pavadu kopā ar Tevi, es strādāju un kalpoju Tavu nodomu īstenošanai.

Tu esi mana Dzīvība un mana Elpa šajā trimdas zemē. Es zinu, ka esmu samaitāta un grēkoju ikvienā savas elpas vilcienā, tomēr Tu atnāci pie manis un pacēli manu dvēseli pie Sevis. Tu man tāpat kā Saviem mācekļiem ļāvi nobaudīt Savas tīkamās Zināšanas.

¹ Pēkšņi Jēzus aplūsa.

² Jēzus balss tonis izmainījās, tas izklausījās lūdzošs.

Tu esi atdzīvinājis manu sirdi un pievērsis manu ausi Savai Vissvētākajai Sirdij. Tava Visvarenā Roka noglāstīja manu galvu, un kopš tā mirkļa mana sirds nebeidz Tevi slavēt. Kad dažkārt Tu novērs Savu svēto Vaigu no manis, es piedzīvoju vientulību un sirdi plosošu agoniju. Man šķiet, ka dvēsele ir pamesta vistumšākās nakts vientulībā, tomēr es taustīdamās turpinu doties uz priekšu, jo neprātīgi Tevi mīlu.

Manas Vissvētākās Sirds Vassula, Es esmu tevi augšāmcēlis, lai tu vestu Manu Baznīcu pretim Vienotībai;

(Jēzus šos vārdus izteica ļoti mierīgā tonī.)

Es tevi augšāmcēlu, lai tiktu remdēta Tēva Taisnība;

Es tevi augšāmcēlu, lai darītu par Savas Baznīcas rotu;

Es esmu tev atļāvis ienākt Savā Zālē, lai tu varētu Mani pagodināt, Es tev esmu izrādījis uzmanību, lai tu iemīlētu Mani; Es tevi esmu izvedis no Ēģiptes zemes, lai tevi kā tīklu izmestu dvēseļu zvejai; pielūdzot Mani, tev ir jānovilcina Tēva Taisnības nākšana pār šo zemi – caur lūgšanu, gandari, upuri, gavēni un iešanu mazumā; tev nav nekādu nopelnu, tomēr tavs pazemības pilnais lūgums spēj aizsniegt Tēvu;

vai tagad tu dzersi no tā paša kausa, kuru Tēvs ir devis Man? nebīsties, tajā vairs nekā daudz vairs nav atlicis, Es dažkārt jau esmu tev ļāvis padzert no tā; meitiņ, Es ļoti maigi esmu pievilcis tavu galvu pie Mana Kausa, tādēļ, lūdzu, tagad nenovērsies no tā ar nicinājumu – mīli to, ko Es mīlu; nebīsties, bet arī neiedomājies, ka Es tevi vedīšu pie Sevis bez Sava Krusta; raizējies par to, par ko Es esmu noraizējies, un lūdz, lai Es dziedinātu arī visus pārējos; lūdz Manas žēlastības un svētības ... lūdz Tēvu remdēt Viņa dusmas;

Lūgt Tēvam vilcināties ... mēs esam iznīcinošas uguns priekšā ...

kuš ... lūdz, lai Tēvs vēl vilcinās,¹ tieši tādēļ Es nepārtraukti aicinu tevi lūgties; un nebīsties no tām niknajām apsūdzībām pret tevi, kuras tiek izplatītas; paliec mierā un nepadodies skumjām; Es tevi esmu aicinājis kalpot Manas Baznīcas atjaunotnei un Es tevi neatstāšu; pastāvīgi lūdzies, esi pacietīga līdz pat galam – Mana Diena ir tuvu un Es nākšu kā zaglis naktī; tieši tāpēc, Manu bērniņ, Sātans kopā ar zvēru² nemitīgi uzbrūk visiem, kas nāk no Manis, tomēr beigās viņi³ tiks sakauti; Sātans trakās dusmās ir atnācis pie jums kopā ar zvēru, tomēr Mīlestība uzvarēs ļaunumu;

- Kanāda pieder Man; zvērs⁴ var izdot visgriezīgākās skaņas, lai tikai tiktu apslāpēta Mana balss šajā zemē, jo viņš zina, ka viņi ir Manas Vissvētākās Sirds iemīļotie ... tomēr Es, Kungs, palikšu tur, un Es tev saku, ka visi šajā tautā klīstošie ļaunie gari jau dreb, izdzirdot Manus Soļus un Manas Vissvētākās Sirds pukstus; Mans Svētais Gars nevairīsies ne no zvēra, ne arī no tiem, kurus zvēram ir izdevies pārvilināt savā pusē; tagad Es arvien vairāk izplatīšu Savas žēlastības, jo „ne eņģeļi, ne varas, ne tagadne, ne nākotne, ne spēki, ne augstumi, ne dziļumi un ne cita kāda radīta lieta nevar tevi šķirt no Manas Mīlestības”;⁵ neviens nespēs apturēt Mana Svētā Gara izliešanos;

Es tevi sūtu pie viņiem,¹ lai atgādinātu tiem par Savas Mīlestības lielumu; Es tev došu pietiekami daudz iekšējā spēka, lai tu spētu nepadoties;

¹ Jēzus šos vārdus izteica ļoti maigi, dāvādams man daudz cerības.

² Attiecas uz brīvmūrniekiem (skat. Atkl 13).

³ Sātans un zvērs.

⁴ Brīvmūrnieki.

⁵ Rm 8, 38 – 39.

¹ Kanādiešiem.

Mīlestība ir tev līdzās;

IXΘΥΣ

1992. gada 27. marts

(Vēstījums – aicinājums uz vienotību.)

raksti, Mana Vassula:

mīļie draugi, dārgie līdzbiedri un mīļotie brāļi! nav tādas Mīlestības kā Manējā, bet ko jūs ar To esat izdarījuši? brāļi, esiet vienoti, sekojot Manas Sirds likumiem, un tie ir Mīlestība un Pazemība; tās lietas, kuras jūs uzskatāt par vienojošām, patiesībā ir tikai zemes lietas un tās neievedīs jūs vienotībā, jo tām nav, ko jums piedāvāt, tomēr daudzi no jums ir kļuvuši par sava prāta vergiem; kamēr vien jūs pazemīgi neizlīdzināties cits ar citu un neiemīlat viens otru ar Manu Mīlestību, jūsu sašķeltība paliks; Mani bērni, vai šī gada Lieldienu laikā² Man atkal būs jāpiedzīvo sāpes?

daudzi no jums ir redzējuši kā mēmais atgūst valodu, aklais – redzi, bet kroplais – spēju staigāt, tomēr jūs vēl arvien turpināt Mani slavēt tikai ar savām lūpām; patiesi Es jums saku to pašu, ko esmu teicis jau agrāk: „ikviens, kurš zaimo Manu Svēto Garu, tam netiks piedots,”³ jo, vajādami Manu Svēto Garu, jūs nocietināt savas sirdis, un, ja grēka viltība ir nocietinājusi jūsu sirdis, jūs vairs neredzat neko no tā, kas ir grēks;⁴ tā kā jūs paši neesat bijuši žēlsirdīgi, tad šis stāvoklis liek pār jums nākt nosodījumam un tiesai, kurā nav žēlsirdības;

Es jūs vēroju no Augšienes un redzu katru, un Es jums saku: katrs, kurš meklē tikai paša labumu un godu, jau ir zaudējis Manu Sirdi; viņu⁵ pārlicība nav Manējā, jo viņi savā prātā ir tādi paši kā Sātans – sāncensība un dzīšanās pēc zemes varas iznīcina viņu prātu, bet egoisms un lepība ir jau viņus nosodījuši; šīs zemes lietas pašas par sevi nesīs viņiem iznīcību! Es tik reti sadzirdu viņu lūgšanas; šodien jums apkārt ir daudzi viltus skolotāji,⁶ kuri atklāti un bez bailēm stāv Manā priekšā, sludinādami Sātana mācības, kas balsītas melos; noliegdami Manu Augšāmcelšanos,⁷ viņi noliedz arī Manu Dievišķību; lūdzies par šiem viltus skolotājiem, lai viņi varētu izbēgt no soda! tagad Es katram no jums saku:

„ ikviens, kurš sakās esam gaismā, bet ienīst savu brāli, vēl arvien mājō tumsībā;”⁸ ikviens, kurš, būdams savā tumsībā, iedomājas, ka pagodina Mani, ir noticējis tam, kurš vispirms kārdināja jūsu vecākus;⁹

- Es jums esmu devis daudzas zīmes, bet jūs tām neticat, jo jūsu balsis apslāpē Manējo, kura runā caur Saviem vēstnešiem; pavisam drīz pār jums nolaidīsies nakts un daudzi no jums apjautīs nāves garšu, jo jūs nekad neesat sakņojušies patiesībā, bet gan melos; Es nāku pie jums caur šīm zīmēm, lai atvērtu jūsu acis un jūs dziedinātu, tomēr, kad Es saku patiesību un apliecinu, ka tas patiešām esmu Es – Tas, Kuru jūs dēvējat par savu Kungu, jūs novēršaties un pievēršat savu ausi Sātanam, lai viņš varētu jūs lietot;

² Ņemot vērā dažādos Lieldienu datumus.

³ Lk 12, 10.

⁴ Cilvēks šādā stāvoklī nespēj atpazīt savu ļaunumu, tāpēc viņš nespēj nožēlot grēkus un saņemt piedošanu.

⁵ Jēzus stāsta man par šiem cilvēkiem.

⁶ Modernisma piekritēji.

⁷ Arī tāpēc viņus tik ļoti kaitina Turīnas līķauts!

⁸ 1 Jņ 2, 9.

⁹ Adamu un Ievu.

nē, jūs nesaprotat nedz Manu Valodu, nedz brīnumus, jo esat devuši priekšroku velnam; lai ko Es arī teiktu vai lūgtu, tas neatbalsojas jūsos, jo jūs esat zaudējuši izpratni par Mana Gara valodu;

Es slāpstu pēc jūsu pestīšanas, Es slāpstu pēc tā, lai dalītos ar jums Savā Valstībā, Es slāpstu pēc tā, lai jūs savstarpēji samierinātos un patiesi varētu teikt: es esmu samierinājies ar Dievu; jūsu šķelšanās ir grēks, tādēļ neviens, kura lūpas laupa godu ne tikai viņa brāļiem, bet arī viņu visu vadītājam,¹ nevar sevi saukt par taisnīgu;

taisnība, žēlsirdība, labā ticība! jums vajadzētu īstenot dzīvē šos tikumus, neaizmirstot arī pārējās Mana Likuma daļas; bet jums, kas priecājaties par šķelšanos un zvērat pie Mana Troņa un pie Manis, Kas tajā sēž, Es saku, ko jau kādreiz esmu sacījis:

”jūs esat līdzīgi nobalsinātiem kapiem, kas no ārienes izskatās jauki, bet iekšā ir pilni ar miroņu kauliem un trūdiem”;

kā gan jūs varat noticēt, ka izbēgsiet no soda? jūs vairs neesat Man patīkami, un jūsu mirušās miesas mētājas apkārt pa visu jūsu apdzīvoto tuksnesi; ar savu šķelšanos grēkodami cits pret citu, patiesībā jūs grēkojat pret Mani, Jēru; jūsu sašķeltība ik dienas slepkavo Manu Miesu, tas esmu Es, Jērs, kuru jūs katru dienu ar varu un ar saviem likumiem vedat, lai Es atkal tiktu piesists Krustā; tā ir Mana Miesa, ko jūs kropļojat un sitat;

Es Esmu Upuris:

vai jūs neredzat? vai nespējat ieraudzīt, ka esat sabrāļojušies ar ļaunajiem gariem? vai neredzat, kas sēž pie jūsu mielasta galda? kā lai priecājos, redzēdams šos dēmonus sēžam pie viena galda ar jums? tik ilgi, kamēr jūs priecājaties par savstarpējo sašķeltību, jūs esat pakļāvušies Sātana varai, kurš bez mitēšanās svaida ar melu garu visus, kuri viņam notic; jūs raugāties viens uz otru, domādami, kurš pirmais pieņems vienotības vēstījumus, bet jūs nepadomājat, ka šajās Lieldienās Mana Miesa jūsu šķelšanās dēļ atkal piedzīvos neciešamas sāpes;² ticiet, ka Tas patiešām esmu Es, un nekļūstiet par sava prāta vergiem; nāciet pie Manis, kamēr vēl ir diena, pavisam drīz šo pasauli ietīs nakts; Es esmu vēlējies satikties ar jums³ un runāt uz jums, un ar Vienotības Vēstījumiem Es mudināju jūs uz apvienošanos;

cik gan grūti ir tiem, kuri ir sava prāta vergi, ieiet Gudrības noslēpumos! cik grūti ir garā bagātājiem ieiet Manā valstībā! patiesi Es jums saku: daudzi, kas ir pirmie, būs pēdējie, bet pēdējie būs pirmie;

Manu bērniņ, veltoties pilnībā Man, kļūsti par Manām Debesīm; Es esmu ar tevi;

IXΘΥΣ

1992. gada 30. marts

Visu dienu es ilgojos pēc Tevis, mans Dievs, visu dienu es tvīkstu mīlestībā uz Tevi Tava Maiguma un bezgalīgās Žēlsirdības dēļ, mans Dievs. Mīlestība, kuru esi man parādījis, liek manai dvēselei vairāk nekā jebkad agrāk saukt pēc Tavas glābšanas.

Es ilgojos pēc Nama, kurā Tu mājo, es ilgojos pēc Svētajiem Pagalmiem... Saki, mans Kungs un mans Dievs, ko gan es varu sagaidīt? Vai Tu vēlreiz ņemsi vērā manu trauslumu? Kungs, atbrīvo mani no visiem grēkiem un no jauna izvērtē mani, jo visas manas cerības ir Tevī, mans Dievs. Āmen.

¹ Pāvestam.

² Kristus ciešanas nav fiziskas, bet gan pārdabiskas.

³ Jēzus runā par tiem, kuri mani bija uzaicinājuši liecināt Pasaules baznīcu padomē Ženēvā.

ai, Mana Vassula, esi Mans nomierinošais instruments; Es, Jēzus, tevi svētīju; nebīsties, Manu bērniņ, Es, Uzticamais, esmu tev līdzās;

Mans bērniņ, Savas Mīlestības dēļ Es esmu pārbaudījis tavu ticību un atradis tajā Savu pagodinājumu; Es vairs neesmu tev svešinieks, tādēļ atļauj Man vēlreiz ievest tevi Savās Brūcēs; nebīsties, Es caur tevi atklāšu Savu godību, un cilvēki iepazīs Manas Ciešanas; nāc un tuvojies Man, Mana Svētā Sirds iekvēlojas Mīlestības Liesmās, – ja vien tu atļausi, Es nākšu pie tevis šādā veidā un darīšu tevi par dzīvu lāpu; tu esi radīta, lai Mani pagodinātu un vestu pie Manis dvēseles, lai Es tās varētu pārņemt; Es šīs dvēseles darīšu par Gaismas traukiem, par spožām, liesmām, kuras nekad nesatumst un nekad neapdzīst; ai, Mana maziņā, katra Manas Sirds šūna sauc pēc Mīlestības! Miera! Vienotības!

radība, Es esmu tavš Svētais Ceļabiedrs, tavš Visuizticamākais Draugs, kurš dienu un nakti aicina tevi pie Sava galda; Es nemitīgi lūdzu pēc tavas draudzības, jo vēlos tevi glābt ... Mans Tēvs šīs paaudzes grēkiem ir aiztaupījis Uguni, kas pēkšņi nāks pār jums kā viesulis; ļaudis saka: „mums būs miers” pat tad, kad viņu sirdīs ir ienaids pret Mani un visiem Debesu spēkiem; kā vēja brāzma Es nākšu, lai izteiktu spriedumu pār šo bezdievīgo paaudzi, Es nākšu pār jums kā orkāns un izkaisīšu jūs kā pelavas vējā;

Kungs, kas notiks ar tiem, kuri Tevi mīl? Kas notiks ar dvēselēm, kuras ir gatavas upurēties? Jābūt taču arī kādiem, kuri Tevi mīl? Ir kāds mazumiņš, kuri nav Tevi atstājuši, lai kalpotu viltus dieviem un zvēram.

noliec viņas uz svariem ... un palūko, kura no abām pusēm ir smagāka; līdz pat šai dienai daudzi neizjūt ne nožēlu, ne bailes; Es jums visiem vispirms vēlos dāvēt Savu Žēlsirdību un tikai tad – Savu Taisnību; Es ikvienam vēlos dot nedalītu, Mīlestības gara piepildītu sirdi, tomēr Man ir vajadzīgs daudz vairāk dvēseļu, kas ir gatavas upurēties, Man ir vajadzīga mīlestība, kas ir spējīga upurēties; cik daudzi no jums ir gatavi upurēt sevi? cik daudzi no jums ir gatavi atdot sevi Man un ļaut Man pārvērst jūs krucifiksos? vai kāda auss ir gatava atsaukties Maniem lūgumiem? cik gan daudzi ir to, kuri vēlētos kļūt par miera nesējiem un sēt sēklu, kura šķīstībā nes savus augļus? kurš var palikt pasaules neaptraipīts līdz pat Manas Atgriešanās dienai? kurš būs vērīgs klausīties?

Es esmu laipnības un līdzjūtības pārpilns, tomēr tikai daži vēlas būt vienotībā ar Mani; kurš būtu gatavs atteikties no saviem nodomiem, lai pieņemtu Manējos? kurš ir gatavs atteikties no sava labuma, lai meklētu Manējo? kurš meklēs to, ko pasaule nemeklē un nesīs to ar mīlestību?

- kurš meklēs Manu Krustu? -

un kurš meklēs to, ko vairums no jums nemeklē – Mīlestību?

nāciet, lūdzieties par pasaules atgriešanos;

IXΘΥΣ

1992. gada 9. aprīlis

Kungs?

Es Esmu; Es tev dāvāju Savu Mieru; svētī Mani;

Es Tevi svētīju, mans Karali.

ja kāds tev lūdz vēstījumu īpaši viņam, pasaki, ka Es jau esmu izlējis Savu Sirdi pār viņiem; Es caur tevi jau esmu viņus uzrunājis;¹ Es pār viņiem esmu izlējis Savas Vissvētākās Sirds bagātības, šie vēstījumi ir Mans vēstījums katram no viņiem;

IXΘΥΣ

1992. gada 10. aprīlis

¹ Tas attiecas uz visu šo atklāsmi kopumā.

(Arizona. Nemītīgās Palīdzības Dievmātes baznīca.)

saki Maniem bērniem, lai tie nestu augļus svētumā; Es jums esmu devis Savu Sirdi – ko jūs ar to darīsiet?

Vassula, atceries par Manu Klātbūtni; Mana Klātbūtne ir Miers, Prieks, Mīlestība un Svētums;

1992. gada 17. aprīlis

Kamēr vien Tava Elpa dvesīs pār mani, Tu mani arvien atjaunosi un noturēsi mani kājās. Kungs, dves pār mani, lai es nemirtu... Pārpludini manu dvēseli ar Savu Gaismu... Tu esi Jahve, mans Dievs, tērpies Godības varenībā – esi svētīts! Āmen.

dzīvo Mierā; atļauj Man tevi vadīt tā, kā Man labpatīk; Es tevi mīlu jau kopš mūžības – nekad nešaubies par Manu Mīlestību;

nāc, Mans bērns, kopā tu un Es, vienībā ar Mani, kopā sasaistīti pie Mana Krusta, mēs atvedīsim pie Manis daudz dvēseļu; dari visu, kas ir atkarīgs no tevis, bet Es izdarīšu pārējo;

ļauj Man lietot tevi Savam Godam līdz pat beigām; iepriecini Manu Vissvētāko Sirdi, un vienmēr paliec niecība; ļauj savai Sirdij kļūt par Manām Debesīm, bet Es turpināšu rūpēties par tavu dvēseli; bieži slavē Mani un mīli Mani, mīli sava Kunga Sirdi, mīli sava Skolotāja saplosīto Sirdi; ilgojies pēc Manis, esi izslāpusi pēc sava Karaļa; nicini pati sevi, lai paliktu Manā Mīlestībā un netiktu maldināta; neskaties ne pa labi, ne pa kreisi, tad Es caur tevi darīšu vēl lielākas lietas;

dažkārt Es tevi apgraizu, un esmu pamanījis, cik ļoti tavai vājajai dabai tas nepatīk! viss, ko Es daru, ir pašas Gudrības paveikts, tādēļ, Mana Vassula, atļauj Man dažkārt tevi apgraizīt, tici Man – tas ir nepieciešams tavai izaugsmei; Es esmu tevi izvēlējis šai sūtībai, lai tu ietu pie tautām un nestu augļus; Es zinu, cik tu esi vāra, un Sātans tik ļoti velētos redzēt tevi izzūdam no zemes virsas, tomēr Es esmu tev līdzās; tādēļ nekad nežēlojies, bet gan ar laipnību, mīlestību un lielā pazemībā pieņem visus pārbaudījumus; Sātans tiks atbruņots, un viņš bēgs no šiem tikumiem; nekad nedod Sātanam vietu;

vēl nekad neviens nav aptvēris Manas Mīlestības augstumu, dziļumu, platumu un garumu; Es vēlos, lai tu piederētu Man visā pilnībā, tikai Man; Es atkārtēju šos vārdus atkal un atkal – kopš paša iesākuma, kad Es tevi aicināju; Es esmu salaulājies ar tevi, lai tu Mani pagodinātu, strādādama kopā ar Mani; tavam prātam tagad būtu jābūt pievērstam tikai un vienīgi Man;

visu laiku lūdzies – lūdz Man visu, kas tev ir vajadzīgs; esi paklausīga Mīlestības vēlmēm, lai ikviens redzētu, ka tu esi Mana mācekle;

Es tevi paņēmu pie Sevis, lai tu dzīvotu svētu dzīvi Manā Gaismā; atceries, ka tev ir tikai viens Skolotājs, un tas esmu Es; tev ir tikai viens Tēvs – Es; tev ir tikai viens Laulātais Draugs, un Tas esmu Es; tev ir tikai viena vienīga Mīlestība – Es ... Es tev esmu mācījis dzīvot Patiesībā un Mīlestībā, jo vēlējos, lai tu pieaugtu Manī; agrāk tu Mani nepazini un dzīvoji radību un pasaules verdzībā; Es, tavs Radītājs, tevi atbrīvoju, lai tu Mani mīlētu pāri visam un pāri visiem;

šodien Es tev vaicāju: vai tu esi laimīga kopā ar Mani šāda veida sadraudzībā?

Kungs, Tu zini, ka esmu ļoti laimīga.

tu esi kļuvusi par biedu Sātanam, un tieši tāpēc tu tagad redzi un izjūti viņa neprātīgās dusmas; jo vairāk tev ir augļu, jo vairāk viņš sakur uguni, savākdams melus un viltu, lai tevi apsūdzētu; viņš cīnās ar sargeņģeli, ko Es tev esmu devis, viņš izdomā jaunas un

jaunas viltības, tomēr, neskatoties uz visu to, vai tu vēl arvien vēlies turpināt mūsu kopīgo dievišķo Darbu?

Es esmu Tavas Mīlestības verdzene un kalpošu Tavai Majestātei līdz pat galam.

Mana iemīļotā, tādā gadījumā Es turpināšu tevi vadīt ar Savas Mīlestības grožiem; nāc;

1992. gada 18. aprīlis

„Viņa mute plūst pāri no lāstiem, no viltus un varmācības, ar savu mēli viņš rada postu un bēdas. Viņš slēpjas attālākās sētās un nokauj nevainīgo, kad neviens to neredz.” (Ps 10, 7 – 8)

ak, Mans nabaga grēcīgais instrument, pieaudz Manā Mīlestībā; Es tevi esmu pieņēmis par Savu bērnu, tādēļ esi Manā Mīlestībā un audz tajā; tu ēdīsi no Manām Bagātībām, lai spētu atklāt un pagodināt Mani;

Manas Dvēseles svētītā, raksti:

ik vietā, kur virsroku ir ņēmušas aizdomas un racionālisms, tur parādās arī strīdi un sāncensība; šie cilvēki dzīvo prāta tumsā un tiem nav saprotami Mana Gara Darbi; meitiņ, viņi vēl nav aptvēruši Manu Skaistumu ...

Manu bērniņ, Es esmu izvēlējis tavu sirdi par Savu Piezīmju blociņu, lai tajā ierakstītu Mīlestības dziesmu visiem Saviem bērniem; Es tevi esmu darījis par Mīlestības Dziesmu; Mani Vārdi nav tikai iespiesti burti, Mani Vārdi tevī ir dzīvi un ir Gars; Es tev esmu devis veselīgu mācību;

nesatraucies par tiem, kuri nāk pie tevis ar nebeidzamiem iebildumiem pret Manis teikto, neraizējies par tiem, kuriem ir mānija par visu uzdot jautājumus un apstrīdēt katru vārdu; šie cilvēki ir Kārdinātāja laupījums – viņi, dodot vietu Kārdinātājam, atļauj viņam sagūstīt sevi ambīciju slazdos; uzliec rokas šiem cilvēkiem un svētī viņus „Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā”, tā tu Mani pagodināsi un dāvāsi Man pienākošos cieņus;

IXΘΥΣ

1992. gada 19. aprīlis

Viena vienīga Tavas mutes izteikta svētība spēj augšāmcelt pilsētas, acumirkļīgs Tavs skatiens atjauno drupās gulošos altārus. Viens vienīgs Tavas elpas vilciens atgriež dzīvībā mirušos, un tie daudzina Tavu Svēto Vārdu. Tie, kurus ir pārklājusi Tava mirdzošā rasa, ir atraduši mieru ar Tevi, bet ļaundara mute visu noposta. Kungs, nāve neslavē Tevi, tikai dzīvie Tevi godina dienu un nakti.

meitiņ, tu labi pateici, ka uzvaras godalga ir ar jums visiem,¹ tādēļ divkāršo lūgšanas, upurus un gavēņus; izturies pret savām miesas dabiskajām tieksmēm stingri; esi stingra pret savu ķermeni un neļauj tam pakļauties savām kārbām, bet gan liec tam tev paklausīt; paliec pastāvīgā, uz Mani vērstā lūgšanā, un, lai arī karp tu dotos, neaizmirsti par Manu Klātbūtni; Es esmu tavs Dievs;

lūdzies par saviem brāļiem un māsām kas seko viltus reliģijai,² un maldīgam priekšstatam par Mani; Sātans savās dūsmās ir nonācis pār jūsu paaudzi; un par šīm sektām jau ir ticis pravietots Rakstos; Vassula, šīs viltus mācības Manā Baznīcā³ ir izaugušas līdzīgi ļaundabīgam audzējam; sektas ir Manā Miesā mājajošais vēzis; viņi centīsies pierādīt, ka viņos ir atrodama īstā gudrība, tomēr nevajag aizmirst, ka Sātans, ja vien to varētu, pieviltu visu pasauli – arī izredzētos;

¹ T.i., Uzvara ir atkarīga no mums.

² Tiek domātas sektas: Jehovas liecinieki, New Age (Jaunais laikmets), Mūna sekta u.c.

³ Mēs visi esam Kunga Baznīca.

pasauli maldos ir ievedusi tās ietiepīgā pretošanās grēku nožēlai; jūsu paaudze, zinot par Mani, tomēr ir attiekusies Mani atzīt, savā aptumšotajā prātā tā ir devusi priekšroku Sātana mācībām; Es esmu devis pasaulei Savu Mieru, bet tā ir atteikusies no Mana Miera; Manas Godības vietā tā ir izvēlējusies Melus, bet Mana mūžīgā Upura vietā – postošo negantību, Dumpinieka izplatīto

dumpības garu;

Manu Dievišķību pasaule ir iemainījusi pret nevērtīgu atdarinājumu – mirstīgu cilvēku, tā ir atmetusi Dievišķo Patiesību un pieņēmusi melus; ir taču teikts,¹ ka Laika beigās Sātana darbības rezultātā notiks visdažādākie brīnumi un parādīsies maldinošas zīmes,² un būs parādības un daudz ļaunuma – tas pievils tos, kas ir sasaistīti iznīcībai, jo viņi nav gribējuši satvert Patiesības Mīlestību, kura būtu varējusi tos glābt;

tieši tādēļ Es sūtu spēku, kurš tos maldina un liek noticēt nepatiesībai – tas notiek, lai tiesātu visus, kuri ir atteikušies ticēt patiesībai, tās vietā izvēloties grēcīgumu un ļaunumu; Dumpinieka vara³ ir tāda, ka viņš ir visiem atklāti un bez bailēm parādījies; tas ir viņš, par kuru pravietis Ezekiēls⁴ raksta, ka tas ir lepības uzpūsts, tas, kurš uzdodas par Dievu, tas, kurš izkēmo Patiesību, bet sevi uzskata par Manu līdzinieku; tas ir viņš, kurš apgalvo, ka sēž Manā Tronī; Dumpinieks patiešām ir Manas Baznīcas ienaidnieks, viņš ir Antikrists, vīrs, kurš noliedz Svētās Trīsvienības esamību;

vai neesat lasījuši: „tas, kurš noliedz, ka Jēzus ir Kristus, ir melis un krāpnieks, antikrists, kurš noliedz gan Tēvu, gan Dēlu, jo tas, kuram ir Tēvs, nevar noliegt Dēlu. Tas, kurš atzīst Dēlu, tam ir arī Tēvs;”⁵

šīs Sātana doktrīnas māca jums ticēt reinkarnācijai, kurpretim reinkarnācijas nav; tās saglabā ārējo reliģiozitāti, bet nepieņem ticības iekšējo spēku – Manu Svēto Garu un Svēto Komūniju, Mans bērns; Sātans ir nomaskējies gaismas eņģeļa drēbēs, lai pieviltu daudzus; kopā ar Dumpinieku⁶ viņš apveltīs ar lieliem pagodinājumiem tos, kuri viņu atzīs, dodams tiem plašu autoritāti un par šo cenu iznomājot zemi;⁷

bet patiesi Es tev saku, ka drīz Debesis atvērsies, pār viņiem nonāks Mana Uguns un tos aprīs;

Es Esmu Uzticamais un Patiesais;
Es Esmu Tiesnesis un Taisnība;
Es Esmu Dieva Vārds,
Es esmu karaļu Karalis un kungu Kungs;

Es vēlreiz atkārtāju Savu Apsolījumu:

patiešām drīz Es būšu kopā ar jums;

1992. gada 20. aprīlis

Jahve, es esmu Tava verdzene, un šodien es vēlreiz vēlos nodot Tev savu gribu – rīkojies ar mani tā, kā Tavai Sirdij labpatīk!

*Kādu iepriecinājumu sagādā Tava Klātbūtne un žēlastība staigāt kopā ar Tavu Majestāti!
Kā gan es varētu Tev atlīdzināt par visām saņemtajām svētībām? Man pietiek tikai pacelt savas acis uz Debesīm, un Tu jau noliecies, lai klausītos manī. Kad piesaucu Tavu Vārdu,*

¹ 2 Tes 2, 9 – 12.

² Sātans, kropļojot Dieva tēlu, var cilvēkam, kurš pieder New Age sektai, piešķirt stigmas.

³ Brīvmūrnieki.

⁴ Ez 28, 7.

⁵ 1 Jņ 2, 22 – 23.

⁶ Dan 11, 39.

⁷ Brīvmūrnieki.

Tava Majestāte nokāpj no sava Troņa un Tu – Debesu un zemes Valdnieks – ienāc manā istabā, lai būtu kopā ar mani.

Es nāku pie tevis, jo nožēlojamība pievelk Mani, nabadzība Mani valdzina; tādēļ nenopūlies kļūt bagāta; piespied Mani, savu Dievu, kā zīmogu pie savām krūtīm, un Es arī turpmāk, Mana mīlotā, veltīšu tev Savu maigumu un piemīlību;

Mans Dievs ir labs pret mani. Viņš ir mans Cietoksnis, kad tieku apspiesta un apmelota, Viņš mani aizsargā grūtību brīžos. Mans Dievs ir mans Vairogs. Sātans var asināt savu zobenu vai mērķēt uz mani ar savu loku, bet mans Dievs, mans ļoti maigais Abba, būs klātesošs un liks Sātanam bēgt.

sniedz Man neizmērojamu mīlestību, Es nolūkojos uz jums no Debesīm, lai ieraudzītu, vai atradīsies kāds, kurš Mani meklētu, nemeklēdams savu labumu; dzirdēdams cildinām Savu Vārdu, Es vienmēr izjūtu tik lielu prieku un līksmību! tomēr daudzi ir novērsušies daudzi ir grēka sabojāti, ļauj Manai Sirdij līksmoties par nabadzību, ļauj tai priecāties par nesavtīgu mīlestību; meitiņ, apdāvēni Mani tāpat, kā Es esmu apdāvinājis tevi – netuvojies Man tukšām rokām;

Manas dāvanas jau ir Tavas, jo patiesībā visas dāvanas, kas ir dotas man, ir Tavējās!

upurē Man; esi devīga – vai Es tāds neesmu bijis pret tevi? tagad apdāvēni Mani tāpat, kā Es esmu apdāvinājis tevi – upurē Man upurus, kuri remdētu Manu Taisnību,¹ cel to, ko esmu devis tev uzcelt;²

ak, Vassula! upurē Man visu, lai remdētu Manas slāpes! liec savu ticību Manī; tiem, kuri gaida Manu Vārdu, sniedz Manu Mīlestības Dziesmu, dod tā, lai visi zemes iedzīvotāji sadzirdētu Manu Žēlsirdības saucienu;³ Es nevaru neņemt vērā Savu bērnu lūgumus;

Kungs, es Tevi ļoti lūdzu, vadi manus soļus Patiesībā un Gaismā.

tu turpināsi Man kalpot, bet Es atvēršu tavu muti un piepildīšu to ar Saviem Vārdiem, lai tu Mani pagodinātu; caur tevi Es atklāšos redzamā veidā, Es pieskaršos Savu ļaužu sirdīm, un arī tie, kuri nekad agrāk nebija Mani pazinuši, svētīs Mani; nicini un neievēro sevi, un Es tevi nekad neatstumšu;

Es, Jahve, tevi izglābšu;

1992. gada 20. aprīlis

Atgriezies pie mums un iemājo mūsu sirds dziļumos; lai mūsu sirds tiek nosaukta: Uzticamā Pilsēta un Tavs Svētais Kalns.

maziņā, Es dodu tev Savu Mieru;

pasauli nav aizskāruši ne jūsu Svētās Mātes padomi un lūgumi,⁴ nedz arī Mana agonija un saucieni no Mana Svētā Krusta; Mēs esam nākuši, lai dāvātu jums Mūsu Mieru un sagatavotu jūs ceļojumam uz Debesīm, tomēr Mīlestība ir tikusi nostrostēta, un Miers nodevīgi aizstāts ar vienaldzību un ļaunprātības garu;

Es esmu meklējis it visur, kādiem līdzekļiem varētu jūs pamodināt no šīs ilgstošās letarģijas, palīdzēt jums atgriezties pie Sevis un dzīvot svēti, tomēr atbildei neesmu sadzirdējis no jums ne skaņas; ko gan vēl Es varētu izdarīt, ko jau nebūtu darījis? draugi, jūs Mūsu aicinājumus neesat uztvēruši nopietni; Es esmu nonācis pie jums, piedāvādams

¹ Es vilcinājos, jo īsti nesapratu, ko Dievs no manis sagaida.

² Es vēl arvien nesapratu.

³ Beidzot sapratu, ka man vairāk nekā jebkad ir jāturpina liecināt un izplatīt Dieva Vēstījumi.

⁴ Sapratu, ka tas attiecas uz Dievmātes parādīšanos Medžugorjē.

Savu Sirdi, Es jūs esmu ierakstījis Savas Sirds miesā, Es ikvienam no jums esmu uzrakstījis Savas Mīlestības Dziesmu,

- Es esmu jūs apmeklējis -

no Manām Acīm plūst asaras, un Mūsu Abu Sirdis tiek plosītas, jo jūs neesat turpinājuši iet pa Svētuma Ceļu; pasaule ir apsmējusi Mūsu Žēlsirdīgos Aicinājumus, bet neviens tā īsti tajos nav ieklausījies;

Es esmu tavš Dievs un tavš Vairogs, Es esmu Maiguma pilns; visi zina, ka posta laikā Es nekavējoties steidzos jums palīgā, tomēr jūs esat izvēlējušies staigāt tumsības ēnā un nāves ielejā; Manai laipnībai jūs esat atmaksājuši ar savu ļaunprātību, apsūdzot Mani par to, ka Es esmu centies jūs izglābt ...

jūsu garu ir pārņēmis tumsības gars, tādēļ Mana Mīlestības Dziesma¹ pastāvīgi ir tikusi izsmieta, noķengāta un zaimota; jūs ievācat ražu Maldinātāja druvā, cenšoties parādīt pasaulei, ka Mani Svētie Vārdi ir kaunpilni un bez satura;² tomēr arī šoreiz,³ nākdami pie Manis šķīstīšanas dienā, jūs vēltīgi šķiedīsiet savus spēkus – jūs sauksiet pēc palīdzības, bet Es jūsos neklausīšos; cilvēki ir cieši apņēmušies izlikt Man slazdus, citi visu dienu perina nodevīgas sazvērestības, ļaunprāši cer iznīcināt tevi, Manu bērniņ, kuru Es esmu izvēlējis, izturēdamies pret tevi kā pret sabiedrības padibeni; tomēr Es esmu zvērējis, ka noturēšu tevi uz kājām, Es tevi atbalstīšu, lai Mani nodomi īstenotos;

Es esmu tev sacījis, Manu bērniņ, ka taviem vajātājiem tiks atļauts tevi dziļi ievainot, tomēr tas nesīs Man Slavu un tevi šķīstīs;

tavs dzīves ilgums ir niecība, un tu pati virs šīs zemes esi tikai pārejoša ēna; tavi ievainojumi un ciešanas, salīdzinot ar Manām Brūcēm un ciešanām, ir tikai neliela vēja pūsma; Tas esmu Es, tavš Pestītājs, kas esmu sargājis tavu dvēseli Savās Rokās un licis tavam garam dzīvot vienīgi Man; Es, Cildenuma pilnā Godība, esmu licis tev izdziedāt pasaulei jauno Mīlestības Dziesmu, lai izkausētu šīs pasaules nocietināto sirdi;

skat – tu Man esi devusi tikai pāris savas dzīvības lāses, bet cik gan daudz no Sevis tev esmu atdevis Es? Es tev esmu devis dzert no Savas Sirds Mūžīgajiem avotiem, Es nekad neesmu tevi atstājis; grūtā cīņā Es esmu uzvarējis tavu sirdi, nevarīgā radībiņā, un darījis tevi par Savu Īpašumu; neskatoties uz tavu bērnišķīgo nekaunību, esmu pret tevi izturējis daudz saudzīgāk un laipnāk nekā jebkurš cits; Mani, tavu Radītāju, savaldzināja tavš neizteicamais vājums un nožēlojamība, bet tevī, radība, apbrīnas pilnu pielūgsmi izraisīja Mans Skaistums un žilbinošā Gaisma; tu esi māls, un no tā paša māla Es esmu veidojis arī citus; Es tevī iedvesu Dzīvību un ikvienu no jums esmu darījis par Savu Attēlu; izlasi psalma vārdus: „māci mums skaitīt, cik maz dienu mums ir, un tā lai mēs iemantojam sirds gudrību;” (*Ps 90, 12*) kā jau sacīju – tava dzīve šīs zemes virsū ir kā pārejoša ēna, tādēļ turies pie Manis;

tev nav jāpierāda sava nevainība,⁴ jo Es, tavš Radītājs, tevi pazīstu; Mans bērniņ, kuru Es esmu izvēlējis, nebaidies, nāc pie Manis, un Es tevi sasildīšu; nebīsties tad, kad tev ir Mani jāpagodina;

¹ „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījumi.

² Jēzus runā par cilvēkiem, kuri, nolēma sagrozīt katru šo Vēstījumu vārdu, lai pasaulei pierādītu, ka vēstījumi ir neķītri un nav no Dieva.

³ Tāpat kā citos vajāšanu laikos.

⁴ Mani apsūdzētāji bija sapulcējušies kopā, lai tiesātu un nosodītu mani kā tādu, kura nav no Dieva. Viņi (piecatā) pat uzņēmās pūles uzrakstīt pret mani vērstu grāmatu.

pavisam drīz viss Manis pravietotais piepildīsies; tad, kad tas īstenosies, daudzi bijībā nodrebēs, kad viņi aptvers, ka:

Jērs, kas sēž Dieva tronī

ir patiešām sūtījis pie viņiem vēstnesi ar labo vēsti un Mīlestības Dziesmu viņas mutē, lai izdziedātu visām tautām jauno Visuaugstā Mīlestības Dziesmu tieši tā, kā viņa pati to ir saklausījusi plūstam no Majestātiskās Mīlestības Avota; tad viņi sapratīs, ka tu patiesi esi bijusi Mana jau no paša iesākuma;

1992. gada 23. aprīlis

Mans Dievs, racionālisms, modernisms, sektas un ateisms ir pārpludinājuši šo pasauli un aizēnojuši Tavu Godību, tie ir apgānījuši Tavu Svēto Templi un zaimojuši Tavu Svēto Vārdu. Tavu Svētnīcu viņi ir pārvērtuši par drupu kaudzi, bet aiz sevis par laupījumu maitasputniem ir atstājuši Tavu bērnu mirušās miesas... Cik ilgi, Kungs, Tu kavēsi? Vai ilgi vēl?

GANS!

Kur Tu esi?

Atkrišana plosa Tavas avis un racionālisms uzbrūk Tavam ganāmpulkam ... Kungs, ātri un maigi iejaucies – jo vairs jau nav, kur mūs nospiegt vēl zemāk. Dievs, mūsu Pestītāj, palīdzi mums Sava svētā Vārda dēļ! Mēs taču esam Tava tauta, Tava ganāmpulka avis...

Gans?

Cik gan vēl ilgi?

Kādēļ Tu kavējies? Kungs, pārstaigā šīs nebeidzamās drupas: bezdievība auro tur, kur agrāk mājaja Tava Sirds, un tā ir nolēmusi iznīcināt visu, ko ir radījušas Tavas Rokas.

Mans Gans, skaļā balsī es saucu uz Tevi, mūsu spēki ir galā – cik ilgi mums vēl jāgaida? Ir pienācis laiks apzēloties par mums, dzirdi mūsu nopūtas, un lai mūsu sauciens aizsniedz Tevi!

dvēsele, Es, tavs Gans, esmu noliecies no Savas Mājas vietas, no Debesīm Es esmu uzlūkojis zemi, lai sadzirdētu Savu avju nopūtas un steigtos izglābt nežēlīgai nāvei nolemtos; tā kā

Mans Vārds

ir kļuvis par tavu kāju spīdekli, par gaismu uz tavām takām, tādēļ Es to izplatīšu tālāk, ikvienā tautā, ietērdams jūs visus Savā pārdabiskajā Gaismā, lai jūsu gājiens būtu netraucēts un skrienot jūs nepakluptu;

Es mīlu tos, kuri mīl Mani, un tie, kuri dedzīgi Mani meklē, Mani arī atradīs! Es jums esmu dāvājis Savu Sirdi, lai jūs to mīlētu, tādēļ mīliet Mani, un Es darīšu jūsos lielas lietas;

maziņā, Mana Atgriešanās ir daudz tuvāk, nekā jūs domājat; Es, Mana Vassula, nāku, lai valdītu katrā sirdī; Es tevi esmu uzklauzījis, tādēļ neļauj savā sirdī ienākt nedz nemieram, nedz ciešanām – nekas nevar nostāties starp Mani un tevi; Mana mīlotā un Mana līgava, Es tevi lūdzu, esi pastāvīga un ticī, lai varētu pieaugt Manī;

Es tevi svētīju, dzīvo Manī;

IXΘΥΣ

1992. gada 1. maijs

Mans Kungs Jahve, mans mīļotais Debesu Tēvs!

Tavs Vārds līdzinās izlietai eļļai – Tu pats man to atklāji, panākdams pretim un mani izglābdams. Tu mani audzināji un vedi arvien tuvāk pie Sevis... Jahve, mans Dievs, Tu mani atpestīji.

ak, Vassula, tā kā tu biji kļuvusi līdzīga sakaltušam, ugunī izmetamam kokam, tad Es steidzos pie tevis, lai tevi glābtu; Es tevi atradu Nāves ielejā, un tavs izskats lika Man grimt sērās, bet Mans sāpju sauciens atmodināja Debesis; pat atmiņas par redzēto Mani joprojām dziļi skumdina, jo tik lielas bija ciešanas, ko Es pārdzīvoju; daudzus gadus Es biju ļoti pacietīgs ar tevi, Es daudzkārt tevi aicināju, bet tu neklausījies; Mana Mīlestība bija tik dziļa, ka Es neļāvu tev aiziet bojā, bet tavā grēcīgumā atklāju Savu Uzticamību; sāpes un ievainojumi, kurus tu sagādāji Manam Dēlam, pamazām arvien vairāk izsmēla Manu Žēlsirdību; tava vaina bija tik liela un grēku tik daudz, ka Es biju gatavs atriebt Sava Dēla Brūces un tevi satriekt;

ak, Vassula, tava Nemītīgās Palīdzības Māte raudāja pie Manām kājām, tevis dēļ liedama asins Asaras; jā, tava Svētā Māte iestājās par tevi un mierināja Mani ...Viņas Asaras lika atmaigt Manai Sirdij un remdēja Manas Dusmas; Manī sacēlusies vētra rimās un pamazām apklusa;

Es, Jahve, tavs Mūžīgais Tēvs, esmu tevi mīlējis ar mūžīgu Mīlestību kopš tās dienas, kad radīju tevi un turēju Savās rokās; ak ... nekad Es neaizmirsīšu to dienu – tu biji tik maziņa! Es sacīju: „ar šīs mazās un smalkās meitenītes starpniecību Es no daudzām dvēselēm atvairīšu Ienaidnieka uzbrukumus”; toreiz mēs kopīgi noslēdzām vienošanos; tu apņēmies nest Mieru, liekot līdz pat zemes robežām atskanēt Manas Mīlestības vēstij; un Es, izmantodams tavu vājumu, nolēmu pulcināt kopā visus, kuri ir bijuši tuvu pazušanai, un darīt tevi bezbailīgu nodevēju un uzbrucēju priekšā; caur tevi Es nolēmu vajāt un dzīt pēdas atkritējiem, un, visbeidzot, tevī Es nolēmu jūsu paaudzei nest izlīgšanu un vienotību;

tā kā Es jau toreiz biju nolēmis ielauzties Sava ienaidnieka nodomos, tad Es vadīju tavu dvēseli, lai tā nonāktu vienprātībā ar Mani, jau no paša iesākuma dāvājot tev vajadzīgo spēku; Es sacīju: „svētdari sevi jau tagad un gavē kopš pašas dzimšanas, jo tāda ir Mana griba; tavas dzimšanas brīdī Es tev nedošu gaismu¹ – trīs dienas un nakts tu pavadīsi tumsā, un tas būs tavs pirmais gavēnis.”

tādēļ Es nozvērējos, ka vēlreiz paplašināšu tavas sirds telpu, lai Es varētu tajā ieiet; Es nācu pār tevi kā vētra un iznīcināju visu, kas lika asiņot Manai Sirdij; Es dvesu tevī kā cilvēks, kurš kvēlošās oglēs grib uzpūst uguni, un atdzīvināju tevī jau dziestošo liesmiņu; Es sacīju: „lai tava liesma atmirdz tumsībā un iepriecina Manu Dvēseli, lai tavs sausums kļūst par dāsnī slacinātu dārzu un urdzošu ūdens avotu”;

ar bezgalīgu Maigumu Es tevi pieklāvu pie Savas Sirds un atkal no jauna darīju tevi par Savu; Es zvērēju pārveidot tavu dumpīgo un nepakļāvīgo sirdi par Savu atdusas vietu; Es liku tev saprast, ka vēlos būt tavs vienīgais Dievs, tava vienīgā Mīlestība – Es vēlos būt nepārspēts un neapstrīdams;

tad Es noņēmu plīvuru no tavām acīm, lai pagodinātu Savu Vārdu, bet Savos Debesu pagalmos atklāti paziņoju, ka cīnīšos pret tiem, kuri cīnīsies pret tevi un tevi vajās, jo tagad Es, tavs Radītājs, būšu tavs Vīrs un vienīgais Patvērums; Es biju Tas, kurš uzticas

¹ Kad piedzimu, manas acis bija aizlipušas un atvērās tikai pēc trīs dienām. Māte bija ļoti nobijusies, ka man vispār varētu nebūt acu, un lūdza svētās Paraskevas aizbildniecību (viņa ir grieķu svētā aizbildne visā, kas saistīts ar acīm). Māte apsolījās pievienot manam vārdam ‘Vassula’ šīs svētās vārdu. Tulkojumā no grieķu valodas Paraskeva nozīmē ‘piektdiena’.

tev, un tu – Man; Es nolēmu, ka Maniem vārdiem jāklūst par uguni tavā mutē, lai tu tos sludinātu līdz pat zemes robežām; viss, ko esi apguvusi, tu to esi iemācījusies no Manis; mazā, smalkā meitenīte, Es, Jahve, tavs Mūžīgais Tēvs, izdaiļoju tevi; šai mirklī Es noliecos pie tevis, lai piekļautu tavu dvēseli cieši pie Savas Sirds;

Manas sāpes un ciešanas, Manu bērniņ, nolūkojoties Savos bērnos, kuri noraida Manu Mīlestību, Mieru un Žēlastības, liek saņņaugties Manai Sirdij; Man ir vajadzīgas dvēseles, kuras varētu Mani mierināt, nesavtīgas dvēseles, kuras remdētu Manas svelošās dusmas; esi Man par atvieglojumu, esi Manas Debesis; Es, Jahve, mīlu jūs visus;

nāc, un caur tavu niecību Es atklāšu Savu Godību; Manis dēļ apturi apgrēcības un dari galu dumpīgumam; jūs esat tik sadalīti, ka jums neizdodas ievākt svētas dzīves un vienotības augļus; vai jūs, tāpat kā jūsu brāļi, visi neesat vienlīdzīgi Manās acīs? vai kāds spētu, atjaunojot Manu sašķobījušos Namu, atjaunot arī Manu Godu? vai Man nāksies izvilkēt pret jums Savu zobenu? vai jūs turpināsiet pretoties Manam Svētajam Garam? vai atkal un atkal no jauna sitīsiet Krustā Manu Dēlu? „Āmen” lūdz jūs ikvienu svētīt savus ienaidniekus, piedot viņiem visiem, bet tad nākt un samierināties ar Mani, jūsu Dievu; samierinājušies ar Mani, jūs spēsiet samierināties arī ar saviem brāļiem un izveidot vienu Miesu Manam Godam; nāciet un rodiet Mieru ar Mani;

Es vēlos, lai ikviens dzird Mani un, lasot šos vārdus, saprot, ko Es, jūsu Tēvs, izjūtu ikreiz, kad no Debesīm noskatos lietās, kuras plosa Manu Sirdi; Es vēlos, lai ikviens saprastu, ka spēju uzvarēt rūgtuma pilno sērgu, kas iespiežas arvien dziļāk katrā dvēselē; Es esmu Āmen un spēju jūs glābt, ja vien jūs vērsaties pie Manis pēc palīdzības;

Vassula, tava cilts vēl nav izzudusi, bet Es, Jahve, tavs mūžīgais Tēvs, esmu ar tevi; esi svētīta, jo atļauj Man lietot tavu roku un tavu laiku; Mans Pirksts ir pieskāries tavai sirdij, tādēļ atceries, kurš tevi ir lolojis un audzinājis;

1992. gada 5. maijs

Manu bērniņ, Es tev dodu Savu Mieru, raksti:

Es esmu jūsu Karalis un Es esmu šeit, lai apzīmētu ar Krusta zīmi katra Sava bērna pieri, kurš no sirds un patiesi Mani mīl; jums kopā ar Mani ir jālūdz veltīšanās Manai Vissvētākajai Sirdij¹; kamēr jūs to lasīsiet, Es ar Savu Pirkstu apzīmēšu jūs ar Savu Zīmi; par Zīmi mūsu noslēgtajai Derībai būs Krusts; Es jūs mīlēšu no visas Savas Sirds, Es jūs sargāšu un iesmaržošu ar Savu Smaržu;

veltījiet sevi Manai Vissvētākajai Sirdij un jūsu Svētītās Mātes Bezvainīgajai Sirdij, lai Es spētu pārvērst jūsu sirdis Savā Dārzā, Savā Atdusas Vietā un Pilī;

atgriezieties pie Manis no visas savas sirds; nenāciet pie Manis un nestājieties Manā priekšā ar dalītu sirdi, nāciet pie Manis, un Es, iedams jums garām, katru svētīšu; Es esmu jūsu Cerība, tādēļ atveriet savu muti un piesauciet Mani no visas sirds – Es piepildīšu jūsu muti, lai jūs Mani slavējat un godājat;

Mani dēli un meitas, esiet lēnprātīgi cits pret citu, mīliet viens otru, tāpat kā Es jūs mīlu, un tad Tiesas Dienā jūs Manā priekšā atradīsiet labvēlību; Es jums saku: nāc dienas, kad nenobriedušie augļi vairs nebūs izmantojami, jo jūsu Karalis, kas šodien ar jums sarunājas, atklās Savu Godību, un jūs Mani ieraudzīsiet vaigu vaigā; svētīgi tie, kuri ir gatavi Mani pieņemt, jo viņi tiks saukti par Visaugstā mantiniekiem; esiet vienoti; ecclesia atdzīvosies!

IXΘΥΣ

¹ Konsekrācijas lūgšana, kuru man nodiktēja Vissvētākā Sirds 1992. gada 26. janvārī.

(Tālāk seko mūsu Svētās Mātes vēstījums.)

Manas Sirds bērniņi, šajās dienās jūs redzat, ka pasaule pati sevi plosa, un arī pati sevi grūž zemē; zeme nogāž Manus bērņus no kājām, tā viņus iznīcina, nesot nelaimi pēc nelaimes daudzās ģimenēs; pašu radītais ļaunums liek nodrebēt zemes pamatiem; Es jums saku: kamēr jūs atļaujat Ļaunajam sevi paverdzināt, daudzi tiks aprakti zem grēka putekļiem; Es jūs ļoti lūdzu: aprociet zemē visu, kas nav svēts;

cik vēl ilgi jūs vilcināsities doties meklēt To, Kurš jūs mīl visvairāk – savu Laulāto Draugu un Radītāju? Viņš jums ir dāvājis pestīšanu un Savu Mantojumu, un Valstību, kuru ir sagatavojis vēl pirms pasaules radīšanas; Viņš nemitējas jūs aicināt visas dienas garumā; jums tiek piedāvāta iespēja kļūt par šīs paaudzes celtniekiem un dēstītājiem, par tiem, kuri salāpīs šo pasauli; gandarīet par zemes vainām ar gavēni, upuri un lūgšanām, kas nāk no sirds dziļumiem;

svētīgi ir miera nesēji, jo viņi tiks saukti par Dieva dēliem; saņemiet Manas svētības;

1992. gada 6. maijs

„Viņš mani iemūrēja, ka es nevarēju iziet, viņš mani ieslēdza smagās važās.” (Rd dz 3, 7)
Līdzjūtības pilns Tu tomēr ienāc viņu istabās, lai viņus ganītu.

(Vēstījums visas pasaules ieslodzītajiem.)

miers lai ir ar jums; tas esmu Es, Kungs, jūsu Pestītājs; neesiet pārsteigti, jo Tas ir Mans Svētais Gars, Kurš mājā ikvienā sirdī, kura jūs uzrunā;

Mana Mīlestība uz jums ir augstāka par saprašanu, un, tikai nokļuvuši Debesīs, jūs spēsiat saprast tās pilnību; šais tumsības dienās Es nokāpju no Sava Debesu Troņa līdz pat jums, lai jūs saprastu, kas notiek un ko Es daru; Es nāku, lai jums vēlreiz apliecinātu Savu Apsolījumu patiesumu; Es nāku, lai jūs, Mani bērniņi, vēlreiz pārliecinātu par Savu Mīlestību un Uzticamību pret visiem jums; Mana Atgriešanās ir pavisam tuvu;

patiesi Es jums saku: kurš tur Manus Vārdus, tas nāves neredzēs, tādēļ jūs, kas vēl vilcināties – nešaubieties vairs, bet gan ticiet; ja jums arī nav izdevies izprast Rakstu mācību, lai jūsu sirdis nesatraucas; nāciet šodien pie Manis un uzticieties Man, izlejiet Manā priekšā savas sirdis; kurš tēvs, dzirdēdams sava bērna raudas, neizjutīs dziļas skumjas un sirds salauztību? Es, jūsu Mūžīgais Tēvs, jūs mīlu ar Mūžīgu Mīlestību; tāpat kā tēvs, kurš aicina savus bērnus dalīties Viņa mantojumā, arī Es jūs aicinu kļūt par Savas Valstības mantiniekiem;

ak... ja vien šie Mani vārdi būtu ierakstīti jūsu sirdīs un jūs viņus pilnībā uzņemtū sevī ... Mani bērniņi, jūs esat dzirdējuši Mani sakām: Es aizeju, bet pavisam drīz Es atkal būšu pie jums; patiesi Es jums saku: Es drīz būšu ar jums;

Es esmu sacījis, ka Mana Tēva Namā ir daudz mājokļu – katram no jums ir sagatavota istaba, lai jūsu dvēselēm sniegtu mieru un atpūtu; piepildiet šīs istabas, rodot Mieru ar Mani;

šodien Sātans izvemj pār pasauli visu viņā esošo naidu; trakās dūsmās viņš plosa valstis un nogāž valdības, viņš posta visu un liek pār tām nākt nelaimei pēc nelaimes; tomēr varenā spēkā Mana Roka no jauna uzcelš visu, ko viņš ir izpostījis; viss, ko esmu ierakstījis Savā Mīlestības Dziesmā, tikai atgādina to, kas jau ir bijis rakstīts Manā Vārdā; šai Mīlestības Dziesmai ir jāatsvaidzina jūsu atmiņa, Es nāku pie jums ar Sirdi Savā Plaukstā, lai pateiktu, ka esmu izslāpis no mīlestības trūkuma; Es ne uz vienu neturu ļaunu prātu – jūs visi esat Mana sēkla, bet Es – jūsu mūžīgais Tēvs un Ceļabiedrs;

Es zinu, kas slēpjas jūsu prātos, tomēr neesmu šeit, lai kādu apsūdzētu par viņa darbiem; Es esmu šeit, lai atklātu, kas ir ticis izdarīts ar Līdzjūtību un Maigumu; Manā Sirdī vēl

arvien ir iedūries šķēpa asmens, bet to apvij Ērkšķu Kronis; to redzot, Debesu pamati grīļojas un Mani eņģeļi, nespēdami tajā noskatīties, agonijā aizklāj savu vaigu; pat mēness zaudē savu spožumu, bet cilvēku grēcīgums un ietiepība katru stundu atkal un atkal jūsu Dievu piesit krustā; ar Savām paša Asinīm Es esmu iezīmējis jūsu pestīšanas ceļu, bet, ja jūsu soļi ir novirzījušies no šī Taisnā Ceļa, Es tagad esmu atnācis līdz pat jums, lai, turēdams pie rokas, vestu jūs atpakaļ uz tā; upurējiet Man savu gribu, atdodiet sevi Man un atļaujiet Man sagraut to mūri, kuru jūs esat uzcēluši pāri Ceļam, lai nesatiktos ar Mani;

Mani mazie draugi, jūsu Svētajam vēl ir daudz ko jums teikt, bet tagad tas būtu par daudz; Es tikai piebildīšu vienu: ja esmu nonācis līdz pat jūsu celei, tad tikai Manas neaptveramās Mīlestības dēļ;

sauciet uz Mani, un Es jūs sadzirdēšu;

Es jūs svētīju, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu;

IXΘΥΣ

1992. gada 15. maijs

Tu pats, mans Kungs, iemācīji man pareizi izprast daudzus no Taviem Noslēpumiem. Tu mani esi audzinājis un vadījis Gudrības ceļos, un tava Gudrība ir ievedusi mani ciešā tuvībā ar Tevi. „Dāvā man žēlastību runāt saskaņā ar Tavām vēlmēm un izteikt domas, kuras būtu Tavu dāvanu cienīgas.” (Gudr 7, 15)

Es, Jahve, tevi mīlu; paliec Manā tuvumā, esi Man līdzās un ej kopā ar savu Tēvu;

atkārto šo lūgšanu aiz Manis:

„Mūžīgais Tēvs, Mīlestības Dziesmas Autor,

Karali, kurš valdi jau kopš iesākuma – celies, mans Dievs, un uzrunā visus šīs zemes iedzīvotājus.

Saskaņā ar Savas Žēlsirdības un Sava Vārda varenību Tu esi izlējis pār mums svētību pēc svētības, un Tava smarža ir izplatījusies gan pār jūras viļņiem, gan pār visu zemi.

Visvarenais Dievs, vēl nekad mūsu paaudzē nav notikušas tik brīnišķas lietas! Tavi darbi, Mīlestības Dziesmas Autor, ir līdzīgi vismalkākajiem rotājumiem, tie ir burvīgi un to greznums iepriecina gan cilvēka acis, gan viņa sirdi.

Mūžīgais Tēvs, visu savu dzīvi es vēlos Tevi slavēt un dziedāt Tev, savam Dievam, kamēr vien dzīvoju. Āmen.

Es tev saku: izplati Manu Mīlestības Dziesmu kopā ar Mani, liec savu roku Manējā; maziņā, staigā kopā ar Mani, tas Mani ļoti iepriecina; nākamajās dienās Es esmu nolēmis aplaistīt Savas puķu dobes; bērniņ, pagaidi un Tu ieraudzīsi Manu Godību; Mana Mīlestības Dziesma pāraugs upē, bet upe – Mīlestības jūrā;

„Es likšu atmirdzēt kārtībai, un tad izliešu pravietojuma mācību, kas būs kā novēlējums visām nākamajām paaudzēm” (Sir 24, 32 – 33);

jā, to patiešām saku Es, Debesu un zemes Radītājs; Es zinu, ka pavisam drīz piepildīsies visi Mani nodomi – Es apdzīvošu vienu pilsētu pēc otras¹ un uzcelšu tās no jauna²; Es atjaunošu to, kas bija sagruvis drupās, un citu pēc cita uzcelšu Savus altārus;³ kad tiks pacelts karogs, tad visa cilvēce būs velūta Manai Vissvētākajai Sirdij un jūsu Mātes Bezvainīgajai Sirdij;

ecclesia atdzims;

¹ T.i. dvēseles.

² T.i. saņems atgriešanās žēlastību.

³ Altāri simbolizē ticīgos, kuri ir tikuši vajāti un ievainoti.

1992. gada 28. maijs

(Detroitā, Mičigana.)

Vassula, lai neviens tev neatņem Manis doto balvu, Es Esmu stāv tavā priekšā; lūdzies par visiem lepnības pārņemtajiem, kuri tiesā Manus darbus¹, viņos nav mīlestības uz Mani; meitiņ, pagodini Mani, šajās sapulcēs pasludinot Manus Vēstījumus; laika ir atlicis pavisam maz – šīs ir pēdējās Manas Žēlsirdības dienas, tādēļ palieciet nomodā, esiet modri un nesniedziet atbalstu Sātanam; neļaujiet savam garam tiesāt priekšlaikus, atbrīvojieties no dzēlīgas kritizēšanas, lai Tiesas dienā jūs netiktu tiesāti;

Es esmu pasaules Gaisma, tādēļ esiet gatavi, jo Es kuru katru brīdi varu ienākt jūsu namā; bērniņi, drīz vien Es nokāpšu no Sava ķēnišķīgā Troņa un ienākšu jūsu briesmīgajā naktī; esiet Mierā; Es jums dodu Savu Mieru – vēl tikai mazu laiku esiet pacietīgi un turpiniet Mani pagodināt ar savu mīlestību; Es jūs visus mīlu, Es jūs mīlu no visas Savas Sirds; jūs visi esat Mana sēkla; Es jūs svētīju, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu;

1992. gada 29. maijs

Jēzu?

Es Esmu; atver savu sirdi un pieņem Mani;

pasaki Maniem ļaudīm, ka pavisam drīz Es pie viņiem atnākšu; tajā Dienā ikviens zemes iemītnieks zinās, ka Es Esmu, kas Es Esmu; lūdzies par tiem, kuri apstrīd to, ko tu māci; lūdzies un neļauj savai sirdij viņus nosodīt; tici Man un uzticies Man; Mīlestība ir tuvu tev; pagodini Mani, atjaunojot mieru tur, kur valda nevienprātība un strīdi, bet mīlestību – tur, kur valda naidis; šajā tumsības pilnajā laikmetā līdzinies Man, savam Dievam; apskauj Manu Krustu; Mans Krusts tevi ievedīs svētumā un tev sagatavotajā Debesu mājoklī;

Mīlestība tevi apskaus;

IXΘΥΣ

1992. gada 5. jūnijs

maziņā, vaļsirdīgā ... līdz pat nāvei aizstāvi Patiesību; turpini atdot sevi Man, savam Dievam, bet savas dienas un nakts veltī upurim, lūgšanai un gandarei; veltī Man savu gribu, un Ienaidniekam nebūs ne mazākās iespējas tuvoties tev; ievēro veselīgo mācību, ko esi no Manis apguvusi, un neraizējies par tiem, kuri tevi apmelo; no Sava Krusta Es jūs aicinu uz vienotību, nekad nezaudējiet pašāvēību, jo tas esmu Es, Augšamcēlušais, kas aicina ikvienu; ne tu, bet gan Es, Kristus, tavs Pestītājs, aicinu kopā Savas izklīdinātās avis;

Vassula, pret saviem vajātājiem un apsūdzētājiem izturies laipni un pacietīgi, jo tie nezina, ko dara; ja mīlēsi viņus tā, kā Es tevi mīlu, Manu bērniņ, un ziedosi sevi kā upuri Man, tu būsi Man patīkama; tavs upuris atjaunos Manu Namu un atvedīs atpakaļ pie Manis daudzas dvēseles; tev, vismazākajam no Maniem bērniem, ir ticis uzticēts Vienotības Krusts; Mans Vienotības Krusts ir smags, bet tev tas ir jānes ar mīlestību un pacietību;

esi Mana atbalss un sludini ikvienam Manas Vissvētākās Sirds bezgalīgās bagātības; tev ir jāsludina, ka Vienotību var uzcelt vienīgi uz pazemības un mīlestības pamata; paliec uzticama Man, savam Kungam, un atceries, ka Mans Tēvs tevi ir radījis tieši šim mērķim

¹ (Jēzus runāja par opozīciju, ar kuru saskāros Detroitā. Tur neliela cilvēku grupiņa apsūdzēja mani piederībā New Age (Jaunā laikmeta) kustībai. Viņi nāca uz katru tikšanos un boikotēja tās, izdalīdami visiem klātesošiem lapiņas, uz kurām bija nodrukāts pret mani vērst raksts.)

– dot Mums¹ Godu; Es esmu tev līdzās, tādēļ stāvi stingri uz zemes un nešūpojies līdz katram vējam; nebīsties, jo Patiesība runās pietiekami skaļi;

jā, Mana uzticamā palīdzē, tu saņemsi no Mana Gara visu, kas Man ir jāpasaka; Mani vārdi, bērniņ, mirdzēs kā svētītā luktuŗī aizdegta gaisma, tavā mutē tie kļūs par zobenu; Es atvēŗšu tavu muti un doŗu tev žēlastību bezbailīgi runāt; Manu bērniņ, esi drosmīga, jo Es pats esmu nomodā par tavu lietu; klausies, šodien tavi apsūdzētāji ir apjukuŗi, bet tu izglābsies no viņu zobena; redzi, ņeit² ... ņis ir tavs Patvērums; vai redzi? tu atrodiŗ ņeit ... Es esmu tavs Spēks un tavs Cietoksnis;

lai arī tava mugura tiek nemitīgi ņaustīta, nezaudē drosmi; atceries, ka Es labprātīgi un bez žēloŗanāŗ pagrieŗu Savu muguru sitieniem jūsu pestīŗanas labad; tevi, Mans priesteris, pasaule atstums, jo apliecini patiesumu; tu nerunā no sevis – ņie uzrakstītie vārdi ir Mani, tava Tēta vārdi: Es dzīvoju tevī, bet tu – Manī, tu esi Mans templis, un Es dzīvoju tevī; tagad, kad esi ietērpta Manī, Es vēlreiz tev atgādināŗu, ka kalps nekad nav lielāks par savu Kungu; ja pasaule nepazīna Mani, savu Skolotāju un Dievu, un pat Manējie nepieņēma Mani, lai gan Es nācu Savā Īpaŗumā, tad kā lai ņodienas pasaule atzītu un pieņemtu kādu Manis sūtīto? nekad! Manu bērniņ, Es tev esmu to sacījis, lai atgādinātu, ka pasaule, kura ir vajājusi Mani, vajāŗ arī tevi, ja viņi ir ievainojuŗi Mani, tie ievainoŗ arī tevi; ja viņi ir ņirgājuŗies un izsmējuŗi Mani, savu Karali, tad tāpat izsmies un ņirgāŗies arī pret visu Viņa saimi; ja viņi piesita Krustā Mani, savu Dievu, tad arī tevi vilks pa zemi līdz pat Kalvārijai un tur piesitīs krustā;

Vassula, tava cilts vēl nav beigusi ... ziedo savu dzīvību Man kā labs kareivis, jo Es esmu tevi iesaistījis ņajā svētajā Kaujā, kur tev ir jācīnāŗ pret maldiem un jābūt par Sātana un visas viņa impērijas biedu; nebaidies no sagaidāmajām cieŗanām, pārbaudījumos esi izturīga un drosmīga, esi pacietīga, tāpat kā Es esmu pacietīgs; ņodien Sātans pieviļ daudzus no jums, maldinātājs ir jūsu vidū, viņŗ izplata savus maldus starp snaudoŗiem un nezinoŗiem ļaudīm, jo viņi Manis, sava Dieva vietā priekŗroku ir devuŗi savām paŗu baudām; daŗi pat saglabā ārēju dievbijību un reliģiozitāti, lai gan ir atraidījuŗi ticības iekŗējo spēku – Manu Svēto Garu;

tad nu katrs, kurŗ Man kalpo un pieder Manai saimei, var būt pārliecināts, ka piedzīvos uzbrukumus, tomēr, Mans uzticamais palīg, pavisam drīz Es tevi droŗi aizvedīŗu atpakaļ mājās, Savā Debesu Valstībā; upurē un lūdzies palīdzēs nekrust kārdinājumos; nekad nepadodies paŗapmierinātībai, palūkojies uz savu noŗēlojamību, un tas tev palīdzēs palikt nomodā un būt modrai; nicini pati sevi, upurē un lūdzies; daŗkārt palūkojies arī uz savu grēcīgumu – tas tev un zemojies, lai Es varu tevi pacelt pie Sevis un darīt pilnīgu; Sātans ir ļoti spēcīgs, tomēr ne uz ilgu laiku;

Vassula, ceri, slavē un pagodini Mani; ar tevi runāju Es, Kristus;

IXΘΥΣ

1992. gada 10. jūnijs

miers lai ir ar tevi; Mīlestība tevi mīl;

ziediņ, ieklausies un raksti: kā cilvēks, kurŗ aicina savus draugus dalīties ar viņa mielastā, tā Es jūŗ ņodien aicinu uz lūgŗanu; bet Es aicinu jūŗ dalīties arī Manāŗ cieŗanāŗ, Manāŗ priekā un Manāŗ ilgāŗ; daudzos no jums deg nemierpilnas ilgas saklausīt Manu balsi, ieklausīties klusumā Manos vārdos ... ak, Es patieŗām zinu, cik lielas slāpes daŗi no jums piedzīvo!

¹ Vissvētākāŗ Trīsvienības.

² Jēzus ar abām Rokām norādīja uz Savu Vissvētāko Sirdi – tā bija zeltainu liesmu pārņemta.

šais laiks tā kā vēl nekad agrāk Es no Augšienes pastiepu jums pretim Savu Roku; Es vēlos jūs glābt no ļaunuma spēkiem, kuri gatavojas pilnībā izdzēst jūsos tik tikko mirguļojošo liesmiņu un piespiest jūs mājot tumsībā; tāpēc nesakiet, ka jums līdzās nav neviena, kas glābtu, neviena, kas sniegtu atbalstu, nesakiet, ka palīdzība jums ir liegta; piesauciet Mani no visas savas sirds, un Es steigšos jums palīgā ...

Es esmu jūsu Draugs;

Es esmu Tas, Kurš jūs mīl visvairāk; Es esmu Uzticīgais; Es jums esmu mācītis neatteikt palīdzību nevienam, kurs no jums to lūdz, tādēļ – vai jūs atteiksieties izraut ērkšķus, kas plosa Manu Sirdi? šodien daudz vairāk nekā jebkad agrāk Man ir vajadzīgas nesavtīgas, upurgatavas dvēseles; vai jūsu vidū vēl ir kāda dzirdīga un jūtīga dvēsele? kurš no jums ir piespiedis Mani kā zīmogu uz savas sirds? kurā no jums mīlestība ir daudz spēcīgāka par Nāvi? vai vēl neesat sapratuši, ka Es jūs neprātīgi mīlu, ka Es, paaudze, esmu slims aiz mīlestības uz jums! Mans brāli, Mana māsa, Mani mīļotie – atveriet Man pilnībā savas sirdis, jo Manas lūpas aiz mīlestības trūkuma ir izkaltušas sausākas par pergamentu; atdodiet Man sevi pilnībā – kādēļ jūs baidāties pakļauties? jums taču ir jāpakļaujas vienīgi Svētajam, Tam, kuru jūs sakāties mīlam! atdodiet Man pilnībā savu sirdi, un Es to padarīšu par Debesīm, kur Es, jūsu Karalis, tikšu pagodināts;

veltījiet sevi Manai Vissvētākajai Sirdij un godiniet Mani; jūs visi esat Manas Saimes locekļi un Es nevēlos, lai kāds no jums pazustu; ja jūs paliekat Manī, jūs dzīvosiet; Mani jēriņi, turpiniet izplatīt savu brāļu un māsu vidū veltīšanos Manai Vissvētākajai Sirdij, kā arī veltīšanos jūsu Mātes Bezvainīgajai Sirdij;

Es svētīju visus jūs, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu;

IXΘΥΣ

(Mūsu Vissvētākās Mātes vēstījums.)

mīļotie bērniņi, dariet visu, ko Jēzus jums saka;

pateicieties Viņa Vārdam par Viņa Uzticamo Mīlestību, paceliet savas galvas Viņam pretim, un jūsos atmirdzēs Viņa Gaisma; Mani nabaga bērniņi, no augšienes Es noraugos jūsu pilsētās un redzu, ka tajās nav miera, bet gan daudz nemieru un nekārtību; Es meklēju, bet nespēju atrast nedz pietiekami daudz mīlestības, nedz nesavtības; lai jums palīdzētu, Man ir vajadzīgs vairāk lūgšanu, vairāk nesavtības un vairāk mīlestības; tikai dažos Es rodu atbalstu Savām lūgšanām; atsakieties visi no saviem ļaunajiem ceļiem un dzīvojiet svēti;

Man jūsu lūgšanas ir vajadzīgas, tāpat kā izslāpušai zemei ir vajadzīgs lietus, lai jums palīdzētu un uzpostu jūs Mana Dēla Atnākšanai;

vilcināties vairs nedrīkst; Ienaidnieks ir apņēmis nesaudzīgi iznīcināt un bez žēlastības nogalināt, un viņš turpina grūst cilvēkus laukā no viņu pašu zemes; no augšienes Es esmu noskatījies vislielākajās šausmās, un Mana Sirds ir salūzusi; Es varu atjaunot zemes un spēju atjaunot mieru brāļu starpā, ja vien jūs uzmanīgi ieklausīsieties Manos lūgumos pēc lūgšanām un Manos aicinājumos upurēties; bērnu bojāeja beigsies un atrašanās sāpes izzudīs vienā mirklī;

šoreiz no visas sirds ieklausieties Mūsu Vēstījumos; upurējiet sevi Dievam, un Viņš paņems jūs pie rokas un jūs veidos; Viņš jūs darīs par Sava dievišķā Tēla atspulgu; kopā ar Viņu jūs mācīsieties saprast, ka ciešanas ir dievišķas, sevis aizliegšana ir mierinājums Dieva Acīs, bet paklausība Viņu iepriecina; ilgojieties pēc tā, ko šī pasaule visvairāk atstumj:

ilgojieties pēc Viņa Krusta;

visus jūs Es svētīju ar Savu Mātišķo Mīlestību;

1992. gada 16. jūnijs

(Šorīt es tiku kārdināta, un manī radās šaubas par to, vai Dievs patiešām runā ar mani.)

„Uzklausī manus vārdus, Kungs, ņem vērā manas nopūtas! Manu skaļo saucienu dzirdi, mans Valdniek un mans Dievs! Jo es gribu Tevi pielūgt.” (Ps 5, 2 – 3)

Vassula, Es, Jahve, tevi mīlu; Mans bērniņ, vai atceries, cik ļoti biju noskumis,¹ stāstot tev par Saviem bērniem, kuri Mani pamet? Vassula, saki Man, kur gan tu esi sasmēlusies šo lielo apjomu Rakstu gudrības, ja ne no pašas Gudrības, kura tev uzsmaidīja un kļuva par tavu personisko Skolotāju? ...

Vassula, Es esmu tavs Tētis, un ļauj Man tev pateikt kādu lietu: agrāk tu dzīvoji tikai viena mērķa labā – tu dzīvoji sev un kalpoji savām tukšajām iedomām; tev pašai šķita, ka esi tērpusies godībā un krāšņumā, lai arī patiesībā tu biji gluži kaila; neviens nenāca pie tevis, lai pateiktu tev, cik kaila tu esi, līdz Es Pats atnācu, lai tevi apspīdētu un izgaismotu tavu tumsu; tikai tad tavas acis pirmo reizi ieraudzīja sevi Patiesības Gaismā, tu sevi ieraudzīji tādu, kāda tu patiesībā esi; ja Es nebūtu Līdzjūtība, tevi sagaidītu zobens ...

tomēr Es apžēlojos par tevi un Savā Žēlastībā dvesu tavās nāsīs, un tevi atdzīvināju; Es atjaunoju tevī atmiņas par mūsu attiecībām; Es tevī darīju lielas lietas:

Es salaulājos ar tevi un tu kļuvi Mana;²

pēc tam Es tevi veidoju, lai tu kļūtu par bērnu pēc Manis Paša Sirsds, par bērnu, kuram būtu jāsteno Mana Iecere: atvest atpakaļ Manus ļaudis patiesā ticībā, kura ir sakņota Mīlestībā, un, lai dalītos Mana Dēla Krustā – Vienotības Krustā; Es tevi audzināju tā, lai tu vairs nedzīvotu sev, bet gan Man; Es tev iemācīju, ka daudz svarīgāk ir kalpot Manam Namam, nevis savām tukšajām iedomām;

tagad Es tevi aicinu dzīvot savu dzīvi kopā ar Mani, jo tas ir tev uzticētais liktenis šajā Lielās Atkrišanas laikmetā; katrs darbs, kuru Es tevi aicinu darīt, tev jādara no visas sirds un vienam mērķim – lai pagodinātu Mani; pasaule, nezinot, kas to sagaida, guļ un ir pakļauta lielām briesmām; šī atkrišana viņu pašu grēka dēļ ievēdīs viņus nāvē; neviens nevar pateikt, kad Mana Diena nāks; šī Stunda pār viņiem nāks pēkšņi;

šodien Es esmu darījis lielas lietas, lai jūs izglābtu; Es it visur esmu sastādījis Savus Vīna Dārzus, un tuksnešus esmu pārvērtis ziedošos dārzos; Es esmu pāragru sēru pārņemts Tēvs, kad redzu pasauli, kura daudz labprātāk nogalina nekā mīl; katru dienu notiek masveida bērnu slepkavības; lai arī kur vērstos Manas acis, tās redz nodevību, slepkavības, morālu pagrimumu, iznīcību, laulības pārkāpšanu, krāpšanu, nesaskaņas ģimenēs, cilvēkus, kuri vīpsnā par ticību, piesārņotas dvēseles, zvēresta laušanu, grēkus pret dabu... kā gan Es varu klusēt? tādēļ Taisnība pārsteigs šos ļaudis nesagatavotus; tagad Es runāju atklāti – kā noraizējies, bet arī aizvainots un sāpināts Tēvs; dzirdiet Manu Balsi, kura vaid no Debesīm, dzirdiet Mani: vai jūs vidū vēl ir kāds taisnīgs vīrs? ...

(Negaidot Dieva Acis pievērsās man, un Viņš pēkšņi pārtrauca diktēt vēstījumu.)

Vassula, ej un pievērsies arī citiem pienākumiem; Es apzinos, cik tev ir laika un zinu tavas spējas; Manas Dvēseles iemīļotā, savas slāpes remdē Manī, Es Esmu Šķīstības Dzīvais Avots un Es tevi mīlu;

nāc, Mēs³ tevi svētījam, nāc;

(Vēlāk:)

¹ Vēl nepublicēts, 1986. gada 19. septembrī saņemts Mūžīgā Tēva vēstījums.

² Atsauce uz Is 54, 5: „Jo tavs laulāts vīrs ir tavs Radītājs – Kungs Cebaots ir Viņa vārds”.

³ Runāja Vissvētākā Trīsvienība.

maziņā, esi ar Mani; vai esi gatava?

Jā, Kungs.

tad klausies Manī: cik gan ilgi Man vēl jāpacieš apvainojumi, kad jūs neklausāties Manā kļiedzienā: „nožēlo grēkus!”, šī laikmeta paauzde, cik ilgi tu vēl nedzirdēsi? raugi: Es augšāmceļu mirušos, necienīgos, kuru uzvedība bija šausmīga un kuros nebija nekā svēta; pasauli piepildīs Manas Zināšanas un Mana Godība; tāpat kā ūdeņi sabango jūru, arī Mans Svētais Gars nāks kā paisums, un neviens nespēs apturēt Viņa vareno plūsmu;

Vassula, lūdzies kopā ar Mani:

„Kungs, Tu Savā Spēkā un Gudrībā esi mani augšāmceļis, Tu esi Mani uzaudzinājis. Savā Mīlestībā Tu esi man palīdzējis, un es esmu kļuvusi par Tavu līgavu. Kungs, Tu man esi uzticējis Savu Vēstījumu. Slava Tev, Kungs! Nāc, Kungs! Maranata! Āmen.”

un patiesi Es tev saku: Es jau nāku atpakaļ; kā ceļinieks, kurš jau ir devies ceļā, arī Es, Jēzus, nāku atpakaļ pie jums;

Mans Kungs, pastāsti man visu par šo notikumu, tas mani dara laimīgu!

Manu bērniņ, Es jau vienreiz par to esmu runājis ... Es nevēlos atkārtoties;

Ko Tu ar to domā, mans Kungs?

Es esmu izteicies pietiekami skaidri...

Kungs, es vēl arvien nesaprotu, ko Tu domā!

Paskaties, Manu bērniņ, tavs Dievs nāk! Mīlestība atgriežas, Viņš nāk, lai mājotu jūsu vidū;

Kungs, pastāsti man ko vairāk! Mūs visus tik ļoti iepriecina Cerības vārdi izmisumā, Mīlestības balss nauda pārņemtajā pasaulē un Miera apliecinājums tur, kur visapkārt ir kari un konflikti.

esi drosmīga! nebaidies un neskumsti, jo ir atlikušas tikai dažas dienas; uzticies Man no visas sirds; esi stipra un nepadodies, jā, nepadodies, un, pasludinot Manu Vēsti, Es likšu tavai balsij aizskanēt tikpat tālu, cik tālu sniedzas mākoņi, tuvojies Man, tuvojies Man ...

1992. gada 17. jūnijs

Jahve, mans Kungs un mans Dievs, Tu esi tik maigs un tik tuvu man... Ieklausies

Jēzus Kristus, Tava Dēla,

Tavas Dvēseles Iepriecinājuma, ciešanās...

Baznīcu pagalmi ir pamesti, bet Tavi priesteri tikai vaid par Tās postažu. Pilsēta, kuru agrāk piepildīja ticīgie, ir vientuļa, it kā pēkšņi būtu kļuvusi atraitne. Tavi tempļi¹ iet bojā viens pēc otra... Meklēdami barību izdzīvošanai, tie Tava vīraka vietā ieelpo Sātana dūmus.

Kur gan ir palikuši Īpašumi ar dārziem un ziedošie vīna koki, kuri reiz izplatīja saldu smaržu? Kādēļ ir salauzti Tavi altāri?²

mieru, Manu bērniņ, mieru ... klausies Manī: Lielā Diena ir jums ļoti tuvu, daudz tuvāk nekā tu domā; altāri, pasaki ikvienam, ka Es viscaur atklāšu Savu Godību un parādīšu Savu Svētumu; Es izliešu bez mēra Savu Garu pār visu cilvēci; līdz šim vēl jūsu acis nav neko redzējušas, nedz arī jūsu ausis ko dzirdējušas;

pašreiz jūsu sirds ir slima, bet skatiens – aizmiglots, jo jūs dzīvojat tumsībā un postažā, pa kuru šurpu turpu klaiņo arī Ienaidnieks;

¹ Mēs esam Dieva tempļi.

² Šie trīs jautājumi attiecas uz dvēseli: īpašums, vīna koks, altāris – tie visi ir mūsu dvēseles apzīmējumi.

Es, Kungs, jūsu jauniešiem došu arvien vairāk redzējumu un daudzi jo daudzi no jūsu dēliem un meitām pravietos, daudz vairāk nekā pašreiz; Es atlīdzināšu par visiem sausumā un tuksnesī pavadītajiem gadiem, kas noveda jūs pie atkrišanas; bez mēra Es sūtīšu Savu Garu, lai Tas pārņem visu Manu īpašumu, un ar Savu Pirkstu Es atjaunošu Savus sagrautos altārus; Es ienākšu izkaltušajos dārzos pie Saviem Vīnakokiem, kuru lapas ir novītušas, un apūdeņošu tos ar Savu Garu; Es attīrīšu dārzus no durstīgajiem dzelkšņiem un kazenājiem, kuri nomāc Manus Vīnakokus, un tie un nesīs augļus; Es to visu darīšu, lai jūs izglābtu; Debesīs Es parādīšu līdz šim neredzētas zīmes un brīnumus, Es došu arvien vairāk redzējumu, Es likšu celties jauniem praviešiem; tad Es sūtīšu pie jums Savus eņģeļus, lai tie jūs vadītu, un Es pats, Svētais, dzīvošu jūsu vidū; neuzticība ir novājinājusi Manu tautu un darījusi to slimu; viņa ir atteikusies no Mana Gara dāvanām, jo tie, vezdami sarunas ar savu pašu prātu, ir uzticējušies savam garam, ne Manējam ... bet tagad ir pienākusi Mana Svētā Gara stunda un laiks pagodināt Mana Dēla Miesu; nāc, Vassula, Es vēlos, lai tu būtu dedzīga, Es vēlos, lai tu Mani mīlētu, tādēļ, Manu bērniņ, Es tevī ieliešu degsmi un dažas Savas kvēlojošās Mīlestības lāses, lai tās tevi atdzīvinātu ar Manu Uguni;

1992. gada 18. jūnijs

Vassula, atļauj Man tev nodziedāt Savas Mīlestības Dziesmas noslēgumu, to dēļ, kuri nebija gatavi dzirdēt šo himnu, ļauj Man to „pastiept garāku”;

Jā, Kungs! Nāc un izkausē mūsu sirdis, mans Dievs un Karali, atklāj mums Savas Vissvētākās Sirds bagātības, atklāj mums Sava Vaiga Gaismu.

Kungs, liec, ka mēs saprastu, ka Tu, mūsu Dievs, nolūkojies lejup no debesīm un meklē, vai ir vēl kāds, kurš būtu saglabājis sevī ticību un mīlestību ... vai ir vēl kāds, kurš meklētu Tevi.

Svētīts lai ir Tavs Vārds, svētīts esi Tu, mūsu Kungs un Pestītāj! Svētīts lai ir Emanuēls – Dievs ar mums! Viņš mums ir nodziedājis Savas Mīlestības Dziesmu – tieši tad, kad Viņš caur Saviem praviešiem ir apsoliņis atgriezties, tādējādi Viņš mūs sagatavo uz šo tikšanos.

Un Tu, Vissvētākā Māte, kas esi mums dāvājusi Pestītāju, Tu atkal esi kopā ar mums un sagatavo ceļu Viņa atmāksanai, un sagatavo arī mūs tikties ar Viņu.

Un Kungs Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā apmeklēs mūs un dāvās gaismu mūsu tumsībā, un vadīs mūsu soļus Miera, Mīlestības un Vienotības ceļos.

„Gods Dievam debesu augstumos un miers virs zemes labas gribas cilvēkiem.” (Lk 2, 14)

Mana Vassula, Es nākšu pie cilvēkiem, kuri līdz šim pat nav aizdomājušies par Mani, kuri nekad nav pievērsuši uzmanību tam, ko esmu darījis, lai viņus atpestītu, – Es likšu piepildīties Isajas sludinātajam: „Mani ir atraduši tie, kuri Mani nemeklēja, un Es esmu Sevi atklājis tiem, kuri Man neprasīja padomu,”¹ un nāves ielejas ar mirušajiem un to pelniem tiks veltītas Mūsu abu Sirdīm;

dzīvo Mierā; nāc un atkārto pēc Manis šos vārdus:

„Jēzu, esi mans Atbalsts, jo bez Tevis es nekas neesmu, bez Tevis mans galds ir tukšs, bez Tevis es esmu sakauta un uzvarēta. Jēzu, esi mana Iedvesma un piepildi mani, esi mans Patvērums un mans Stiprums. Es Tevi mīlu un mana griba pieder Tev. Lai tā notiek. Āmen.”

1992. gada 2. jūlijs

(Mūsu Svētā Māte.)

¹ Is 65, 1.

Kristus pavisam drīz būs jūsu vidū; Mans bērns, tu darbojies, bet viss, ko tu upurē Manam Dēlam Viņa Godam, svētdarīs tevi un pagodinās Viņu; Dieva nodoms bija atklāt Sevi tev Savas Miesas – Baznīcas dēļ;

atceries, meitiņ, ka Jēzus tevi nekad, nekad neatstās; atceries, kā tu Man uzticēji no Viņa saņemtos Vēstījumus? Es, tava Māte, sargāju to, ko tu Man esi devusi un, tāpat kā vakar, arī šodien Es turpināšu ātri izplatīt Mana Dēla Vēstījumus;

Sātans var šķīst bīstams – tā vien liekas, ka viņš triumfē pār visām tautām un gūst varenas uzvaras, tomēr, Vassula, pavisam drīz Es viņu sakaušu, jo šī ir Mana cīņa;

meitiņ, Es tevi mierināšu un došu tev pietiekami daudz spēka tavas misijas turpināšanai; *(Tagad runā Kungs.)*

esi Man patīkama un pasludini Manus vārdus it visur, kur vien Es tevi sūtu; nepadodies; paļaujies uz Manu Sirdi un jūties mīlēta; pasaki Maniem bērniem, lai viņi vēltītu gan sevi, gan savas ģimenes Mūsu abu Sirdīm; vēltījiet sevi Mums, lai Es jūs varētu apzīmēt kā piederošus Man; uzklausiet Manu nopietno paziņojumu: tuvojas laiks, kad pār zemi nāks vēl līdz šim neredzēts posts; zeme jau tagad pieredz šī laika blāzmu, tādēļ nepadodieties un neļaujiet nevienam jūs pievilt;

daudzi saka, ka dzird vēstījumus no Manis, taču to autors neesmu ne Es, ne arī jūsu Māte; Es jau agrāk esmu jūs brīdinājis par šiem laikiem, Es daudzkārt esmu sacījis, ka šais laikos celsies daudz viltus praviešu, kuri ar meliem centīsies iznīcināt jūsu Skolotāja Darbus; dzirdīgo ausis klausīsies un būs modras, bet pārsteidzīgas sirdis tiks pievilts (Vassula, daudzi centīsies tevi pievilt, sakot, ka viņus pie tevis sūtu Es, Jēzus, lai gan tie ir viltus pravieši); atceries, ka celsies daudz viltus kristi – daži darīs tik lielas zīmes, ka iespaidos pat izredzētos; tagad Es esmu tevi vēlreiz brīdinājis;

meitiņ, vai atļausi Man turpināt tevī Savu darbu? lūdzies, lai nekristu kārdināšanā; Es pavēršu tev ceļu, nebīsties, Mana Mīlestība pret tevi ir mūžīga;

1992. gada 3. jūlijs

(Meksika.)

Es esmu jūsu Svētais, Es nāku no Debesīm, lai jūs visus izmērcētu Savas Mīlestības rasā; ak, Es tik ļoti ilgojos, lai cilvēces sirds novērstos no grēcīguma! Es jums dodu varenas Savas Mīlestības zīmes, bet kurš gan tās ievēro un atzīst Manu Mīlestību! Meksika! tavs Karalis ir šeit, lai paņemtu tevi Savās Rokās;

Es esmu šeit,

nonācis pie jums, lai ausī iečukstētu Savas Mīlestības varenību;

vai neesat sapratuši, ka Mūsu abu Sirdis ir nemītīgi bijušas par jums nomodā? Mūsu abu Sirdis vēlas iemānot jūsu namos un pasargāt jūs no mežonīgajām Sātana dusmām; šodien, daudz uzstājīgāk nekā jebkad agrāk, Es aicinu jūsu tautu pievērst savas sirdis Man, savam Kungam; ikviens, pat vismazākais no jums, ir bezgalīgi vērtīgs Manās Acīs;

nāciet, nāciet un mīliet Mani; veldzējiet Manas izkaltušās lūpas ar savu mīlestību; Es dziedināšu jūsu tautu no visas neuzticības, un Es, jūsu Karalis, dāvāšu jums atpūtu;

Es svētīju ikvienu no jums un no Savas Sirds dziļumiem jums saku:

Mīlestība jūs mīl,

esiet vienoti Manā Mīlestībā;

IXΘΥΣ

1992. gada 7. jūlijs

(Mazatlāna, Meksikā.)

Mēs neesam novērtējuši Tavas Mīlestības lielumu un mēs nepārstājam apgānīt Tavu Svēto Garu, Kurš cenšas mūs pieņemt par Saviem bērniem un ievest Mīlestībā balstītā Patiesībā.

Atkrišana ir saistījusies laulības saitēm ar Racionālismu, dodama dzīvību Ateismam. Mēs esam atkāpušies no Tevis un turpinām to darīt. Daudzi brīvprātīgi izaicina Tavu Svētumu. Tu runā, bet vai kāds Tevī ieklausās? Bēdās izvārgst Tavas Acis, taču vienīgais, ko Tu saņem pretim, ir nicinājums.

miers lai ir ar tevi; novēli Manu Mieru arī Manai ļoti mīļajai dvēselei;¹

tev Man ir jātic, kad saku, ka tavas paaudzes lielās atkrišanas dēļ Mans Svētais Gars tiek vajāts kā nekad agrāk; Svētais Gars ir kļuvis par jūsu laikmeta piedauzības akmeni; Mani bērniņi, Es jums esmu sacījis, ka tie jūs izraidīs no jūsu Tēva Mājām un apsūdzēs, būdami pilnīgi pārliecināti, ka ir izpildījuši savu vissvētāko pienākumu pret Mani! Mani mīļotie, neļaujiet savām sirsniņām raizēties; Es, jūsu Pestītājs, esmu jūsu priekšā;

šodien Es runāju visu ievainoto labā; Es jums dāvāju Savu Mieru – ļaujiet tam jūs apņemt, nebīstieties un nesakiet: „Kungs, ko man tagad darīt?” Es jums saku: nemitīgi lūdzieties, lai svētdarītu jūsu pašu un arī citu dvēseles; lūdzieties ar visu sirdi un lieciet ļaunajam garam bēgt; dzīvojiet vienotībā ar Mani – tad nekas un neviens nenostāsies starp mums; ir pienācis laiks, kad jūs vairs nedrīkstat šaubīties un vilcināties;

paplašiniet vīna dārzus visur, kur vien varat; nebīstieties, ja dažkārt izceļas spēcīga vētra, jo Mana Vissvētākā Sirds ir jūsu Patvērumš; tāpēc nāciet, veltījiet Man un jūsu Bezvainīgās Mātes Sirdij paši sevi un savas ģimenes;

Es, Jēzus, esmu nolēmis palikt jūsu zemē un svētdarīt to, tādēļ arī Es jums lūdzu, lai jūsu valsts tiktu konsekkrēta Mūsu Abu Sirdīm;

no Savas Sirds dziļumiem Es svētīju jūs visus;

IXΘΥΣ

1992. gada 8. jūlijs

“No Ēģiptes Tu pārcēli vīna koku, Tu izdzini pagānus un viņu iedēstīji.

Tu viņam sagatavoji vietu, un viņš ielaida saknes un piepildīja zemi.

Kalni pārklājās ar viņa ēnu, un Dieva ciedri - ar viņa zariem.

Savas stīgas viņš izpleta līdz jūrai un līdz pat upei - savus dzinumus.

Debespulku Dievs, atgriezies, paskaties no debesīm, uzlūko un apraugi šo vīnakoku, un pasargā viņu, ko ir iedēstījusi Tava roka, atvasi, ko Tu Sev esi nostiprinājis.”

(Ps 80, 9 – 12; 15 – 16)

Kungs?

Es Esmu; maziņā, atbalsties pret Mani;

Vassula no Manas Vissvētākās Sirds, priecājies! tavs Karalis ir atnācis līdz pat tava nama sliksnim un ienācis tavā istabā; Viņš ir nokāpis no augšienes, lai sastaptos ar tevi; soli pa solim Es esmu tevi mācījis, Es esmu tavs Audzinātājs; pamazām Es tevi esmu attālinājis no pasaules un iegremdējis Savā Vissvētākajā Sirdī; Es tev esmu atklājis lietas, kuras pārsniedz tavas spējas un sapratni;

Mana mīlotā skolniece, tici, ka Es, Jēzus, tevi mīlu; saņem Manu Mieru, mēs strādāsim kopā; mēs kopīgi izplatīsim Manu Vēsti; Es tevi sūtīšu vēl pie dažām tautām, bet, kad jutīšu, ka tu esi savu misiju piepildījusi, tu atgriezīsies pie Manis; Es Pats atnāksū tev pakal;

1992. gada 10. jūlijs

¹ Mazatlānā kalpojošajam tēvam Masi.

„Tie dziedāja jaunu dziesmu goda krēsla priekšā un četru dzīvo būtnu un vecajo priekšā, un neviens to dziesmu nevarēja saprast, kā vien tie simts četrdesmit četri tūkstoši, kas atpirkti no pasaules.” (Atkl 14, 3)

Kungs?

Es Esmu; Es runāju, tādēļ nešaubies; Manas Vissvētākās Sirds Vassula, atļauj Man pierakstīt dažas rindiņas šai pēcpusdienai;

mīļotie draugi, Es esmu nonācis no Debesīm, lai izdziedātu jums Savu Jauno Mīlestības Dziesmu un atgādinātu jums visiem par Savu uzticamo Mīlestību;

Es esmu jūsu vislabākais Draugs, jūsu vismīļākais Ceļabiedrs;

Es visu laiku esmu bijis jums līdzās; lai arī daudzreiz jūs Mani neievērojāt, Es paliku pie jums, lai ļautu jums sajust Savu Klātbūtni; ikreiz, kad sajutu jūsos paceļamies dumpības garu, Es, Līdzjūtības pilnais Kungs, satvēru jūsu labo roku, ievilku jūs Savā Sirdī un parādīju Savu bezgalīgo Mīlestību; Manas dvēseles svētītie! jūs neesat atstāti vieni, jo Es vienmēr esmu jums līdzās, lai jūs mierinātu un sargātu kā Savu acuraugu; nesakiet, ka jums apkārt valda viena vienīga tumsa, jo Es esmu jums blakus, lai jūs no šīs tumsas izvestu ārā; tev tikai jāpasaka: „Nāc, Kungs!”, un Es nekavējoties steigšos pie tevis, Mans bērns;

dienu un nakti Es gaidu, kad jūs pilnībā uzticēsiet sevi Man – nevilcinieties un neatlieciet to uz vēlāku laiku; pilnībā atdodiet sevi Man, lai varētu dzīvot Manā Gaismā; ja vien jūs Mani patiešām mīlat, jūs atļausiet Man rīkoties tā, kā Es uzskatu esam par labāku; nebīstieties – atdodiet Man savu sirdi, un Es to ielikšu Savā Vissvētākajā Sirdī, lai Mana Sirds to pārņem; ja jūs Mani mīlat, kā paši to sakāt, tad jūs dziedāsi tautām Manu Jauno Mīlestības Dziesmu, kura Mani pagodinās un ikvienā dvēselē atmodinās jaunu dzīvību; Savu Sirdi Es jums esmu nodevis – vai jūs esat gatavi Man pretim dot savas sirdis? Mīlestība ir jums līdzās, un ar Savas Mīlestības Nopūtu uz jūsu pierēm Es svētīju jūs un jūsu ģimenes; esiet vienoti;

IXΘΥΣ

(Mūsu Vissvētākā Māte.)

Es esmu jums blakus, lai jūs mierinātu, bet arī Man, jūsu Mātei, ir vajadzīgs jūsu mierinājums un atbalsts; Mana Sirds ir ļoti noraizējusies par Maniem bērniem, no kuriem daudzi ir sadumpojušies pret Visaugstāko; Man ir vajadzīgas jūsu lūgšanas – upurējiet tās Manos nodomos;

Vassula, pasaki viņiem, lai tie dzīvotu, kā pienākas dzīvot Dieva bērniem;

1992. gada 14. jūlijs

„Man pirmo reizi aizstāvoties, neviens nebija klāt, bet visi bija mani atstājuši. To lai viņiem nepielīdzina. Bet Tu, Kungs, stāvēji man klāt un iedevi man spēku, lai caur mani sludināšana būtu pilnīga un visas pagānu tautas to dzirdētu, un Tu mani esi izrāvis no lauvas rīkles. Tu, Kungs, izrausi mani no katra ļauna darba un izglābsi Savā Debesu valstībā – Tev lai ir gods mūžīgi mūžam. Āmen.” (2 Tim 4, 16 – 18)

Vassula, dzīvo mierpilnu dzīvi, mīli Mani un izplati Manu Mieru ikvienā vietā, kur Es tevi sūtu; vai tu vēl neesi sapratusi Manu Spēku? no kā gan būtu jābaidās? Es esmu licis Savu Pirkstu uz tavām lūpām – tu pati to pilnībā neapzinies, bet Es tev saku: Mans Pirksts ir uz tavām lūpām, lai tu pasludinātu visu, ko Es Pats tev esmu devis;

nē, tu neiziesi cauri neievainota, bet Man ir pietiekami daudz Spēka, lai tevi izārstētu un dziedinātu tavas brūces; Mans Biķeris ir rūgts, bet Es tevi esmu aicinājis dalīties tajā ar

Mani tikai aiz Mīlestības; ja Manis nebūtu bijis tev līdzās, tu jau sen būtu saplēsta gabalos, tādēļ nebaiļojies – neviens nevar tevi Man nolaupīt!

uzklausī Manu padomu: nepārpūlies; dedzība Mana Nama dēļ tevi sadedzina un Es esmu bezgala priecīgs par Tavu entuziasmu, tas Mani pagodina, tomēr Līgavainis vēlas teikt Savai Līgavai: pravieto mierā un atļauj Manam Svētajam Garam būt par tavu Vadītāju; Svētais Gars nekad neuzkraus tev nastas, kuras būtu pāri taviem spēkiem; tāpēc nepaidzini tikšanos laiku – Mans Svētais Gars vadīs tevi tā, lai tu viņiem spētu sniegt tik, cik ir pietiekoši, jo ir jātiec paveiktam tikai pašam būtiskākajam; kalpo pazemībā, sludini un māci visu to, ko Es tev esmu devis, tā tu Mani pagodināsi; esi uzmanīga pret to, ko tu māci, atkārtoti vienīgi tos vārdus, kurus Es pats esmu tev devis; nepieliec neko klāt, nedz arī atņem ko nost; esi pilnībā Man nodevusies;

Es tev atgādinu šīs lietas, lai tu spētu pilnīgā veidā nodot tālāk Manas Zināšanas; Es vēlos, ka tu esi Mana Atbalss, lai tie, kas tevī klausās, atpazīst Manu Balsi; vienmēr esi uzmanīga, lai izvēlētos pareizo virzienu;

Vassula, Mana Līgava, skrējieni vēl nav galā; visu, ko tu dari, dari mierā; Es vēlos, lai Mana līgava būtu Man līdzās un laiku pa laikam pierakstītu Manus vārdus; strādā vienprātībā ar Mani; Es tevi sūtu pļaujā tur, kur pats esmu sējis, tādēļ neaizmirsti Mani mierināt, ilgojies pēc Manis, slāpsti pēc Manis Manā mierā un klusumā, un ļauj Savam Pestītājam atdusēties tevī;

Es, Jēzus, tevi svētīju;

IXΘΥΣ

1992. gada 20. jūlijs

Manu ziediņ, Es, Jēzus, tevi svētīju un dāvāju tev Savu Mieru;

jau kopš iesākuma Es jūs visus esmu aicinājis dzīvot svētu dzīvi, tā kā Es pats esmu Svēts; Es, Mani mīļotie, esmu jūs lūdzis mainīt savas dzīves, lai jūs iemantotu Debesu valstību; kad Mani eņģeļi, kuriem bija tikusi dota augstākā autoritāte, sacēlās pret Mani, iznīcinādami labāko, kas viņos bija, Taisnība tos nesaudzēja; viņi tika nogrūsti pazemē, kur tiem jā sagaida Tiesas diena; arī viņi tiks tiesāti visu acu priekšā ... ak, cik šausminošs būs šis skats! Es tiesāšu ikvienu saskaņā ar to, ko viņš ir un ko nav darījis; ikviens klusēdams un godbijībā nostāsies Mana Troņa priekšā, un šī pēdējās Tiesas Diena būs tik briesmīga, ka visiem liks nodrebēt šausmās Manis – Augstākā Tiesneša, priekšā; jūs visi ieraudzīsiet daudzus kritušos eņģeļus, kuri bija izdzīti no Debesīm, un rūgtuma un pretestības pilni ilgstoši bija cīnījušies pret erceņģeli Miķeli un viņa karapulkiem; jūsu acis ieraudzīs Manus pretiniekus – Svētā un Svaidītā sāncensus; jūs visi ieraudzīsiet arī Lucifera mācekļus – kritušos eņģeļus, kā arī pirmo čūsku, kura centās novest no ceļa Manus dēlus un Manas meitas; jūs redzēsiet lielus pulkus to, kuri ir apgānījuši Manu Vārdu un pārkāpuši Manu Likumu, tos, kuri ir atteikušies no iespējas tikt audzinātiem un veidotiem Manā Svētumā, bet ļāvuši savas pieres apzīmēt ar Maldinātāja zīmi; ... ¹ jā, Vassula, tev ir tikusi parādīta skarba vīzija;

Es tev saku: pavisam drīz Es nākšu pasaulē līdz ar visiem Saviem svētajiem, lai tiesātu pasauli un pasludinātu spriedumu vainīgajiem; šodien Mana žēlastība tiek atklāta visai cilvēcei, lai jūs visi tiktu atjaunoti Svētajā Garā, vēl pirms ir pienākusi Mana Diena, un, lai visiem jums tiktu atgādināts Mans Likums;

¹ Šajā mirklī es vīzijā ieraudzīju milzīgu daudzumu kritušo eņģeļu, kuri Tiesas Dienā stāvēja Dieva Troņa priekšā. Skats iedvesa bijību, reizē radot manī skumjas.

tajā Dienā Es ikvienam atmaksāšu pēc viņa nopelniem; Es esmu teicis, ka Es bargi sodīšu katru, kurš apvairo Žēlastības Garu un Mana Gara izpausmes uzskata par muļķīgām; tādēļ palieciet nomodā; šodien daudz uzstājīgāk nekā jebkad agrāk Es jūs aicinu veltīt sevi pašus, savas ģimenes un tautas Mūsu Abu Sirdīm;

atļaujiet Man apzīmogot jūsu pieres ar Mana Svētā Gara zīmogu; ir pienācis laiks atsijāt graudus no pelavām, ir pienācis norēķina laiks; Es katram no jums esmu teicis, ka nākšu kā zaglis – kad Es atgriezšos, neviens nekā nenojautīs; tad no diviem vīriem viens tiks paņemts, bet otrs – atstāts; no divām sievietēm viena tiks paņemta, bet otra – atstāta; Raža ir jau gandrīz nobriedusi pļaujai, un, kad Es teikšu:

„še Es Esmu!”

atklāsies, ka aiz Manis ir palikušas neskaitāmas mirušo miesas; tad Es sacīšu Savam eņģelim:¹ „ir pienācis laiks izšķirot ražu un izraut visu, kas nav Mans; no tiem, kuri ir Mani atzinuši, izrauj visus tos, kuri nav vēlējušies pakļauties Manam Likumam; no tiem, kuri pieņēma Manu Svēto Garu, ļaudami Viņam vadīt un apgaismot viņu ceļus, izrauj visus tos, kuri savā bezdievībā sacēlās pret Mani,² no tiem, kuru pieres rotā Jēra zīmogs, izrauj tos, kuriem ir apzīmēti ar zvēra vārdu vai ar ciparu 666;” ir pienācis Laiks, kad Es pats apzīmogojū cilvēkus ar Savu Vārdu un Sava Tēva Vārdu;

Vassula, tagad, pirms Savas Lielās Atgriešanās, Es atvēru debesu slūžas, lai pārpilnībā izlietu Svētības ne vien pār tevi, bet arī pār visu cilvēci; kā jau esmu teicis, tu dzīvo neaptveramas žēlsirdības un žēlastības laikā, tomēr nāk Diena, kas ir degoša kā krāsns, un visi, kuri nav tikuši apzīmogoti ar Manu Vārdu, šajā dienā kļūs līdzīgi rugājiem; Es tev atklāju nākamās lietas, pirms vēl esmu salauzis sesto zīmogu;³

nāciet un veltījiet sevi Mani Vissvētākajai Sirdij un jūsu Mātes Bezvainīgajai Sirdij; kā Es esmu sacījis – jūs dzīvojat Žēlastības un Žēlsirdības laikmetā; tāpat kā tu, meitiņ, agrāk biji nepaklausīga, bet pēc tam salīdzinājies, atrodot mieru ar Mani, un tagad baudi Manu žēlsirdību; tā būs arī tiem, kuri patlaban vēl ir sadumpojušies pret Mani; Es visai cilvēcei atklāšu Savu bezgalīgo Mīlestību un Žēlsirdību, pirms sūtīšu uz visiem četriem zemes galiem Savus eņģeļus,⁴ kuru pienākums ir izpostīt kā zemi, tā jūru; tomēr, pirms tie uzsāk postīt zemi, jūru vai kokus, Es viņiem esmu licis pagaidīt, līdz apzīmogojū ar Savu Zīmogu to pieres, kuri ir pakļāvušies Manam Likumam;⁵ bet tiem, kuri jau ir guvuši labumu no Manām žēlastībām un svētībām, Es saku: kalpojiet un negaidiet, kad kalpos jums, – lai Mans Debesu Tēvs jums piešķirtu vietu Savā Teltī;

tādēļ, ka esat Man uzticīgi, jūs piedzīvosiet lielas vajāšanas, bet vai Es neesmu jūs apsolījis Debesīs ieģērbt baltās drānās? vai neesmu apsolījis, ka nebūsiet vairs nedz izsalkuši, nedz izslāpuši?⁶ tādēļ nebīstieties, ja pret jums sacēlas stipra vētra, jo Rakstiem ir jāpiepildās; svētīgi esat jūs, kas mirstat Manī, jūsu Kungā, Es patiešām jūs atalgošu!

Manu bērniņ, Mīlestība ir pie tevis, un Mans Gars ir pār tevi; Cerība, Mans bērns, ir rodama Manā Vissvētākajā Sirdī; Mīlestība tev tiek dāsni dāvāta, un Ticība ir svētība no Manis;

¹ Atsauce uz līdzību par labību un nežālēm: Mt 13, 24 – 30.

² Šie vārdi apstiprina apustuļa Pāvila pravietojumu 2 Tes 2, 1 – 12. Divas pravietiskas Laiku beigu zīmes ir atkrišana un dumpības gars.

³ Atkl 6, 12 – 17.

⁴ Atkl 7, 1.

⁵ Atkl 7, 2 – 3.

⁶ Atsauce uz Atkl 7, 9 – 17.

Mans Gars priecājas par tavu niecību, un Mana Dvēsele līksmo par tavu trauslumu; Es esmu tevi augšāmcēlis, lai tu Mani mierinātu un iepriecinātu; žēlastībā Es esmu tevi izvēlējis, lai tu remdētu Manas slāpes pēc Mīlestības; tam nav nekāda sakara ar taviem nopelniem, jo tev tādu nav;

bērniņ, vai esi gatava būt patīkama Savam Pestītājam?

Jā, Kungs, es vēlos Tev patikt!

lai arī ko tas maksātu?

Lai ko tas maksātu!

Viss, kas manī ir labs, ir Tavs. Tu esi mans Svētais, mūžam Uzticamais Dievs.

Es tevi vadīšu ar Savu jūtīgo Roku un Es dvesīšu pār tevi, lai tu sev apkārt spētu izplatīt Manu saldo smaržu; Mana skolniecīt, esi uzmanīga, kad Es runāju; Es atvairīju dēmonu leģionu, kurš gatavojās iebrukt Manā īpašumā;¹

Slava Tev, Jēzu!

nāc, meitiņ, tagad strādāsim; esi vienotībā ar Mums;² mēs, mums?

Jā!

1992. gada 21. jūlijs

Kungs?

Es Esmu; Es tev dāvāju Savu Mieru un svētīju tevi; ziediņ, strādāsim; raksti:

patiesi Es tev saku: Es pasaulei dodu daudz Zīmju, bet vai tā ir gatava Manas Dievišķās Zīmes atzīt? daudzi šodien runā par to, ko ir redzējuši, bet vēl arvien nepieņem Manu Svēto Garu, Kurš mūsdienās izpaužas tik acīmredzamā veidā; līdzīgi Mans Svētais Gars vadīs jūs tieši tāpat, kā Es vadīju Savus mācekļus – Viņš jūs apēnos ar Manu Līdzjūtības pilno Mīlestību; Es ikvienam no jums atklāšu, ka Mans Vārds Jēzus nozīmē „Tas, Kurš atpestī”;

meitiņ, pievērs savu skatienu Man un uzplauksti, jo Es esmu visa Pārpilnība; Es tevi esmu ieguldījis Savas Zināšanas un uzticējis tev rūpes par Manu labumu; Tavs Radītājs ir tevi aptvēris ar Savām Stiprajām Rokām, tādēļ nebīsties – Es notriekšu pie zemes tavus ienaidniekus, kuri patiesībā ir Mani ienaidnieki; tava Svētā Māte ir tava Aizsardzība; Es, Kungs, darīšu tevi pietiekami stipru, lai tu Manu Vēsti nestu uz visām četrām debess pusēm; dienu un nakti Es esmu par tevi nomodā, tādēļ lai tava sirsniņa nesatraucas, sākot ar šo dienu, Es tavā priekšā atvēršu arvien jaunas durvis: sākot ar šo dienu, priesteri, bīskapi un kardināli atvērs ausis un sāks sadzirdēt Manu Balsi; viņi ieklausīsies un, pateicoties Manas bezgalīgās Žēlsirdības izlieto žēlastību straumei, sāks arī saprast; no viņu acīm nokritīs ar Atkrišanas putekļiem apķepušās zvīņas, un viņi no jauna ieraudzīs Mana Svētā Gara Mirdzumu un sāks aptvert Manas Vissvētākās Sirds neizsmeļamās Bagātības, kuras tikušas īpaši saglabātas jūsu laikam;

meitiņ, apzinies, ka esi vēl maziņš bērniņš, kurš tikko ir atšķirts no sava Radītāja; paliec maziņa, lai Es varētu viegli tevi pacelt pie Savām Krūtīm un pieglaust pie Sava Vaiga; ikviena cilvēciska gudrība izplēnēs, bet jūsu paaudzes iecirtība tiks savaldīta;

Mana Sirds ir ar tevi; meitiņ, tu turpināsi liecināt un būt Mana Atbalss šai atkritušajai paaudzei, kura stāv iznīcības priekšā; tu būsi īpašā Manu lietu sūtne; Es tevi, Mans bērns, nesīšu uz Saviem pleciem pie tautas, kura Mana Svētā Gara Elpas vietā ir izvēlējusies uzticēties viltum un blēdībām; tagad Es tevi sūtīšu pie tiem, kuri ir izlaiduši Mani, savu Svēto, no redzesloka; Es viņiem dāvāšu atgriešanās un pestīšanas žēlastību, par kādu vēl

¹ Manī.

² Jēzu un mūsu Svēto Māti.

nekad agrāk nav dzirdēts, un kāda iepriekš nav vēl redzēta; Es izglābšu šo tautu, Es to žēlošu un atpestīšu; tajā dienā viņi Man dziedās kāzu nakts dziesmu; Es tevi sūtīšu pie viņiem¹ kā svētceļnieci;

„Es vedīšu aklus pa ceļiem, ko tie agrāk nepazina, pa tekām, kas tiem bija svešas; Es darīšu tumsību viņu acīm par gaismu un nelīdzenumu par līdzenu ceļu. To visu Es darīšu un no tā neatkāpšos.” (Is 42, 16)

Es nākšu, lai viņus izglābtu;

1992. gada 22. jūlijs

Kungs, kamēr mēs savstarpēji nesalīdzināties, mēs turpinām apkaunot Tavu Svēto Baznīcu un pamazām, bet noteikti pārvēršam arī savas dvēseles drupu kaudzēs. Kad runājam par VIENOTĪBU, vai patiešām meklējam Tevi? Kad beidzot Tu iejauksies, mūs apgaismosi un dāvāsi mums žēlastību meklēt Tevi dedzīgi, no visas sirds? Vai patiešām mēs tikai melojam un izliekamies meklējam vienotību? Cik ilgi mēs Tevi vēl ignorēsim, bet Tu neiejauksies? Mēs pastāvīgi izaicinām Tev, kad beidzot Tu izaicināsi mūs?

skolniecīt, atkārtu aiz Manis šo lūgšanu:

„Dievs, Tu esi līdzjūtības pārpilns ... Liec Savam Vaigam mums uzsmaidīt, lai mūs apvienotu. No Debesīm uzlūko Tavā Baznīcā valdošo sašķeltību. Mans Gans, Tavi jēri lielā skaitā iznīkst, meklēdami ganības, lai uzturētu savu dzīvību.

Kungs, ieklausies Savas Baznīcas vaidos. Šī lielā un iepriekš pasludinātā Atkrišana nolaupa Tevi Taviem bērniem. Kungs, liec nākt pār Baznīcu Godības pilnajai Dienai, kad mēs visi beidzot varētu būt viens, kā Tu to esi pravietojis.

Kungs, vairs neklusē un nekavējies, bet nāc! Nāc un nes Sev līdzī iepriekš pasludināto Dienu, liec ikvienam sadzirdēt Tavu majestātisko Balsi.

Kungs, Tu esi zināms kā žēlīgs Dievs – dāvā man žēlastību sadzirdēt un atbildi man... Es tev pateicos, jo zinu, ka esi mani uzklaušījis. Āmen.”

jā, Mana Vassula, no visas sirds uzticies Man; tici Man, un Es tevi nekad neatstāšu...² izsaki to, kas tev sakāms!

Kungs, kam vēl lai es uzticētos un kam vēl lai ticētu? Tu esi Svētais un Tu izlem, Tu esi Visvarenais – kurp vēl lai es dotos?

tev tomēr ir dota izvēles brīvība, un, pat, ja tu kļūtu neuzticīga, Es vēl arvien paliktu Uzticīgs; nāc un raksti: Es norāju cilvēku, kurš pret Mani izturas kā svešinieks, Es jūsu sirdīs uzcelšu Savu Troni, lai jūs godātu Manu Svēto Vārdu, Es jūsu mazajās sirsniņās likšu atmirdzēt Savam Krāšņumam; Laiks ir gandrīz galā, un Es nāku jums palīgā, Es nāku pie apspiestajiem, un atgriezīšos pa ceļu, kuru esmu uzsācis; Godības vainagots Es ienākšu Savā Pilsētā; Es jau nāku, tādēļ esiet gatavi Mani sagaidīt;

ak, bērniņi, Es jūs aicinu! Mans sauciens sasniedz katru un satracina zemes pamatus ... cik ilgi jūs vēl domājat gulēt? kad beidzot jūs modīsieties no Savas apātijas un miega? nelaime jau klauvē pie jūsu durvīm un miega dēļ tā var jūs pārsteigt – pēkšņi un neatgriezeniski, un vai jūs joprojām paliksiet neziņā? bet paskatieties, Kurš ir Tas, Kurš noliecas pie jums, Kurš klauvē pie pašām jūsu sirds durvīm ... Manējie, atveriet Man, Manu Sirdi plosa sāpes Mīlestības trūkuma dēļ, Manas lūpas dēļ ir izkaltušas un pārklājušās ar čulgām – Man pietrūkst Mīlestības!

¹ Uzreiz sapratu, ka Jēzus runā par Krieviju. Biju uzaicināta doties svētceļojumā uz šo valsti.

² Jēzus paskatījās uz mani ļoti nopietni un tad turpināja runāt.

atverieties savam Svētajam un mieriniet Viņu, tāpat kā Viņš mierina jūs; Es stāvu pie jūsu durvīm – neatsakieties Mani pieņemt ... ja vien jūs atļausiet Man ienākt savā sirdī, Es jūsos likšu izvirst Avotam, jo jūsu dvēsele būs Mani atzinusi par savu Pestītāju; Es atveldzēšu jūsu nožēlojamo postažu, un jūs uzplauksiet kā Vīnakoka zars un nesīsiet augļus;

nāc, meitiņ; Es, Jēzus, svētīju tevi, jo tu atļauj Man lietot tavu roku;

IXΘΥΣ

1992. gada 23. jūlijs

Jēzu?

Es Esmu; mīli Mani vairāk;

Vassula, vai esi sagatavojusies? tavs Laulātais Draugs turpinās tevī darīt Savu Darbu un iegravēt Savus Vārdus; tu un Es – mēs esam vienoti Manā Mīlestībā – vai tu to apzinies?

Tava Dvesma dveš pār mani, sakot, ka esmu viens no Taviem bērniem, lai arī Mans gars vēl arvien ir vājš un nesapratnē par Tavu izvēli...

radība, tavs Radītājs nemītīgi ir ar tevi, tādēļ nemeklē neko citu kā vien Mani, Es esmu ar tevi; radība? visai tavai dzīvei jāriņķo ap Mani, tava dzīvība ir Manās rokās – tu neesi nekas, kā vien putekļu sauja; ilgojies pēc Manis; šodien Es esmu tev devis nobaudīt Manas Mīlestības saldmi un Manas Sirds siltumu; mīļotā dvēsele, ienāc šajā Sirdī, kura tevi mīl un P-A-L-I-E-C tajā;

1992. gada 27. jūlijs

Vassula, Mana grēcīgā līgava, Es biju paredzējis katru tavu vājību un trūkumu vēl ilgi pirms tavas dzimšanas; visu laiku Es zināju, ka tā, kuru pēc Sava Prāta biju izvēlējis būt šajā pagrimušajā pasaulē par Manu Tiklu, centīsies izlocīties un spirināsies Man pretim; Es zināju, ka ļaunais gars izliks visviltīgākos slazdus, kuros saķert to, kuru Mana Sirds mīl, tomēr nebrīnies un nedomā, ka tu Mani pārsteidz ... vai tu vēl arvien vēlies nest Krustu, kuru Es visā Savā sirsnībā esmu tev piedāvājis?

Jā, es vēlos.

neapslēp no Manis nedz Savu Vaigu, nedz Savu Krustu. Tavs svētais Vaigs, nolūkojoties manī, dos man spēku, lai es nestu šo Krustu. Tas ir viss, kas man vajadzīgs. Es neesmu pelnījusi, ka ķēniņu Ķēniņš ar tik lielu mīlestību noraugās uz mani lejup no Debesīm.

Vassula, neliec Man šaubīties par tavu sirds mērķniecību¹ – lai izpildītu uzdevumu, kuru Es Savā labvēlībā esmu tev uzticējis, tavam Garam ir jābūt vienotam ar Manu Garu, tavai sirdij – ar Manu Sirdi, un tikai šādā pilnīgā vienotībā tu būsi Mana Atbalss; skaties! esi drosmīga, meitiņ! tavs Iemīļotais nāks pavisam drīz un darīs galu šīs zemes vaimanām un sāpēm; meitiņ, paklausies, vai Es kādreiz tev kaut ko esmu atteicis?

Nē, Kungs, es varētu teikt vienīgi pretējo: Tu piepildīji manu muti ar Debesu Mannu, Tu pabaroji manu dvēseli, Tu man esi darījis lielas lietas!

jā, Es tevi esmu sēdinājis pie pilna galda; Es tev esmu atvēris Sava Nama durvis, dāvājis tev Savu Sirdi un Sevi pašu; Es tevi esmu aicinājis dzīvot kopā ar Mani Manā Gaismā; pats ar Savu Roku esmu barojis tevi ar Debesu Mannu; kad gāji caur tuksnesi, Es tev piedāvāju paslēpties zem Mana Apmetņa; lai uzturētu tevi dzīvu, esmu tev dāvājis ēst Manu Miesu un dzert Manas Asinis;

Es pieradināju tevi iet Manās pēdās, Es tevi ievēdu Savā labvēlībā un Savās Sirds Bagātībās; Es atturēju dēmonu leģionus, kuri bija gatavi saraustīt tevi gabalos; kā Karavīrs es cīnījos un aizstāvēju tevi pret Maldinātāju; pār tevi un pār visu tavu saimi Es

¹ Jēzus man izteica pārmetumu.

esmu izlējis Savas svētības, Es esmu uzcēlis no nāves un drupām tavu namu¹; Es esmu licis tavām lūpām ar mīlestību pieskarties Manām Brūcēm un esmu ar tevi dalījies Savā Kausā; kā Laulātais Draugs, kurš piedāvā Savu laulības gultu, Es esmu tev dāvājis Savu Krustu, Ērkšķu Kroni un naglas tavai svētdarei; ko vēl Es varētu darīt tavā labā, ko jau nebūtu darījis? ...

Vassiliki,² nepadodies savām dabiskajām tieksmēm, lai nezaudētu saņemtos augļus un nekļūtu kā nokaltis koks; no visas Savas Sirds Es esmu tev izrādījis uzmanību, un ar visu Savu Dvēseli Es esmu tevi nolēmis vienmēr paturēt Savā Īpašumā; no šī brīža Es sagaidu no tevis daudz vairāk nekā agrāk; ja tu nepastāvēsi saskaņā ar Manas Vissvētākās Sirds prasībām, tu piedzīvosi divkārt tik daudz krustu; atceries, ka esi Man parādā dzīvību un pestīšanu; neiesaisties tuvās attiecībās ar pasauli, kura ir ieguvusi visu, izņemot Mani; lai spēks, ko tu saņem no Manis, atver tavas lūpas un sludina par Manus brīnumdarbus, un lai ikviena pasaules tauta sadzird Manu Vēsti; Es sēšu it visur, kur vien tu dosies, Es sēšu ikvienā zemē; Es pats iekopšu jūsu tuksnešus un visi zemes iedzīvotāji līdz pat tās galiem izdzirdēs Manus Soļus;

meitiņ, izturies pret Mani ar maigumu, un Es dāvāšu tev iepriecinājumu un mierinājumu, kas remdēs tavas slāpes; dažkārt piecelies pusnaktī, lai slavētu Mani un pateiktos par visām žēlastībām un svētībām, ar kurām Es tik bagātīgi esmu tevi apveltījis;

tu Man esi ļoti mīla ... skaties, kas stāv Man līdzās, Manas labajā pusē ... jā, tā patiešām ir tava aizstāve un Māte, kura tevi pasargā no briesmām un apdraudējuma; viņa ir kā svētītā lukturī ielikta lampa;³ Viņa tev rāda Ceļu pie Manis;

1992. gada 9. augusts

(Pa ceļam uz Rodas salu Grieķijā.)

Kungs, stiprini Savu pilsētu⁴ pret ienaidnieku uzbrukumiem, nostiprini Savu svētnīcu, jo man ir jāsatiekas ar cilvēkiem, kuri vizionāriem saka: „neredziet vīzijas”, praviešiem – „nepravietojiet mums patiesību”, bet tavām izredzētajām dvēselēm saka: „jūs esat nolādēti”.

Vai viņi nav lasījuši, ka „ikviena valsts, kur iekšējs naidis, nevar aiziet bojā, un neviena pilsēta vai nams, kur iekšējs naidis, nevar pastāvēt” (Mt 12, 25).

Un, ja viņi apgalvo, ka tūkstošiem cilvēku atgriešanās caur Patiesas dzīves Dievā Vēstījumiem, kurus ir iedvesmojis Tavs Gars, un kuri ir nākuši caur Tavas Mutes svaidījumu, patiesībā ir Sātana darbs, tad caur kādu garu gan cilvēkus atgriez viņu svētie priesteri?

Es tev atkārtāju atkal un atkal: ikviens cilvēka grēks un katra zaimošana tiks piedota, bet tikai ne zaimi pret Manu Svēto Garu – tas netiks piedots ne šajā dzīvē, ne nākamajā;⁵ tomēr neļauj bažām un raizēm ienākt tavā sirdī, Es esmu ar tevi; nāc, Mana Vassula – Es un tu, tu un Es – mēs abi kopā, redzi?

saņem Manu Mieru; mēs, mums? nāc;

IXΘΥΣ

1992. gada 2. augusts

Lai ir svētīts Kungs, mana Klints, kurš mani māca kā Savu privātskolnieci.

¹ Jēzus vēlas pateikt, ka ir atjaunojis manu dvēseli.

² Jēzus ļoti nopietni izrunāja manu oficiālo dzimšanas vārdu.

³ Sīr 16, 17.

⁴ T.i. – stiprini manu dvēseli.

⁵ Mt 12, 31 – 32.

Vassula, mīli Mani un izplati Manu Mīlestību sev visapkārt; ar tevi runā Kungs, Tas,
Kuru tu sakāmieš mīlam;
Mans bērniņ, Es tevi svētīju;
IXΘΥΣ

1992. gada 6. augusts

(Rodas sala Grieķijā. Es tiku uzaicināta liecināt televīzijā.)

Mana draudzene, Manu mazo draudzenīt, nevilcinies pasludināt Manu Vēsti un ļaujies
uz Mani – Es Esmu tev līdzās; meklē Manas Vissvētākās Sirds bagātības un izplati Manu
smaržu; Mana Sirds ir Mīlestības Bezdibenis; saņem Manu Mieru un Manu Garu, cieni
Mani un pagodini Mani;

IXΘΥΣs

1992. gada 9. augusts

*(Liecībai televīzijā sekoja vajāšanas – apmelojumi un šķēršļi. Programmas laikā daudzi
atgriezās un nožēloja grēkus. Galvenokārt eļļu ugunij pielēja kāds mūks, kurš karo pret
Kunga Vēstījumu.)*

Vassula, Mans Aicinājums ir pamodinājis daudzas mirušas sirdis;

Es runāšu visu tev apkārt stāvošo dēļ: palieciet Manī daudz vairāk nekā agrāk un
nebīstieties; Es tik daudz esmu jums rakstījis par Savu Mīlestību; to, kurš saglabā
uzticību Man, vētras neizraus līdz ar saknēm, bet tas, kurš pametīs pasauli, lai pēc tam
atkal atgrieztos tajā, zaudēs Manas Sirds labvēlību; Gars ir dāvājis šiem Vēstījumiem
Savu svaidījumu, un Gars ir Patiesība; neviens nevar aizkavēt Patiesību; Es esmu
nolīdzinājis ceļu jūsu priekšā, tādēļ lūdzieties, lai spētu pasludināt Manu Vēstījumu tik
skaidri, kā tas būtu vajadzīgs;

satveriet Manu Roku un staigājiet kopā ar Mani; mīlotā dvēsele, Es Esmu ir tavs Svētais
Ceļabiedrs;

vienīgais, ko šai mirklī vēlos jums teikt, ir: saņemiet drosmi, esiet svētīti, esiet vienoti;
pārbaudījumos un ciešanās lūdzieties; visi svētie ir jums līdzās;

mēs, mums? nāc;

IXΘΥΣ

(Vēlāk.)

*„Uzklausī manu lūgšanu, Kungs, un sadzirdi manu saukšanu, neciet klusu, kad leju
asaras!” (Ps 39, 13)*

ticība, Mans bērns, tici un uzticies Man; vajāšanu laikā nekad nenoskumsti; cik ilgs laiks
tev būs vajadzīgs, lai saprastu Mani? skaties, Es Esmu tevi vada; visi zina, ka Es esmu
nogāzis ķēniņus un veselas ķēniņvalstis, ja viņi kļuva Man par šķērslī; Es esmu
paaugstinājis zemos un atņēmis varu augstajiem; nāc, nenosodi lepnos, bet lūdzies par
viņiem;

IXΘΥΣ

1992. gada 10. augusts

*Ak, Kungs, kādēļ tāda stūrgalvība un nepiekāpība? Kungs, es sāku saprast, ka
ievērojama persona vēl nenozīmē gudrību... Kādreiz, kad dzirdēju viņus izrunājam
vārdus VIENOTĪBA un SAMIERINĀŠANĀS, cerēju sagaidīt daudz, bet tagad pat neredzu
kādas darbības aizsākumu...*

Miers lai ir ar tevi; Es saklausu rūgtumu, kas slēpjas aiz taviem vārdiem; vai Es kādreiz
esmu tev sacījis, ka tevi pametīšu?

Nē, Kungs.

tad kādēļ tu raizējies? Es tevi esmu radījis šai misijai;
nāc, paskaties uz Mani; no Manis tu vienmēr saņemsi vislabāko barību, un, esot ar Mani, arī tavs galds būs vienmēr pilns; radība! Es tevi vadīšu pa tev nozīmēto ceļu; patveries Manā Sirdī, kad tev ir vajadzīga atpūta; nezaudē drosmi; Gudrība tevi mācīs; veltī Man savu laiku, un Es tevi lietošu Savu ieceru īstenošanai; Es lietošu tavu muti kā asu, abpusgriezīgu zobenu, kad tu runāsi Manus Vārdus; Es esmu nolēmis iemācīt nesaprašām saprātīgi spriest; ja vien tu atļausi Man sevi lietot, Es piepildīšu Savu plānu; kamēr viss netiks īstenots un piepildīts, Manī nemazināsies dedzīgās ilgas pēc vienotības un samierināšanās jūsu starpā; caur tevi Es esmu devis rakstisku liecību par to, kādu Es vēlos redzēt vienotību; jau kopš paša iesākuma Es esmu izteicies ļoti skaidri;
Vassula, Manu bērniņ, vai neesi lasījusi, ka pat mazs rauga daudzums var sarauzēt visu mīklu? tādēļ neizsaki savu spriedumu priekšlaikus;

1992. gada 20. augusts

mīļais un uzticamais bērns, kamēr tu esi vāja, Es esmu Karalis; Es sūtu tevi atpakaļ pie tavējiem, lai tu viņiem atgādinātu Manus pamatprincipus; daži no jums ir kļuvuši remdeni, jo Manus Vārdus lūgšanu sapulču laikā esat uzņēmuši bez ticības; bēdas tiem, kuri iztirgo Manas Asinis, lai sagādātu godu savam garam! bēdas pašapmierinātajiem, kuri, neņemdami vērā Manu Svēto Garu, savā dzīvē seko tikai savām dabiskajām tieksmēm! bēdas tiem, kuri aizšķērso ieeju durvīs, kuras Es Pats atrāvu vaļā, lai pasludinātu Savu Vēsti; bēdas tiem, kuri domā, ka gudri sadzīvo ar pasauli, jo viņi vairs nav Mani, bet gan pasaules kalpi, viņi ir kļuvuši par pasaules vergiem – par liekulības, morāla pagrimuma un visa, ko Mana Sirds ienīst, sekotājiem;
jūs sakāt, ka ciešat netaisnību Mana Vārda dēļ – tad priecājieties! pavisam drīz pār jums visiem kā ugunīga blāzma atausīs Mana Diena; priecājieties un līksmojiet, ja cilvēki jūs apsūdz un publiski pazemo Manis un Manas Vēsts dēļ, jo liela būs jūsu alga debesīs, ja vien ar mīlestību būsiet pacietuši pasaules cirstās brūces;
lūdzieties, lai Es atraisītu tās saites, kuras jūs vēl sasaista ar pasauli; lūdzieties par tiem, kuri neatšķir savu labo roku no kreisās; neviens nav Mana Aicinājuma cienīgs, tādēļ nenosodiet arī lepnos; pašlaik Mana žēlastība ir pār jums, un jūs ietin Mana Žēlsirdība; jūsu Karalis no visas sirds jums ir piedāvājis Savu Sirdi, bet ir arī ievērojis, ka ne visi no jums pilnībā ir atdevuši Viņam savējās; ne visi vēlas pakļauties Manām nostādnēm, un ne katrs spēj staigāt saskaņā ar Manas Sirds vēlmēm, tā vietā klausoties savā paša balsī un savas paša mazticības noteiktajos likumos; viņiem Es saku: lūdzieties, lai nezaudētu Manu labvēlību, lūdzieties, lai spētu pildīt Manu Gribu; ļaujiet jūsos ienākt un izaugt Maniem vārdiem, neesiet atkarīgi no savas cilvēciskās domāšanas;

Es vēlos uzdot vēl trīs jautājumus:

kādēļ jūs esat klusinājuši Manu Balsi?

ko jūs esat izdarījuši ar vēstījumiem, kurus Es pats biju izvēlējis lasīt?

kur ir palicis tas cilvēks, kurš agrāk tik dedzīgi vēlējās Mani iepriecināt?

Tēvs, piedod viņiem, jo tie nezina, ko dara! ...

Mans bērns, pravieto! Es vēlos, lai Mani vārdi tavā mutē ir kā zobens ... kalpo Man, Mīlestība ir pie tevis;

Kungs, ko darīt, ja viņi nepilda Tavu Gribu?

tad Es attālināšu Savu Sirdi, Savas žēlastības un labvēlību, atstādams vienīgi Savu Krustu;

(Šis vēstījums tika dots tiem, kuri lika šķēršļus mūsu Kunga atvērtajā ceļā. Kārdinājumi, bailes un šaubas dažos sēja neuzticību Dieva sagatavotajam plānam Rodas salai. Jēzus šajā vēstījumā viņus brīdināja.)

1992. gada 22. augusts

(Rodas salas grupai.)

Kungs?

Es Esmu; vienīgais, ko Es no jums lūdzu, ir miers;

tur, kur valda nesaskaņas, ienesiet mieru un mīlestību; tur, kur valda apjukums, lūdziet pēc Manas Gaismas; lūdziet! lūdziet, un Es jums došu! izturieties cits pret citu ar cieņu un neļaujiet nocietināties jūsu sirdīm; nedodiet vietu Sātanam; dzīvojiet mierā un upurējiet Man savas lūgšanas; cik daudzus no jums Es dzirdu lūdzamies? lūdzieties un gavējiet, lai ļaunais gars no jums atkāptos;

lūdzieties vairāk un palieciet Manī; esiet atkarīgi no Manis kā bērni; lūdzieties, lūdzieties no visas sirds;

Mani ceļi nav jūsējie, tādēļ nepaļaujieties paši uz savu prātu; pavisam maz jūs zināt, kā Es darbojos; sējiet it visur, kur vien rodas šāda iespēja; Es pazīstu jūsu spējas un zinu, kurp jūs sūtu; svētīgi jūs esat, kas tiek atpelnīti un izsmieti Manis dēļ, jo, patiesi Es jums saku: kad jūs piesauksiet Manu Vārdu, tad jūs sauciens nepaliks nesadzirdēts; miers, lūdzieties un atbalstieties pret Mani;

ecclesia atdzims!

IXΘΥΣ

1992. gada 23. augusts

(Jēzus mani uzrunāja agri no rīta. Viņa balsi sadzirdēju pēc lūgšanas.)

„Es esmu priecīgs, ka tu tik agrā rīta stundā veltī laiku, lai sarunātos ar Mani; pasaki viņiem *(Rodas grupai)*, ka Mana Sirds ir Mīlestības Bezdibenis; pasaki viņiem, lai tie vairs Mani nekārdina;”

(Un viņiem būtu jāizlasa 1 Kor 14, 26 – 32.)

(Vēlāk.)

Kungs Jēzu Kristu, Tavai Vissvētākajai Sirdij es vēlos uzticēt šo nodomu:

Palīdzi mums un gani mūs, dāvā mums Savu Mieru. Mūžīgā Tēva Dēls, pazemini mūs, lai Tavas acis, Debesu Karali, varētu nolūkoties uz mums no augšienes. Mūsu Tēva Mīļotais Dēls, pasteidzies īstenot Savu darbu un neļauj daudziem tikt satriektiem. Cilvēki iet bojā pagrimuma dēļ.

Ak, Tēva Svētais, kaut Tu atgrieztos pēc iespējas ātrāk!

Tu, kas esi Tēva Iepriecinājums, neļauj pasaulei vairs nonicināt Tava Svētā Gara Godības pilno Klātbūtni. Manas acis ir pievērstas Tev, mans Kungs, bet mana sirds rod patvērumu Tavā Vissvētākajā Sirdī, iegūstot tur Mieru un Mīlestību. Kungs, neatstāj mani neaizsargātu! Āmen.

Es tevi esmu darījis bezbailīgu ļaužu priekšā – to patiešām ir paveikusi Mana Roka; pienākot Manai Dienai, Es atbildēšu tiem, kuri patlaban izsaka par Mani dzelīgas piezīmes; kas attiecas uz tevi, Manu meitiņ, tad Es rodu iepriecu tavā niecīgumā;

Tēva Dēls tev saka:

Es likšu izplatīties Saviem Vēstījumiem, bet tie, kuri Man pretojas, klups pret Stūrakmeni un tiks satriekti;

Tēva Iepriecinājums tev saka:

Es daru varenas lietas, un nav cilvēka spēkos to apstādināt; tie, kuri tevi nomāc ar savām rūgtuma pilnajām apsūdzībām, nolaidīs savas rokas un viņu plāni neīstenosies; paaudze, Mana Sirds deg ilgās pēc tavas mīlestības, tā liesmo kā degoša krāsns; Es jūs visus mīlu no visas Savas Sirds, Es patiešām jūs mīlu! palūkojaties: Es izliešu pār jums Savu Mīlestību, un šī Mīlestība kļūs par jūsu grēcīguma un samaitātības rotu;

Kungs, kā tas nākas, ka pasaule ir kļuvusi tik samaitāta?

vai neesi lasījusi: kur nav vadības, tauta iet bojā;¹ samaitāto mutes neatnes gudrību, tomēr tas, kurš samaitā kādu, nāks gaismā; nekas nepaliek apslēpts Manām Acīm, bet šajās Žēlsirdības dienās Mana Roka vēl arvien ir izstiepta pretim ikvienam, kurš nožēlo grēkus, – tādi taps izglābti;

Mana mazā, uzticamā draudzene, Mīlestība ir pie tevis; Āmen tevi svētī, nāc un slavē Mani;

Es Esmu;

1992. gada 26. augusts

Grieķija, Sīmi sala, Panormiti (Panormiti ir erceņģelis Miķelis.)

Es pavadīju četras dienas uz mazās Panormiti salas – tajā ir tikai dažas mājas, bet lielāko daļu teritorijas aizņem klosteris un Sv.Miķeļa baznīca. Tajā atrodas apsudrabota erceņģeļa Miķeļa ikona cilvēka augumā, tā ir ikona – brīnumdarītāja. Jutu aicinājumu turp doties, tādēļ arī aizbraucu, lai izlūgtu svētā Miķeļa aizbildniecību.

Pirms izbraukšanas uz Panoramiti 8.00 no rīta Jēzus mani uzrunāja caur sapni – vīziju. Viņš neļāva man skatīties uz Sevi, bet vēlējās, lai es vienkārši izjustu Viņa Klātbūtni. Kungs nostājās man pa labi un aplika Savu kreiso Roku man ap pleciem. Tai pašā mirklī es sajutu Dieva silto un mierinošo aizsardzību. Mana dvēsele uzgavilēja! Kungs man atļāva aizskart Mani apņemošo kreiso Roku – es sajutu katru Viņa Pirkstu. Tad Jēzus atļāva man ar kreiso roku pieskarties Viņa Sirdij, Bārdai un daļēji arī Viņa Svētajam Vaigam. Ikviens no šiem mirkļiem piepildīja manu dvēseli ar neizsakāmu mierinājumu, mieru, prieku un jaunu pārlicību. Kungam pat nevajadzēja runāt, Viņa ciešā Klātbūtne izteica visu. ES ESMU ir ar mani.

(Vēlāk tai pašā dienā:)

Savu Mieru Es tev dodu;

esi pacietīga, tāpat kā Es esmu pacietīgs; Tēvs tevi mīl un Viņš tev ir uzticējies šo misiju; nedomā, ka Es neapzinos, cik tā ir smaga; Es esmu tavs Laulātais Draugs, Kurš parūpēsies par visu,² Es tevi mierināšu un vienmēr būšu tev uzticīgs; Tu esi Tēva piezīmju blociņš, kurā tiek ierakstītas Viņa un Manas Mīlestības Dziesmas; neiedomājies, ka Visaugstais nespētu atrast ceļus, kā īstenot Savus nodomus tavas tautas vidū;³ Viņš Savā Vīna Dārzā atgriezīsies ar Uguni un padzīs namturus, kuriem bija uzticējies Savu īpašumu; Viņš to atdos citiem, jo iepriekšējie šo vīna dārzu bija padarījuši par posta vietu; gadiem ilgi Es centos Viņus brīdināt ar Manis sūtīto kalpu starpniecību, kurus tie citu pēc cita nogalināja;⁴ šodien patiešām Es tev saku: „akmens, ko namdari atmetuši, ir kļuvis par

¹ Sak 11, 14.

² Jēzus man atgādināja par vīziju, kurā biju sajutusi Viņa Klātbūtni.

³ Šovasar, Grieķijā satiekoties ar pareizticīgajiem un runājot ar viņiem par VIENOTĪBU, šķita, ka tāda vispār nav iespējama. Jutos izmisusi. Dievs man uzticēja būt par starpnieku, lai visus savestu kopā, un tas nav viegli.

⁴ Es sapratu, ka Kungs pie viņiem (grieķu priesteriem un mūkiem) bija sūtījis Savas izredzētās dvēseles, tomēr viņu neticība bija „nogalinājusi” Garu.

stūrakmeni;”¹ šodien par Manu Stūrakmeni ir kļuvis Mans Svētais Gars, bet ikviens, kurš pār to kritīs, sašķīdīs gabalos; ikviens, uz kuru tas kritīs, tiks satriekts; Es jūs visus esmu ļoti nopietni brīdinājis – nepārbaudiet Mani vairs; bet tu, meitiņ, nebrīnies par savu ļaužu negribīgumu, jo neviens pravietis savā tēvu zemē netiek pieņemts – ja tas būtu iespējams, tad viņi nebūtu kļuvuši par taviem ienaidniekiem tik tādēļ vien, ka tu esi bijusi pret viņiem patiesa; nāc, Es svētīju tevi un tavus līdzbiedrus;
IXΘΥΣ

1992. gada 27. augusts

Vassula, ieklausies Manā erceņģelī, pie kura tu esi atnākusi:

Dieva bērns, nebīsties; kad viņi tevi vajā, nepadodies, jo tu neesi viena; visas savas problēmas uztici savam Īstajam Ganam, un Viņš tevi vadīs; Visvarenā Dieva Roka ir pār tevi;

kad Kungs runā, ieklausies, jo Viņam attiecībā uz tevi ir lieli plāni; Viņš ir dzīvais Dievs un nav neviena, kas būtu augstāks par Viņu; Es palīdzēšu ikvienam, kurš vēlas uzvarēt Ļauno – Tēvā un caur Tēvu es padarīšu par nebijušu katru velna darbu; ja kāds grib lepoties, tas lai lepojas ar Kungu! lai ir slavēts Kungs; paliec Viņa Sirdī un atceries, ka Tas patiešām ir Viņš, Kurš ir runājis ar tevi;

Dieva erceņģelis Miķelis;

1992. gada 7. septembris

Uzticamība ir Tavu vārdu būtība, Tavs Vārds ir viens un vesels. Mūsu dzīve ir Tavās Rokās, tomēr mēs esam brīvi izvēlēties – tā ir Tava dāvana, ko esi mums devis.

Kā gan mēs esam izmantojuši mums doto brīvību? Mēs to esam padarījuši paši sev par slazdu, par iznīcinošu ieroci pret savu paša dvēseli.

Kungs, mums ir vajadzīgs Tavs Svētais Gars – liec šim nemitīgi plūstošajam Avotam tagad izlīt pār mums!

ak, Vassula ... šīs paaudzes ceļi beigās tiks iztaisnoti un cilvēki iemācīsies uzticamību un taisnīgumu; tikai pagaidi un tu ieraudzīsi ... kamēr vien tu dzīvo un tevī ir elpa, Es ganīšu tevi; Savā Gudrības pārpilnībā Es turpināšu tevi mācīt un sargāšu tevi no klupšanas; Es, Visaugstais, esmu tevi apveltījis ar Savu labvēlību – esi laimīga! dvēsele, esi laimīga! klausies un izproti, ka visļauņākā dvēseles inde ir Mana Svētā Gara zaimošana; nevienam, kurš zaimo Manu Svēto Garu, netiks piedots; tāpēc esiet nomodā, lai nenonāktu līdz Svētā Gara zaimošanai;

tieši tādēļ Mana Gudrība tev saka: esi nomodā, lai tu neatkristu un neatgrūstu Manu Svēto Garu, kas šajās dienās nāk atdzīvināt tevi no apātijas; Manās zemes dzīves dienās viņi bez iemesla ienīda un izsmēja Mani, tomēr pie Krusta Es lūdzu Debesu Tēvu, lai Viņš tiem piedod; šodien pasaule noraida Manu Svēto žēlastības Garu un izsmej To, dēvēdama Viņu par ļaunu vai par muļķīgu, tādēļ, pienākot Manai Dienai, izrādīsies, ka viņi nav nožēlojuši grēkus un nav atgriezušies; jūs, kas reiz saņēmtāt Manu Svēto Garu, atkritīsiet no žēlastības un otro reizi vairs netiksiet atjaunoti; kā gan tas būtu iespējams, ja jūs nebūsit spējīgi nožēlot savus grēkus no visas sirds, un Es atnākdams jūs atradīšu bez nožēlas, ar akmens cietu sirdi, sausus un neauglīgus ...²

Man nāksies jūs nocirst un izmest sadedzināšanai;

¹ Ps 118, 22.

² Jēzus pēkšņi aplusa, bet nākamās vārdus izteica ļoti nopietnā tonī.

tomēr patiesi, patiesi Es jums saku: atveriet savas sirdis un saprotiet, ka Mans Svētais Gars dveš, kurp vien vēlas, un Viņš brīvi elpo Manos vēstnešos; pazīstiet viņus pēc viņu augļiem un neesiet sava prāta vergi;

ikvienai dvēselei vajadzētu saprast, cik ļoti izsmiekls, skaudība, dzelīga kritika, tiesāšana un apmelošana ir pretstatā Manam Svētajam Patiesības Garam; jums ir jābūt nomodā un jālūdzas, lai jūs netiktu ievesti kārdināšanā; šodien Es jums saku: ja jūs lūpas jums liek grēkot, tad gavējiet ar savām lūpām,¹ lai tās vēlāk jūs nenotiesātu un neliktu jūs dvēselei sadegt agonijas liesmās;² jums jāmīl savs tuvākais, kā mīlat sevi pašu; jūs iebildīsiet, ka Es jums jau reiz esmu devis šo pavēli ... jā, Es to devu, bet vai jūs esat tai sekojuši? lūdziet, lai Svētais Gars nāktu pār jums un paliktu pār jums!

Vassula, lai Mans Svētais Vārds vienmēr ir uz tavām lūpām un tavā sirdī; Es esmu tavs Audzinātājs, un Mana labvēlība ir pār tevi; mierini Mani un ļauj tavai sirdij kļūt par Manām Debesīm; izproti, kas Es esmu; lūdzies ar prieku, un Es vienmēr izrādīšu tev Savu uzmanību; slavē Mani, bet Es ietērpšu tevi Savā nezūdošajā Gaismā; svētī Mani un iepriecini Manu Sirdi, un Es pats atnāksu, lai paceltu tevi uz Savām Rokām, pārņemtu pāri sliekšnim un ienestu Savā Namā; jā, kā Līgavainis nes savu līgavu pāri sliekšnim, tā arī Es nāksu ļoti smalkjūtīgi, lielā maigumā un mīlestībā un nesīšu tevi, lai parādītu tev Savu Troni un Godību;

Es esmu tev sūtījis Savu Svēto Garu no augšienes, lai tas dusētu pār tevi un iemācītu visu, par ko tu nekad nebiji dzirdējusi; Es Viņam esmu devis šo Gudrību, lai tā glābtu tevi un miljoniem citu dvēseļu; Mana jaukā mācekle, paliec Manā tuvumā, mūsu ceļojums vēl nav galā, mums vēl jānoiet kāda jūdze, lai arī pārējiem maniem bērniem iemācītu izpratni par svētumu;

Es tevi sūtīšu pie daudzām tautām pagodināt Manu Svēto Vārdu, un tevī būs ierakstītas Manas Zināšanas; Es tev došu runāt to, ko Es Pats vēlos, lai tu runātu; lai tagad tava sirds priecājas un tur dārgu visu, ko esmu tev sacījis; nekad neatstāj Mani, mīli Mani un uzņem Mani sevī;

Es esmu Mīlestība;

IXΘΥΣ

1992. gada 9. septembris

(Mūsu Svētā Māte.)

Miers lai ir ar tevi;

pasaki Maniem Krievijas bērniem, ka Es pati būšu viņu garīgā skolotāja un audzinātāja; Es esmu viņu Māte, Es esmu Atklāsmes grāmatā aprakstītā Sieviete; Krievija, Mana meitiņa, esi pacietīga, jo nāves smaka vairs nebūs sajūtama; patiesi, tavām ciešanām pavisam drīz pienāks gals, jo Kungs Savā Žēlsirdībā noņems no tevis līķautu, kurā tu tik daudzus gadus esi bijusi ietīta; Krievija, Mana meitiņa, pavisam drīz tavas acis ieraudzīs tavu Karali un Pestītāju visā Viņa spožumā; tavs acis ieraudzīs To, Kurš tiek saukts par Uzticamo un Patieso; Tavs Karalis, Krievija, ir jau atgriešanās ceļā ... ieklausies Viņā:

³tie, kuri ir tālu, atgriezīsies un nožēlos; viņi atjaunos Manu Baznīcu, bet Es, savukārt, svaidīšu ar Savu eļļu ikvienu sirdi; līdzīgi cilvēkam, kurš mostas no sava miega, arī Krievija celsies, nepacietīgi trīsot un ilgojoties tikt Manis pārņemta; Es tevi atbrīvošu un

¹ Jēzus ar šiem vārdiem saprot klusēšanas solījuma došanu.

² Jēzus runā par šķīstītavu

³ Tālāk seko Kunga vēstījums.

darīšu par daudzu tautu galvu;¹ svešinieki, nolūkodamies tavā skaistumā, sajutīs arvien lielāku bijību; tava labā roka būs Manā Rokā, Es tevi pacelšu augstāk par citiem, un tu kļūsi par Manu iepriecinājumu; tavs Radītājs ar lielu prieku atklās tavu skaistumu Savai tautai,² Saviem eņģeļiem un visiem svētajiem; Debesis atklāti paudīs savu prieku, Debess jums sludinās Manu Godību visām četrām zemes malām; Krievija, tu biji mirusi ... lai parādītu savas sēras, Es apvilku maisu un kā tēvs, kurš sēro par savu bērnu, Es staigāju apkārt nomākts un sāpju pilns; tagad Es esmu izraudzījis tevi starp daudzām tautām, lai caur tevi atklātu Savu Godību; pavisam drīz tava svētā Māte iemīs zemē Sātana troni un sašķaidīs Čūskas galvu; pienāks gals atraitnības laikam un bērnu zaudēšanai; pūķis ir nolemts iznīcībai un pasaule piedzīvos miera periodu; cilvēces Māte beigās gūs virsroku, un Es, jūsu Kungs un Dievs, svinēšu uzvaru katrā tautā, katrā sirdī un rasē;³

1992. gada 9. septembris

Manu meitiņ, pasaule ik dienas Mani apvairo, tajā nav cieņas pret Manu Svētumu; cilvēki ļaunprātīgi izmanto tiem doto brīvību, graujot paši sevi; šī paaudze Manās acīs ir kļuvusi par kauna traipu; viņi atmaksā ļaunu ar ļaunu, tādēļ Es vairs nesaudzēju šo paaudzi; neviens nevar sacīt, ka Es tos nebūtu brīdinājis, neviens nevar teikt, ka Es nebūtu bijis pacietīgs...

pavisam drīz zeme sakustēsies, debesis dārdēdamas izzudīs, atstājot visu pilnīgā tumsā, un ar lielu spēku visi zemes elementi, kalni un salas tiks uguns pārņemti un izplēnēs, sadegs pat vismazākais zāles stiebrīšs; tad tu, paaudze, atbruņota nostāsies Manā priekšā; patlaban tavai mutei vēl ir spēks saukt uz Mani, nožēlot un atgriezties, tomēr tu labprātāk izvēlies būt bezpajumtniece un klaiņo apkārt grēkodama; tu dod priekšroku dzīvei tuksnešos;

Kungs, es jūtu, ka Tava Vissvētākā Sirds ir bezgalīgi noskumusi. Tu vēlies, lai es iežēlotos par savām māsām un brāļiem. Tomēr vienlaikus es iežēlojos arī par tām skumjām un sāpēm, jo Tava Sirds ir saplosīta. Savā žēlastībā Tu, mans Kungs, vari darīt, ka ikviens kļūst pieņemams Tavās Acīs. Tu vari darīt mūs spējīgus pildīt Tavu Gribu.

Man, kuru Tu pats esi nosaucis par vismazāko no vismazākajiem, Tavā žēlastībā ir tikusi uzticēta šī misija ... kādēļ gan ne citi? Man par brīvu ir tikusi dota Tava žēlastība, kādēļ arī citi nevarētu to saņemt?

Vassula, tu esi drosmīga, izvaicājot Manu Gudrību;⁴

Iespējams, ka es uzdrīkstos par daudz, bet tikai tāpēc, ka zinu, ko piedzīvo Tava Sirds. Zinu, ka Tev ne sagādā patīku nedz mūs sodīt, nedz pazemot.

viss, kas nāk no zemes, zemē arī atgriežas;⁵ tavas paaudzes grēki ir pāršķēlušī Mūžību, tie ir caurdūruši Manu Sirdi; lūdzies un aizlūdz, Mana Vassula, lai vēl līdz Manai Dienai ir laiks apzīmogot ar Manu zīmogu pēc iespējas vairāk cilvēku, jo šajās dienās cietīs gan labie, gan ļaunie;

1992. gada 10. septembris

¹ Es domāju, ka Kungs runāja par garīgo vadību.

² Jēzus balsī bija saklausāma laime, un Viņš arī izskatījās laimīgs, kā tēvs, kurš pacel gaisā savu bērnu.

³ Pēdējais teikums nozīmē, ka visas pasaules tautas atzīs, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Jērs. (Atsauce uz Atkl 6, 15 – 16.)

⁴ Jēzus šos vārdus izrunāja majestātiskā tonī.

⁵ Es sapratu, ka mēs ar savu atkrišanu iznīcinām paši sevi.

Kungs, mans Dievs!

Es Esmu;

maziņā, Es esmu „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījumu Autors; tā ir Mana dāvana jums visiem; šiem Vēstījumiem ir jāiemāca jūs izprast Manu Sirdi, tiem ir jāatklāj, ka Es vienmēr un visur jūs atbalstu;

1992. gada 11. septembris

miers lai ir ar tevi;

meitiņ, šodien Es tev vēlējos lūgt, lai tu:

- ilgstošāk atturies no ēdiena;

- atpūties, kad tev vajag, un neatliec Rožukroņa lūgšanu uz pusnakti;

- biežāk ej pie grēksūdzes; neapsoli, ka to darīsi, bet tad neizdari... labāk ir teikt: „Kungs, es centīšos tevi iepriecināt”!

tavs Karalis pazīst tavas spējas, Viņš pazīst tava grēcīguma dzelmes un tavu pārsteidzošo vājumu; skolniecīt, Skolotājs neliegs tev Savu Gaismu; Viņš tev dos pietiekoši Gaismas, lai tu pieaugtu un ietu Viņa pēdās; tas, ko ir nācies piedzīvot Skolotājam, būs jāpiedzīvo arī Viņa skolniecei; vai Es neesmu sacījis, ka „māceklis nav lielāks par savu skolotāju, nedz arī vergs – par savu kungu; māceklim pietiek, ja viņš izaug un top līdzīgs savam skolotājam, bet vergs – savam kungam; ja viņi nama saimnieku ir saukuši par Belcebulu, kā tad viņi dēvēs tā saimi?” (Mt 10, 24 – 25)

ja Mani paša radinieki ticēja, ka Es esmu zaudējis prātu,¹ tad ko gan lai sagaida no tiem, kuri ir tikai jūsu draugi? nāc, apskauj Manu Krustu un mācies no sava Skolotāja; ikreiz, dzirdot tevi lūdzamies, Mana Dvēsele priecājas;

1992. gada 14. septembris

Jēzu?

Es Esmu;

vai tu maz zini, cik daudz esmu lūdzis par tevi Tēvu, nemaz jau nerunājot par tavu Svēto Māti! Manas Acis ik dienas piepilda asaras par šīs pasaules grēkiem... Manas Acis pagurst, meklējot cēlsirdīgas dvēseles; Mana Sirds ir noraizējusies, bet visa Mana Būtne nodreb sāpēs – Es pat cenšos neskatīties uz šīs paaudzes grēkiem, lai neļautu Manam Bīķerim līt pāri malām;

Es esmu sacerējis Jaunu Mīlestības Dziesmu,² kuru vēlos jums nodziedāt un aizsniegt no debesīm katru sirdi, lai jūs glābtu un atgādinātu jums par Manu Mūžīgo Mīlestību, ar kādu Es katru no jums esmu iemīlējis; Es esmu runājis no augšienes ne jau tādēļ, lai uzspiestu jums Savus noteikumus, bet gan tādēļ, lai piedāvātu jums Miera un Mīlestības Derību, kurai būtu jūs jāieved zem Maniem Spārnieniem un jūs jāvieno; Es esmu piedāvājis ar jums salaulāties... bet cik gan daudzi no jums ir sapratuši, ko Es esmu vēlējis pateikt! vai jūs esat izpratuši Laulātā Drauga piedāvājumu? tad kādēļ ik reizes, kad Es runāju par samierināšanos, jūs savas acis novēršat no Manis?

Es biju svešinieks, bet jūs Mani neuzņēmt, Es stāvēju un klauvēju pie jūsu durvīm, bet jūs Mani nesadzirdējāt; lai arī Es runāju Patiesību, jūsu mēle nemitējās izteikt par Mani nekrietnus melus, tiesājot un nosodot Mani; Es esmu nācis, lai iemācītu jums pareizo izpratni un atgādinātu par Savām Zināšanām, par Vadību un kalpošanu, bet jūs esat Mani izsmējuši un ņirgājušies; Es nācu pie jums Mīlestībā un Maigumā, ilgodamies jūs visus apvienot Savā Sirdī un no jauna iemācīt Manas pirmatnējās Baznīcas likumus, bet jūs

¹ Mk 3, 21.

² Šos vēstījumus.

esat atļāvuši jūsu pašu likumiem pārņemt jūsu garu un Mani esat izmetuši no savām sirdīm;

jūs vaicāsi: „kad, Kungs, es esmu tev darījis visas šīs lietas?” Es jums saku: „jūs to jau esat Man darījuši, jūs esat Mani priekšlaikus tiesājuši un ļāvuši savām lūpām Mani nosodīt, jo, ko jūs esat darījuši Maniem sūtītājiem, to jūs Man esat darījuši; domādami, ka izdarāt Man pakalpojumu, jūs zaimojāt viņu vārdus, bet patiesībā jūs esat zaimojuši Manu Vārdu; kā gan jūs vēl varat sacīt: „Tavs Vārds, Kungs, ir gaismeklis manām kājām un Gaisma uz maniem ceļiem”, ja jūs neesat pieņēmuši Manu Vārdu un neesat samierinājušies ar savu brāli?

ar lielu Mīlestību un Maigumu Mūsu Abu Sirdis šajās pēdējās dienās ir atkal un atkal jums mācījušas¹, ka lūgšana, mīlestība un pazemība ir jūsu pestīšanas ATSLĒGAS, bet cik gan jūsu vidū ir tādu, kuri patiešām ir iedziļinājušies šai Patiesībā? jūsu sirdis ir vērti, caur kuriem Es varu ieiet, lai jūs dziedinātu un vadītu Savā Ceļā;

vai jūs savās sirdīs tā īsti esat novērtējuši Mūsu Vārdus, vai arī vēl arvien cīnāties pret tiem? jūs nevarat noslēpties no Manis, nedz arī teikt, ka Es jums būtu liedzis pazīt Patiesību;

tad, ja tu apgalvo, ka dzīvo Patiesībā, paskaidro Man, kādēļ ir šī šķelšanās ... Mans draugs, atver savas acis! atver savu sirdi un nevis prātu! Es vēlreiz tev saku:

nav atlicis neviena laba cilvēka, patiešām neviena; nav neviena, kas saprastu, jo jūs visi esat pakļauti grēka varai; nav neviena, kas meklētu Mani, visi ir novērsuši un visi ir vienādi vainīgi, lai arī daudzi vēl arvien uzskata, ka dzīvo Gaismā; sEs jums saku: kamēr jūsu vidū ir šķelšanās, jūs atrodaties tumsā; kamēr jūs priecājaties par savu sašķeltību, jūs joprojām nezināt, kurp jūs ejat, jo ir pārāk tumšs, lai jūs to redzētu;

Es esmu nācis, lai pasniegtu jums Dāvanu: Manas Mīlestības Dāvanu; tomēr Mīlestība jūsu sirdīm ir kā svešiniece – tā atkal tiek pārprasta un atgrūsta; neskatoties uz visiem Maniem lūgumiem pēc savstarpējās samierināšanās un vienotības, jūs turpināt grēkot; kā lai Es jums piedodu, ja jūs nemitējaties nomākt Manus Vārdus? jūs dzirdat Manu Balsi, bet vairs neesat spējīgi to pazīt; kamēr jūs Man neļausiet izraut no jūsu sirdīm visu, kas neesmu Es, jūs nekad nebūsiet spējīgi saskatīt, kā šodien Svētais Gars daudz intensīvāk nekā jebkad agrāk meklē jūsos samierināšanos un vienotību;

Es jums esmu parādījis ceļu uz vienotību;

vienotība izveidosies jūsu sirdīs; samierināšanās notiks sirdīs – tā nenāks no kopīgi parakstītas vienošanās! kā gan cilvēks var sevi uzskatīt par taisnīgu, ja jūsu valstis atrodas karadarbībā un deg kara liesmās! saprotiet, ka Mana Vissvētākā Sirds sagaida no jums:

žēlsirdību, nesavtību, lūgšanu, samierināšanās garu un tuvākmīlestību

– Es vēlos, lai jūs cits citu mīlat, tāpat kā Es jūs mīlu;

vai Es dzirdēšu jūsu pakļaušanās un grēku nožēlas saucienu?

1992. gada 17. septembris

(Vēstījums tiem, kuri kalpo šo Vēstījumu izplatīšanā:)

Mans bērns, paļaujies uz Mani; pats saviem spēkiem tu nespēj pakustināt pat savu mazo pirkstiņu, jo viss spēks nāk no Manis; atalgo Mani jau tagad, upurējot Man savu gribu; Es gaidu ...

MANA GRIBA IR TAVA!

¹ Atsauce uz Atkl 11.

Es, Jēzus, tev saku: tu piedzīvo Manu labvēlību tādēļ, ka pakļaujies Manai autoritātei; visiem, kurus Mana Sirds ir izvēlējusies, pasaki, ka Es viņus nekad neatstāšu – Laulātais Draugs gādās par viņu vajadzībām; viņiem ir jābūt tādiem, lai visi viņos redzētu patiesus lieciniekus, bet pēc tā, kā viņi dalās ar to, kas viņos ir, lai visi ieraudzītu viņos mājojošā patiesība;

Es viņus izsūtu pasaulē; tiem ir jāatturas no dzelīgas kritizēšanas, lai viņu mēle nenogalinātu un nesašķeltu viņus pašus; neviens no viņiem nav nopelnījis šo žēlastību, bet gan Es, Jēzus, esmu to viņiem bez maksas dāvājis, tādēļ nevienam nevajadzētu lūgt naudu; spēcīgajam ir jāatbalsta vājais, bet tam, kurš ir bagāts – nabadzīgākais; kā Es esmu sacījis: „daudz lielāks prieks ir dot nekā saņemt” (*Ap d 20, 35*); Es jums došu pietiekami visu izdevumu segšanai, tādēļ nekad nepārbaudiet Mani;¹

esiet vienoti ar Mani un savā starpā, bet pārbaudījumu laikā nekad nepadodieties izmisumam; dariet visu, kas ir jūsu spēkos, bet Es izdarīšu visu pārējo! esiet drosmīgi! lūdzieties, lai nenogrimtu; atklājiet pasaulei Manas Vissvētākās Sirds un Manas Godības bagātības; vai vēlaties būt Visaugstā liecinieki? tad nomirstiet sev; vai vēlaties būt pilnībā vienoti ar Mani? atraujieties no pasaules; vai vēlaties kalpot Mīlestībai? sekojiet Manu Upura Asiņu pielietajās Pēdās;²

atcerieties vēl pēdējo lietu: ja vēlaties saņemt atbrīvošanu no savām cilvēciskajām tieksmēm un vājībām, jums ir jālūdz Mana Gara palīdzība; lūdziet! un jums tas tiks dots; Es esmu laipns un pazemīgu sirdi, un Man ir zināms viss, kas notiek jūsu sirdīs, tādēļ lūdziet Manu Garu, un Viņš jums palīdzēs; šai mirklī Gars jūs aicina bieži lūgties šādiem vārdiem:

„Jēzu, ne nāve, ne dzīve, ne eņģeļi, ne varas, nekas no esošā, nedz arī no nākamā, nekāda vara, augstumi vai dziļumi, ne arī kāda cita radīta lieta nekad nespēs mani šķirt no Tevis.

Ar šo svētsolījumu es apņemos palikt Tev uzticīgs, bet Tu palīdzi man mūžīgi mūžam saglabāt uzticību šim svētsolījumam. Āmen.”

... meitiņ, celies un kul! lai Manas domas ir tavas domas, pilnībā veltī sevi Man, lai viss, ko Tu darītu, tiktu darīts Manā Garā un saskaņā ar Manu Prātu; atļauj Manam Garam brīvi elpot tevī, un tad Es piepildīšu tevī Savu Gribu; bērniņ, svētīga tu esi, ļaujot Manai Gudrībai kļūt par tavu personīgo Skolotāju, jo tikai Viņa atklās tev arvien jaunus un jaunus noslēpumus;

saņem un dod, dod!

1992. gada 25. septembris

Šeit es esmu ar nastu savos plecās un vēlos paātrināt soli pāri nebeidzamajām drupām.

Es nāku pie Tevis pēc mierinājuma un palīdzības... Mans spēks pamazām aizplūst no manis, un mani grauž nebeidzamas skumjas.

Ar lielām pūlēm es eju cauri šīs necaurredzamās Nakts šausmām.

Mani vājina viltus liecinieku cinisms, kuri visas dienas garumā apšaubā manu nevainīgumu un patiesību. Tev, Kungs, bija prieks dāvāt man izpratni par lietām un brīnumiem, kuras mana dvēsele pati nekad nebūtu sapratusi, bet tieši šī iemesla dēļ viņi mani vajā visvairāk.

Viņi uzglūn ikvienā tumšā stūrī, lai pie pirmās izdevības, ja vien tas būtu iespējams, laupītu man dzīvību. Viņi sevi dēvē par Taviem ļaudīm, uzskatīdami, ka viņu mutes runā

¹ Jēzus vēlas pateikt, ka nevienam nevajadzētu palikt parādā ne cilvēkam, ne arī kādai vietai.

² Jēzus ar šiem vārdiem mūs aicina uz patiesu upuri.

Debesu lietas, bet patiesībā viss viņu teiktais ir krāpšana un viltus, kas noved maldos. Es cenšos būt drosmīga un izrādu drošsirdību, bet tie nemitējas mani tirdīt un plosīt.

Bezdievjos ir daudz vairāk mīlestības un pazemības nekā tajos, kuri sakās sekojam Tavam Likumam, bet nekad nemitējas mani tiesāt un nosodīt, tie izmanto katru iespēju, lai liktu ciešanām mani satriekt. Ja tie būtu bezdievji, Es varētu ar to samierināties, bet VIŅI taču dēvē sevi par Tavu tautu, par Dieva ļaudīm – mēs visi taču esam vienoti Tavā Namā ar kristības saitēm ...

Es apzinos, ka patlaban žēlojos, tomēr, vai arī man nav tiesības savas nastas dažreiz atdot Tev, Kungs? Es zinu, ka līdzinos apkārt staigājošai Raudu grāmatai, tomēr zinu arī to, ka mana dzīve ir nevainīga... Kungs, kaut uz mirkli atvieglo manu ceļu!

Vassula ... kad esi piekalta Manā Krustā, rūgti nevaimanā, bet gan uzlūko Manu cieņas pilno piemēru; pavisam drīz, vēl pirms kāds no jums apzināsies notikušo, nezāles tiks izrautas no labības; Es daudzkārt esmu tevi glābis no ienaidnieka slazdiem, kurus tie izlika cerībā tevi iznīcināt, tādēļ, kāpēc gan, meitiņ, tu vēl arvien baidies no Nakts briesmām? Es tikai cīnos tavā iekšienē ... ļauj Man netraucēti doties uz tavas dvēseles iekšējo istabu –

Manu Atdusas Vietu;

Es jau agrāk esmu tev teicis, ka tava dvēsele sarausies it kā saskardamās ar uguni ikreiz, kad Mana Roka kritīs pār Maniem sāncenšiem, kuri ieņems Manu vietu; Es esmu tavs Skolotājs un Kungs, un tāds arī palikšu; Es, Vassula, esmu tevi darījis par mērķi Savām bultām, un tev ir jāsaprot, ka žēlastība neienāk dzīvē bez ciešanām; ak, ko vien Es neesmu gatavs darīt Savu vistuvāko, Savu vismīļāko draugu dēļ!¹

Tad atļauj man Tev pateikt to pašu, ko reiz ir teikusi svētā Avilas Terēze: „Es nebrīnos, ka Tev ir tik maz draugu!”

visi cilvēki ir vāji ... tomēr Es atbildēšu uz tavu iebildumu un teikšu tev: ja vien tava dvēsele apzinātos, ko Es tai dāvāju un cik nozīmīgu darbu Es tevis labad veicu, tad tu Man lūgtu, lai Es piešķiru tev vēl vairāk pārbaudījumu, ciešanu un krustu – cik vien iespējams daudz! Es ienesu Savu kārtību tajos, kurus mīlu, tādēļ nepretojies tam, kas Man šķiet labs; tu esi Mans dārgakmens, kuru Es griežu un slīpēju, piedodams tam Manis iecerēto formu; tādēļ Es tev saku: kamēr vien tevī ir elpa, tev ir jāveic tas darbs, ko Es Pats tev esmu uzticējis;

tiem, kuri sakās piederam Man, bet kļūst apvainojoši un uzbrūkoši, runājot par garīgām lietām, Es saku: „ja jūs būtu akli, tad jūsos nebūtu vainas, bet, kamēr jūs sakāties redzam un uzskatāt, ka esat spējīgi spriest par lietām, jūsu vaina paliek!” cik vēl ilgi Man nāksies viņus norāt par stūrgalvību un neticību?

nāc, esi Mierā – Es būšu pie tevis visā tava ceļojuma garumā;

IXΘΥΣ

1992. gada 28. septembris

Ak, Manu skolniecīt, Es tevi svētīju; mīli Mani un pagodini Mani, jo Es esmu trīskārt Svētais!

1992. gada 29. septembris

Kungs, mūsu laikmets ir vainojams smagā zaimošanā! Un, Kungs...

turpini!

Es nespēju ieraudzīt pat VIENOTĪBAS atblāzmu!

¹ Jēzus bija sajūsmas pilns.

jā?

Tu, Kungs, sacīji, ka vienotība būs drīz, bet iespējams, ka Tavs „drīz” nesaskan ar manu laika izpratni! Tavs „drīz” nozīmē ļoti ilgstošu gaidīšanu – ļoti, ļoti ilgstošu!

Es pār jums nākšu pēkšņi, liesmojošas Uguns stabā! šī Uguns izmainīs zemes vaigu ... nāc, Manu bērniņ, saņem drosmi; Es, Kungs, svētīju katru tavu soli; ja pasaule ir pret tevi, tad tas ir tāpēc, ka tu esi redzējusi Manu Godību, tāpēc, ka Es esmu turējis mielastu kopā ar tevi, tāpēc, ka Es esmu ienācis tavā namā, lai no jauna pagodinātu Savu Vārdu ... vai pēc visa tā Man nav tiesības būs augstsirdīgam un devīgam? vai tu Man pārmet, ka esmu nesavtīgs pret tavu dvēseli? vai mēs neesam vienojušies, ka tu Man atļausi darīt ar savu dvēseli visu, kas vien Man labpatiktu? nāc, tu esi vāja, tādēļ upurē Man savu vājumu un grēcīgumu;

un vēl – ja kviešu grauds nekrīt zemē un nemirst, tas paliek viens, bet, Mana Vassula, ja tas mirst, tad nes bagātīgu ražu ... tu esi Mana pieņemtā meita – izproti, ko Es ar to domāju; ļauj, lai tavas ilgas, domas un vēlmes – viss līdzinās Manējām! tāpēc ņem savu krustu un seko Man;

Es tevi neprātīgi mīlu ... arī tu neprātīgi iemīli Manu Krustu, mīli Mani neprātīgi;

1992. gada 1. oktobris

Kungs, liec Savam Svētajam Vaigam no jauna uzsmaidīt Saviem postā pamestajiem īpašumiem!¹ Nekavējies, atklāj tagad Savu Godību! Daudzi liek šķēršļus Tavu vēstījumu izplatīšanā, tādēļ nāc!

Mana mīļotā, līdzko atskanēja tava lūgšana un tās pirmie vārdi, un Es nācu, lai tev to paskaidrotu; vai tu ticī, ka ar tevi runāju Es – Jēzus Kristus, Dieva mīļotais Dēls?

Jā, Kungs, es ticu!

tad vai gan Es necentīšos pārliecināties, ka Manai izvēlētajai, kura dienu un nakti piesauc Mani savās lūgšanās, tiek atdarīts pēc Taisnības? šie cilvēki izaicina Manu Spēku, tomēr, kad viņu netaisnības kauss būs pilns, viņiem nāksies sastapties ar Mani – Tiesnesi; bet tu pa to laiku veltī sevi Manai Vissvētākajai Sirdij; kalpo negaidīdama, ka tiks kalpots tev, lai Mans Debesu Tēvs varētu tev dāvēt vietu Debesīs; tādēļ, ka esi Man uzticīga, tev nāksies piedzīvot lielas vajāšanas, bet vai gan Es neesmu apsoliļjis, ka tu vairs nebūsi nedz izsalkusi, nedz izslāpusi?² tādēļ nebīsties, ja pret tevi saceļas vētras; Rakstiem jātiek piepildītiem, un svētīgi ir tie, kuri mirst Manī, savā Kunga! Es patiešām tevi atalgošu;

IXΘΥΣ

1992. gada 5. oktobris

Tēvs, reiz, pirms vēl Tava Majestāte bija atjaunojusi manas nabaga dvēseles atmiņu, es biju aizmirsusi, kas ir mani radījis un izveidojis.

Jau pēc mirkļa Tu atjaunoji manu atmiņu un lūdzi man pacelt acis uz Debesīm – Gaismas stars atspīdēja pār mani, un, kā visu aptveroša uguns liesma, Tavs Svētais Gars nonāca un palika uz manis.

Patiesā Gaisma, neizsmeļamais Dārgums – Tu iedves bijību, Tu esi pārsteidzoši Varens! Kā gan lai es Tev nepateicos un Tevi neslavēju, Visumaigais Tēvs, ka esi licis pār manu grēcīgo dvēseli atdusēties Tavam Svētajam Garam un darījis mūs pilnībā vienotus!

miers lai ir ar tevi;

tas esmu Es, Jahve, tavs Mūžīgais Tēvs, Tas, Kurš tevi ir mācījis ar Gudrību; Es esmu Svētais, Kas ir tev tuvojies tavā nožēlojamībā, un tevi dziedinājis;

¹ Mums.

² Atsauce uz Atkl 7, 9 – 17.

Es uzrunāju tevi miegā, un kopš tā mirkļa zvīņas no tavām acīm ir nokritušas, un tu esi ieraudzījusi Gaismu; meitiņ, Es tev mācīju, lai tu no Manis nebaidītos, ja nu vienīgi tad, kad tu Mani atstum vai sadumpojies pret Mani ... Es tev mācīju pašāvēģīgi mājoj Manā Klātbūtnē, parādīdams tev Savu bezgalīgo Maigumu un tēvišķo Mīlestību, ar kādu Es mīlu ikvienu no jums; Es pats ar saknēm izrāvu tevī mītošos grēkus un to vietā iedēstīju Savas žēlastības; lai arī tava dvēsele sarāvās it kā saskardamās ar uguni, Man bija jāturpina Savs ceļš tajā, nogāžot visus Savus sāncensus; Savā svētās greizsirdības pilnajā Mīlestībā sāncensu vietā Es liku izaugt augļu pārpilnībai, un kopš tā laika Es kļuvi par tavu galdabiedru, par tavu iepriecinājumu!

Mana meitiņa, Mans Īpašums, ieklausies Manī un uzraksti, ko vēlos teikt Saviem bērniem:

no Savas Sirds dziļumiem Es saucu uz jums visiem! svētīgi tie, kuriem ir dzirdīgas ausis; ja nebūtu bijis Manu praviešu, vai jūs varētu uzzināt par Mani vai arī par gaidāmo Mana Dēla atnākšanu; ja sakāt, ka mīlat Mani un dzīvojat Patiesībā, tad kādēļ jūs paauzde šodien apklusina Manus praviešus un vajā viņus tieši tāpat, kā to mēdza darīt jūsu senči? Manas bezgalīgajās Žēlsirdības dēļ tiek atjaunota Pilsēta Maniem ļaudīm; vai atjaunotajai Pilsētai būtu jābūt uzceltai uz to asinīm, kurus jūs mūžīgi vajājat? šodien Es sūtu pār jums vēl nebijušu Svētā Gara pārpilnību, lai jūs atjaunotu, bet cik gan ilgi vēl šī paauzde pretosies Manam Svētajam Garam? sakiet Man, vai miesa var izdzīvot bez sirds? ziniet, ka Svētais Gars ir Miesas – Baznīcas Sirds; ziniet, ka Svētais Gars ir Baznīcas Elpa, Viņš ir dedzības pēc Manis, jūsu Dieva, pati būtība; Svētais Gars ir saldā Debesu Manna, kas pabaro nabagos;

svētīgs ir cilvēks, kurš atver savu sirdi Manam Svētajam Garam – viņš līdzināsies pie upes stādītam kokam, kurš katru gadalaiku nes jaunus augļus, tā lapas nevīst, bet dāvā dziedināšanu; svētīgs tas cilvēks, kurš atver sirdi Manam Svētajam Garam, jo Tas, viņu atjaunodams, iepilnās viņa sirdī kā kristālskaidra straume; jo, kur plūst šī Upe, tur visapkārt uzvirto dzīvība un prieks! vai neesat lasījuši: Dzīvības Upe, kas iztek no Troņa un no Jēra, plūst lejup pa pilsētas ielu?

Mans Svētais Gars izvairīsies no ļaunprātīgām dvēselēm, atklādams sevi nevainīgajiem, vienkāršajiem un nabagiem; ar vislielāko prieku Mans Svētais Gars apņems šīs dvēseles, kļūstot par viņu svēto Ceļabiedru un Vadītāju; viņu gājiens netiks traucēts, un skriedami tie nepaklups; nāvīga inde tiem nekaitēs, un, pat sastopoties ceļā ar dēmonu leģionu, viņi paliks neskarti;

Mans Svētais Gars tiem iemācīs sajūst Manas Elpas saldmi un izprast Manas Mūžīgās Mīlestības dziļumus;

Mans Svētais Gars izvēlēsies nevainīgo un noslēgs ar viņu Mīlestības un Miera līgumu – darot to par Sev noderīgu darbinieku;

Mans Svētais Gars viņus pacels un nesīs; kā Līgavainis nes līgavu pāri nama sliekšnim, tā Mans Svētais Gars ienesīs viņus svētnīcas mūros, vietā, kur ir uzkrātas bezgalīgas bagātības un noslēpumi, un kurus acs līdz šim nav skatījusi; kā Laulātais Draugs izrotā savu līgavu ar dārglietām, tā arī Svētais Gars greznos viņus ar ķēnišķīgām zināšanām, sajūsminot viņus ar gan ar troni, gan scepteri; ak, ko gan Mans Svētais Gars nav gatavs paveikt jūsu labā!

Mans Svētais Gars ir jūsu dzīves garšviela, Diženuma un Spožuma ķēnišķīgais Kronis, no Manas Mutes izplūstošā Skaistuma Diadēma, Dzīvā Dieva starojošā Godība, jūsu radīšanas noslēpumainā Atklāsme; Mans Svētais Gars ir Tas, Kurš jūsu svētrunām dāvā

to garšu, Viņš ir jūsu Laiku piepildījums ... Viņš ir jūsu sirds dedzinošā Uguns un Manu Noslēpumu izpratne; Mans Svētais Gars ir Tas, kam jūs pienesat slavu – Viņš atklāj jūsu sirdij, ka Es Esmu, Kas Es Esmu, bet jūsu garam – ka esmu jūsu

Abba – Tētis,

bet jūs – Manas atvases un Mana sēkla ... svētīgi ir sirdsšķīstie, jo tie Mani redzēs; priecājieties un esiet līksmi, un atverieties Manam Svētajam Garam, lai arī jūs spētu priecāties un saklausīt Manu Balsi! atveriet Savas Sirdis, un jūs ieraudzīsiet Manu Godību; Mans Svētais Gars jūs mierinās kā bērnu, kuram ir vajadzīgs mierinājums – Viņa Mīlestība pārsniedz jebkādu cilvēcisku mīlestību;

Es, Debesu un zemes Radītājs, jums saku: Mans Svētais Gars ir Līgavas Laulātais Draugs, Tās Draugs, Kura kā bērniņu Savās rokās ir turējusi jūsu Glābēju un Pestītāju, caur Kura Asinīm jūs esat saņēmuši brīvību un grēku piedošanu;

Svētais Gars ir Laulātais Draugs Tai, Kura Viņa Acīs ir kā slēgts dārzs, kurā tiek kopti visretāko un izsmalcinātāko tikumu aromāti, kā aizzīmogota strūklaka ... Viņš ir Laulātais Draugs vismaigākajai no Sievietēm, kura savas sevišķās pilnības dēļ gremdējas šķīstībā; Mans Svētais Gars nolaidās pār Viņu, pārklāja Viņu ar Savu ēnu un pagodināja Mani, darot Viņu par Dieva Māti, visas cilvēces Māti un Debesu Karalieni;¹ tādas ir Mana Svētā Gara Bagātības ...

Es izleju pār jums visiem Manu Svēto Garu – Es to daru pašreiz ... šodien ... Es, Visvarenais Jahve, jums saku: Es jūs visus apveltīju ar šo dāvanu, lai Savas bezgalīgās Mīlestības dēļ jūs izglābtu; pašreiz pār jums nolaižas Mīlestība un Uzticamība, Es, Jahve, no Debesīm noliecos pie jums, lai jūs visus apkamptu un samīļotu; no augšienes jums tiek dāvāta Mana pestījošā palīdzība; vai vēlaties paklausīt Manis dotajam Likumam? vai vēlaties Man uzticēt savu dvēseli?

nesakiet, ka Mani neaizkustina jūsu posts, vai arī, ka Es neatbildu uz jūsu lūgšanām; tikai jūsu pašu ilgstošās atkrišanas dēļ liesmas pārņem jūsu zemes, ugunsgrēki iznīcina cilvēkus, bet visiem zemes iedzīvotājiem nākas saskarties ar nāves atnesto nežēlastību; jūs esat izvairījušies no Mana Svētā Gara, Kurš būtu varējis jūs ietērt svētībā un Kurš būtu licis jūsu sirdij un miesai lēkāt un dziedāt aiz prieka par Mani, jūsu Dievu; tā vietā jūs paši izvēlējāties kļūt par bezpajumtniekiem, ubagiem un bāreņiem, kuri šodien nīkst nāves pakrēsli; Man ir tik ļoti jūs žēl ... ak, paaudze! cik vēl ilgi jūs Mani izaicināsi?

Mana Mīlestība piepilda zemi, un no Manu vēstnešu mutēm atskan Mani aicinājumi; lai arī Es piedzīvoju asas sāpes un Mans Taisnības kauss ir pilns līdz malām, tomēr Es vēl varu kļūt pieļāvīgāks un pieņemt jūsu dāvātos goda un cieņas apliecinājumus; ja vien jūs nopietni uzņemat Manis teikto, Sava Dēla izlieto Asiņu dēļ un Viņa Upura dēļ Es esmu gatavs jums piedot;

drīz, jau pavisam drīz Mans Svētais Gars dvesīs pār jums ar milzu spēku, un par Viņa atnākšanu visiem zemes iemītniekiem vēstīs varena skaņa, kas atskanēs visās četrās debess pusēs; tai pašā brīdī, sadzirdot Mana Gara Dvesmas skaņu, visi zemes iedzīvotāji kritīs uz vaiga pie zemes un pielūgs Mani – Kungu, Visvareno un Visaugsto; tad beidzot cilvēki zemu nolieksies Jēra Troņa priekšā un saņems no Tā Svētību;

un tagad Es, Kas esmu jūs radījis un izveidojis, vēlos jums vaicāt: vai jūs sagādāsi Man to prieku sadzirdēt jūsu grēku nožēlas saucienus?

¹ Vēlos piebilst, ka, Tēvam diktējot šo vēstījumu, Viņā bija jaušama īpaša pacilātība. Ja viņš nebūtu Dievs, tad es teiktu, ka Viņš bija ļoti sajūsmināts, tik liels bija Viņa prieks.

1992. gada 6. oktobris

Kungs, kad Tavi vārdi nonāca līdz manīm, es tos apriju. Tu man esi devis šo Debesu Mannu, kas uztur mani dzīvu. Katrs Tevis izteiktais vārds ir mans iepriecinājums, kas dāvā man pārlicību par Tavu pestījošo Mīlestību.

Tavs Vārds ir manas dvēseles prieks, mana mierinājuma biķeris un manas sirds sajūsma. Pasaule ir mantojusi vienīgi pievilšanu, bet Vārds no Tavām lūpām ir atņēmis pasaulei un visam, kas tajā mājō, mantojuma tiesības. Vai atceries, kad stāvēju Tavā Klātbūtnē kaila un netaisnību pilna? Tomēr tā vietā, lai pashudinātu iznīcinošu spriedumu par manu nicināmo un šausmīgo uzvedību, Tevis izrunātie vārdi pāršķēla tumšo mākoņu kārtu, un kā karalis, kurš iekaro pilsētu, Tu ienāci manī kā uzvarētājs un uzcēli manī Savu godības pilno Troni.

Visizkaltušākajās mana tuksneša vietās tu liki izvirst Tava dzīvinošā Ūdens avotiem, Tu man parādīji Savu labvēlību un atklāji, ka kopš šī mirkļa man būs atļauts iet kopsolī ar ES ESMU.

jā, meitiņ, Es nekad neesmu tev pavēlējis grēkot, apzinies, Kas runā ar tevi, un kā priekšā tu stāvi! Es tev un jums visiem esmu parādījis Savu Sirdi, Es nāku, lai ar saknēm izrautu no jums pasaules sasēto nezāli – krāpšanas un viltu, Melu ražu! nāve lien pa jūsu durvju apakšu un klusām ielavās jūsu istabā,¹ padarīdama Manus tik ļoti mīļotos un dārgos par mironiem; tie mētājās līdzīgi izvētītiem labības kūlīšiem, un nav neviena, kas tos savāktu; ik dienas pasaules grēki šausta un plosa Manu Miesu; tagad, Mana mazā vēstnese, Kungs, Kurš tevi pašlaik uzrunā, tev saka: Es esmu izslāpis pēc mīlestības; mīli Mani un mierini šo tik nemīlēto un nepareizi saprasto Sirdi! lūdzies par grēciniekiem ...

Kungs, mūsu Gans, nāc un sapulcini Savus jērus pa vienam vien Savās Rokās, piekļauj tos pie Savas Vissvētākās Sirds. Mans Kungs, Tu zini, ka miesa ir vāja, bet mūsu vidū vēl ir atrodami labi cilvēki.

Vassula, vienīgi Dievs ir labs ...

Tādā gadījumā – ir vēl nesavtīgas dvēseles, kuru labie darbi nedrīkstētu tikt aizmirsti. Es apzinos, ka neviens nevar Tevi pagodināt tā, kā Tu esi pelnījis, tomēr, vai Tu, Visvarenais, mūsu vājuma un Savas Mīlestības dēļ nepasteidzināsi savu Atnākšanu, vai Tu neatjaunosi Savas Svētnīcas mūrus?

jūs tiksiet atjaunoti!²

Mans bērns, kuru Es esmu apveltījis ar Savu labvēlību, Es tevi esmu darījis par Savu ienaidnieku draudu; viņi ir stādījuši savus stādus, bet tagad ievāks un ēdīs savus pašu augļus ...³ runā!

Ak, Kungs, Tu priecādamies un lielā spēkā esi radījis Debesis un zemi! Laimes pārpilns, Tu esi mūs radījis un iemīlējis ar mūžīgu mīlestību.

Kungs, dari, lai pat Tavi ienaidnieki dedzīgi ilgojas pēc Tava Maiguma! Atmirdzi ikvienā sirdī un pievērs Sev KATRU akmens sirdi...

Mana Vassula, arī pār viņiem Es izliešu Savu Garu; dumpinieks pārvērtīsies uzticamā kalpā, kurš ar aizrautību Man kalpos un ar dedzību Mani pielūgs; Es ikvienā sirdī parādīšu Savu Svētumu un pabarošu arī viņus ar Savu saldo Mannu; nāc, dzīvo svēti, jo Es esmu Svēts; mēs, mums?

Jā, Kungs, mēs, mums...

¹ Es sapratu, ka istaba nozīmē mūsu dvēseli.

² Dievs šos vārdus izrunāja ļoti majestātiski.

³ Es vilcinājos, un arī Dievs aplūsa.

1992. gada 8. oktobris

Mana Vassula, Es esmu tava Māte; atceries, ‘pethimou,’¹ ka tu mājo Mūsu Sirdīs; dzīvo Jēzum, un Viņš dāvās tev daiļrunību, lai tu varētu pagodināt Viņu; tavas ciešanas kalpo tavai svētdarei, un Es tev saku, redzot tevi nākam pie Mums ar lūgšanu, arī Mūsu skumjās Abās Mūsu Sirdīs ielaužas mierinājuma stars, kurš piepilda Mūs ar pāri plūstošu prieku; visspēcīgākie ieroči pret Sātānu ir mīlestība un pazemība; ikviens no jums piedalās Baznīcas atjaunotnes procesā; bet, ja Sātāns atradīs jūs guļam, viņš savās dusmās sarīdīs jūs citu pret citu; Mēs vēlamies jūs visus kopā iedēstīt mīlestībā un arī Baznīcu atjaunot uz Mīlestības pamata; jūs tagad esat redzējuši tikai neskaidru Sātāna darbības atspulgu;

Es svētīju tevi un visus, kuri veicina vēstījumu izplatīšanu; lūdzies, Mana Vassula, un, lai gan kauja rit pilnā spēkā, nebīsties; Es esmu tev blakus;

1992. gada 9. oktobris

Vassula, klausies un raksti:

velns un viņa eņģeļi ir stingri izlēmuši vērst plašumā savus postošos nodomus, pārvēršot Manis sūtītās labās dāvanas par ļauniem, indes pilniem ceļiem; Es ar skumjām noskatos uz zemi, jo daudzi neņem vērā Manis dotās mācības – nāve ienāk daudz namos, tomēr daudzi atsakās saprast, ka ļaunums pievelk tikai ļaunumu; Manu bērniņ, pasaule savā atkrišanās no Manis iznīcina pati sevi ...

Kungs?

Es Esmu; uzticies Man; atvieglo savu sirdi un pastāsti Man: Es klausos;

Kungs, kādēļ tas mūks centās mani atrunāt no tā, kādā veidā es nāku pie Tevis? Bet es tā jūtos laimīga, man patīk, ka esam divatā – Tu un es; galu galā, tā taču ir Tava Dāvana man!

jā, šī patiešām ir Mana Dāvana, un tu esi Mana dāvana visiem; reiz Es sacīju Martai:

„Marta! tu rūpējies un zūdies par daudzām lietām, bet tikai vienas lietas vajag, Marija sev izraudzījiesies labāko daļu, un tā viņai netiks atņemta;”

viņam un ikvienam citam, kurš stājas tev ceļā, lai aizliegtu tev nākt pie Manām Kājām, klausīties Manī, rakstīt un būt pastāvīgi kopā ar Mani, Es saku:

„tu rūpējies un raizējies par daudzām lietām, kurās Man nav vajadzīgas! patiesi, šodien Man ir vajadzīga tikai viena lieta:

patiesa sirds atgriešanās,

un nemitīga, pielūgsmes pilna lūgšana pie Manām Kājām;

vieno savu sirdi ar Manējo – tas ir veids, kā izvēlēties labāko daļu ...”

bet tu, Manu meitiņ, priecājies, jo Es tevi bez maksas esmu apveltījis ar šo Dāvanu; tai nav jātiek tev atņemtai;

1992. gada 11. oktobris

(Famalikao, Portugāle. Vēstījums tēvam Joakimam Milleihro, „Patiesas dzīves Dievā” tulkam un izdevējam portugāļu valodā.)

ikviens viņa tulkotais vārds noglāsta Manu tik saplosīto Sirdi; ikviens viņu² solis Mani pagodina; Es, Kungs, svētīju viņus un viņu darbu;

Es Esmu ir viņiem līdzās;

1992. gada 12. oktobris

¹ ‘Pethimou’ – mans bērns (*grieķu val.*).

² Mūķenes, kuras palīdz tēvam Joahimam „Patiesas dzīves Dievā” izdošanā.

(Fatima, Portugāle.)

miers lai ir ar tevi; nes Manu Krustu līdz galam, lūdzies un veltī laiku pārdomām: atdzīvini Manu Baznīcu;

1992. gada 14. oktobris

Manas Vissvētākās Sirds Vassula, beigās ikviena sirds iemācīsies vārdu „samierināšanās” un pieņems cita citu savā sirdī; vienotība būs sirdīs;

1992. gada 15. oktobris

(Mūsu Svētītās Mātes uzruna. Es tikko biju pievienojusies svētceļniekiem, kuri bija ceļā uz Poliju, Čehoslovākiju, Krieviju un Romu.)

miers lai ir ar tevi, Mana Vassula, neaizmirsti, ka Es vadu šo svētceļojumu; vienīgais, ko no tevis sagaidu ir, lai tu ieklausītos Jēzus balsī, ļaujoties it visam, ar ko sastopies savā ceļā; atļauj Jēzum darboties un runāt caur tevi; maziņā, tu vēl neesi sapratusi, cik ļoti Jēzus tevi mīl; svētī Viņu; Mana Sirds patiešām ir vienota ar Viņa Sirdi, un beigās Mūsu Abu Sirdis gūs uzvaru; mēs, mums?

Jā! Slavēts lai ir Dievs!

1992. gada 16. oktobris

(Krievija, Maskava.)

Kungs, Visvarenais Dievs, lai ir svētīts Tavs Vārds, tieši šajā dienā piepildās Tavs vārds. 1987. gadā Tu man sacīji: „ej pie savas māsas Krievijas!”

Te nu es esmu, pie viņas kājām.

Tu sacīji: „mīli viņu tā, kā Es viņu mīlu.”

Es esmu šeit, lai viņu mīlētu, un, ja vien Tu vēlies – arī, lai kalpotu viņai. Es to darīšu, tikai saki Savu vārdu!

¹... glabā kā dārgumu to, ko Es tev teicu; apzinies, ka attiecībā uz Krieviju Man ir ļoti lieli nodomi; apzinies, ka Es tevi lietošu Savam Godam; Mans bērniņ, saņem Manu Mieru; Es Esmu ar tevi;

1992. gada 18. oktobris

(Krievija, Maskava.)

Cilvēces Gans, nogāz visas tās valstības, kuras nepiesauc Tavu Vārdu.

Tu esi Gans, Kurš ar mīļu gādību ved mūs visus kopā vienā Ganāmpulkā ... Tavs norūpējies skatiens man nav palicis nepamanīts, bet Tavi ātrie sirdspuksti ir atstājuši manā pašas sirdī skumju pēdas.

Kungs, kad es dzirdu Tavas slepenās skumju nopūtas, tās palēnina arī manis pašas elpu.

Gans, šodien manas dvēseles acis ir liecinieces tam, ko tās agrāk nekad nav redzējušas.

Kungs, nenovērs Savu Vaigu, jo nav nozīmes slēpt no manis Savas skumjas. Tu mani esi pieklāvis pārāk cieši pie Savas Sirds, lai es nepamanītu Tavas kustības... un Vīnkoka zars ir uzsūcis sevī visu Tā sulu...

Es tevi esmu paslēpis zem Savas ādas;² Debesis izdils un izzudīs ātrāk, nekā Mana radība pamodīsies ... redzi, pie kā Mani ir novedušas Ciešanas par cilvēci ...

Mans Gans, vai es kaut kādā veidā varu būt Tev noderīga?

¹ Kungs man deva kādu norādījumu, kurš nav paredzēts atklātībai, pagaidām tas attiecas tikai uz mani personiski.

² Dievs vēlas pateikt, ka esmu Viņā.

Manis dēļ tu lūgsies un gavēsi, un taviem soļiem ir jāseko cieši aiz Manējiem; lūdzies, lai Tēva Roka nekristu pār šo paaudzi tai mirklī, kad tās prātus ir pārņēmuši sapņi;

Mans Kungs, mans gars uzņem sevī Tavas skumjas. Es tevi lūdzu – nāc, atļauj man un citām Tevi mīlošām sirdīm mierināt Tevi un remdēt Tavas sāpes.

Šajās acīs, kuras reiz ir uzlūkojušas Tavas bēdas, nekad neizsīks asaru avots. Pat, ja Tu man jau būtu pagājis garām, es vēl arvien redzēšu Tavas kustības un uztveršu Tavas sāpes.

Es esmu tikai Tava radība, bet Tu bez maniem nopelniem vai pamatota iemesla esi mani novietojis zem Savas ādas.

Tu mani esi izaudzinājis. Ko gan lai saku, kad Tu, Visvarenais Dievs, nostājies manā priekšā tik aizskarts un sāpju sagrauts? Vai redzi – Es esmu zem Tavas ādas, un tomēr es palieku tikai radība, kas veidota no māla.

Vai es būtu nopelnījusi Tavas Miesas un Asiņu siltumu, Tavu Sirds siltumu un Tavu tuvumu? Nē...

vai tu ilgojies pēc savas mājvietas Debesīs, blakus Man? vai ilgojies staigāt Gaismā? vai tava sirds ilgojas pēc patiesajām Mājām?

Jā, Svētais! Ak, jā!

Mans priesteri ... piepildījusi tev uzticēto misiju, tu ienāksi Manos Pagalmos;

lai arī Mana Sirds vēlas tevi ievest Manas Svētnīcas augstumos, Es to nevaru darīt priekšlaikus, Man vēl ir kas sakāms;

Mana mīlotā, mēs kopīgi iziesim cauri šaurajām ieliņām un apstaigāsim ielu stūrus, savākdami mirušos; tu viņus ievēdīsi Manā tuvumā, bet Es iedvesīšu viņos Savu Dvašu; tā pamazām Es atmodināšu mirušos, lai mitētos Tava Gana šņuksti ...

Ak, kaut piepildītos Tavi vārdi!

tad celies un izplet Manu Vēstījumu apkārt pasaulei kā bruņas; Es esmu ar tevi, un tev ir jāseko Manam enerģiskajam solim; dari nekavējoties un ne par ko neraizējies; Sātans var pārplēst sevi gabalos, ja vien viņš vēlas, bet tu, viņam par nepatiku un dusmām, netiksi aplūsināta un tevi ļaunums neskars; tu savu skrējieni pabeigsi kopā ar Mani;

(Vēlāk.)

maziņā, saņem Manu Mieru un neļauj nevienam tev atņemt šo Mieru, ko Es tev esmu devis; apzinies Manas Ieceres diženumu; vēl jānāk lieliem notikumiem, kurus Es esmu paredzējis; šī zeme Mani pagodinās vairāk nekā jebkura cita zeme;

Es viņā jau esmu spēris vienu soli...

Vassula, Es tev lūgšu sludināt Maniem Krievijas bērniem – tas notiks tā, kā esmu Tev to mācījis;¹ esi gudra un pirmo soli sper tieši tā, kā Es tev to norādīšu; paliec niecība, lai Es varētu augt;

Mana Sirds ir tavas mājas; Es Esmu;

IXΘΥΣ

1992. gada 20. oktobris

(Krievija, Maskava.)

Krievija savā nabadzībā Tevi pagodinās. Iespējams, ka VIENOTĪBA ienāks pasaulē tieši caur viņu – Tu taču sacīji, ka viņa būs viena no tām, kas Tevi pagodinās visvairāk. Vai tās nebija Tavas dziļās Nopūtas, kad Tu lūdzi Augstā Priestera lūgšanu Tēvam?

nāc un raksti:

¹ Kungs vēlējās teikt, ka Kungs pats noliks visu manu durvju priekšā.

Savu Mieru Es tev dodu; Es esmu Augšāmcelšanās,
un Augšāmcelšanās pavisam drīz notiks arī Manā meitā Krievijā; neesi viņas dēlu un
meitu tiesnese, lai Man nebūtu jātiesā tevi; pat, ja jūsu vidū būtu kāds pilnīgs cilvēks,
Manas Pilnības gaismā tas šķistu tikai necība; pavisam drīz Man tiks piešķirta Godība tās
pilnībā, bet Krievija svētumā valdīs pār pārējiem Maniem bērniem;
Es, Kungs, aicinu jūs uz lūgšanām, gandari un upuriem, lai viss notiekošais vestu
Krieviju arvien tuvāk Man; viņas grēcīgumā Es atklāšu Savu Žēlsirdību, viņas vājumā –
Savu Spēku un Autoritāti; Krievijas necībā atklāsies viss, kas esmu Es;
viņas sausumā Es likšu izplūst upēm, bet ar saknēm Es izraušu no viņas visu, kas neesmu
Es, un tukšajās vietās iedēstīšu Savas Žēlastības; Es sastādīšu viņā Mīlestības un Miera
sēklas;
„Krievija, vēl pavisam nesen tu lauži derību ar Mani, sarāvi mūs vienojošās saites un
atteicies Man kalpot;
tagad Es tev došu bērnus, kuri Svētumā sludinās Manu Vārdu un sacīs:
„svētīgs ir Tas, Kurš ir atjaunojis mūsos redzi un pieskāries mūsu sirdij; svētīgs ir Tas,
Kurš ir mainījis mūsu ceļus un mūs dziedinājis;”
tad – Es jūsos un jūs Manī,

jūs dzīvosiet

un nesdami savās sirdīs Mūsu Abu Sirdis, jūs dosiet Man Godu, kā iepriekš pasludināts;”
Vassula, Mana līgava, Manis dēļ lūdzies par Krievijas pilnīgu atgriešanos;
Es, Kungs, svētīju tevi, Mans bērns; nekad neaizmirsti, ka neviens tevi nemīl tik ļoti kā
Es; Mana Sirds var būt aizkustināta ...

IXΘΥΣ

*(Vēlāk vakarā kāds krievu pareizticīgo priesteris, kurš kalpoja vienotībai, mūs kopā ar
paziņu uzaicināja uz tikšanos par Tradīciju. Sapulces vadītāja paziņoja, ka ikvienam
klātesošajam, kurš vēlas izteikties, tiek dotas astoņas minūtes.*

*Priesteris rakstiski pavaicāja vadītājai, vai es varētu runāt. Man šķiet, ka viņa zināja, kas
es esmu, jo uz atpakaļ atnākušās papīra lapiņas bija rakstīts „nē”.*

*Priesteris viņai uzrakstīja vēl vienu zīmīti, bet atbilde vēl arvien bija noraidoša. Tagad
bija pienācis laiks iejaukties eņģeļiem. Es piesaucu sava eņģeļa palīdzību un lūdzu, lai
viņš sapulcinātu arī pārējos eņģeļus, kuri bija ap mani, un lai tie dotos pie viņas eņģeļa
un liktu viņai izmainīt savas domas.*

*Tanī mirklī es sajutu Jēzus iejaukšanos, likās, ka Viņš man jautā: ”Ko tu dari?” „Es sūtu
savus eņģeļus...” Viņš man atgādināja: „Pirms brauciena uz Krieviju Es tev sacīju, ka
šoreiz tev ir jāierodas šajā zemē tikai kā svētceļniecei!” Pēkšņi es to atcerējos, bet kā
niķīgs bērns centos iebilst: „Kungs, lūdzu... Es neierosināšu pārrunas... dod man tikai
trīs minūtes, lai iepazīstinātu klātesošos ar Tavu Vēstījumu, neko vairāk. Šī būtu tik laba
izdevība!” Es vēl nebiju beigusi teikumu, kad sapulces vadītāja atsūtīja zīmīti, kura
atļāva man runāt astoņas minūtes. Bet patiesībā Labais Dievs man deva visas desmit...)*

1992. gada 21. oktobris

Vassula, raksti:¹ ”... tad visi koki laukā atzīs, ka Es, Kungs, pazemoju augsto koku un
paaugstināju zemo koku, ka Es liku nokalst zaļajam kokam un devu jaunu zaļumu un pat
ziedus sausajam kokam; Es, Kungs, to noteicu un Es to arī izpildīju;”

¹ Kungs lika man norakstīt vārdus no Ez 17, 24.

meitiņ, ikreiz, kad kāds tevi sāpina, Mana Sirds, Mīlestības Bezdibenis, atveras, lai uzņemtu tevi Savos dziļumos; ikvienu tavu brūci Es dziedinu ar Savu Maigumu un Savas Mutes Skūpstiem ... meitiņ, vai tu esi gatava pieņemt krustus, kurus Es tev piedāvāju?

... Es tev uzdevu jautājumu ...

Ciešanas ir kļuvušas par manu dienišķo maizi, bet tas ir tik liels pagodinājums dalīties tajās ar Tevi. Tu ik dienas nāc manā istabā dalīties ar mani maltītē. Tu apsēdies pie mana vakariņu galda, lai dalītos ar mani dienišķajā maizē.

Tu esi Tas, Kurš mani upurē... Bez žēlastības Tu nomērķē un Tavu bultu lietus nolīst pār izredzēto mērķi. Mana dvēsele saraujas kā saņēmusi ugunīgu pieskārienu. Un tomēr, nesaņemot šo maizi, es vaicāju: „kur ir maize, kas dedzina cilvēka sirdi?”

Mana nesavtība un laipnība nav izsmeltas; Es atjaunošu tās žēlastības, kurām jau agrāk esmu tevi apveltījis, jo Mana dedzinošā Mīlestība pārvērtīs tevi pelnos, bet tava dvēsele būs kā piedzērusies slāpēs pēc Manām bultām; nē, tās tev netiks atņemtas ... priecājies un līksmojies, jo tev Es piedāvāšu Savu Biķeri...

Es esmu nolēmis likt visām tautām dzīvot Manā paēnā un likt tām noticēt, ka Tēvs patiešām ir Mani sūtījis;¹ jā, nāk Diena, kad zemes valdnieki, vadītāji un pavēlnieki, bagātie un ietekmīgie, kā arī visas tautas² atzīs, ka Es esmu Kristus, dzīvā Dieva Dēls; visās vietās vīri godbijībā pacels augšup savas rokas lūgšanā, vienbalsīgi un siržu vienotībā slavēdami Mani;

lai tas piepildītos, Man ir vajadzīgas upurgatavas dvēseles, Man ir vajadzīgi līdzstrādnieki, tādēļ nebīstieties, cilvēki, jo Manas Acis ir nomodā pār jums; ja kāds mīl Manu Vārdu un slavē to, bet citiem pietrūkst žēlsirdības un tie tikai Mani izaicina – kuram no viņiem Skolotājs novēlēs Savu mantojumu? Manu meitiņ, dzīvo mierā, Mani aizvaino tie, kuri pārbauda Manu Vārdu, tomēr nievā un izsmej Mani citos; ļauj viņiem samierināties ar Mani;

un tu, Manu meitiņ, nespīnīnī Man pretim, atļauj Man aizslaucīt grūzus, kuri tavā dvēselē aizšķērso Man ceļu, ļauj Man virzīties uz priekšu, tevis netraucētam; tev nav vajadzīgi rakstiski atgādinājumi – Es vienkārši vēlos, lai Mans ceļš būtu brīvs; kā tu pati teici, Es esmu tevi apveltījis ar īpašu žēlastību dzirdēt Manu Balsi, Es esmu atļāvis tavai dvēselei izplesties un aizsniegt Mani – ko tu tajā brīdī izjuti? ko tavi pirkstu gali sajuta, aizskarot Manu Sirdi? vai tās bija rožu ziedlapiņas? nē? tad ko tu sajuti? vai īpaši izlasītu ziedu pušķus? ak, nē – puķes saņem tie, kuri tiek mīlēti; tad ko gan sajuta tavas rokas? vai ērkšķus? jā, un ne tikai ērkšķu kroni – tu sataustīji šķēpa uzgali ... Es vēlos, lai tu gandarītu par visiem tiem, kuri Mani nicina un ievaino;

Es tevi izvēlējos par Savu bultu mērķi, jo esmu nolēmis, lai tu kļūtu pilnīga – paklausīga un pazemīga; saņemot publisku izsmieklu un apmelojumus, tava dvēsele iemācīsies paciest smagus pārbaudījumus, bet, tā kā pati saviem spēkiem tu nespēj zēmoties, tad vienmēr būs vajadzīga Mana iejaukšanās; Es nevēlos, lai pēdējā savas dzīves mirklī tu parādītos Manā priekšā nepilnīga; Manas būtības dziļumi ilgojas redzēt tevi pilnīgu, tādēļ nekad neželējies par tiem, kuri tevi rakstiski vai mutiski apmelo; tavas ciešanas Mani pagodina, tādēļ ilgojies pēc šādām tavai dvēselei nodarītām pārestībām; vai kādai dvēselei, kura vēl arvien ir tik tālu no pilnības, varētu tikt piedāvāta lielāka dāvana par šo? nāc tuvāk pie Manis un rodi atbalstu Manā piedošanā;

IXΘΥΣ

¹ Jņ 17, 21.

² Ap d 6, 15.

1992. gada 21. oktobris

(Šis vēstījums bija paredzēts X. Runāja Debesu Tēvs.)

skaties, Es nesaņemu daudz dāvanu, tādēļ cilvēka, kuru esmu izvēlējis par tavu padomdevēju, nesavtība un ziedošanās Man ir ļoti patīkamas; „lūdzies, lai Es vadītu tavus soļus šī uzdevuma izpildīšanā, un tu varētu ieiet patiesībā; Mani iepriecina tas, ka tu dzirdi Mani; stāsti Maniem bērniem par Maniem norādījumiem, saki tiem, ka Jahve, jūsu mūžīgais Tēvs, visas cilvēces Tēvs, aicina meklēt Viņa Vaigu ...

(Jahve turpina:)

Vassula, slavē Mani, lūdzies un rūpējies vienīgi par Manu Labumu; Es, Jahve, svētīju tevi no Savas Sirds dziļumiem; Es tevi mīlu!

1992. gada 25. oktobris

(Roma.)

altāri! Es likšu uz tevis Savus Vārdus; klausies un raksti:

tu esi Manas Telts paēnā, tāpēc katru dienu veltī sevi Man, lai Es varētu piepildīt tevī Savu Gribu; esi miermīlīga un labprātīga; Manu bērniņ, tu Man esi ļoti dārga;

Vassula, Manu dūjiņ, Gudrība, kas tevi līdz šim ir mācījusi, arī turpmāk tevi mācīs un pastāstīs tev par taviem pienākumiem, jo Es lūgšu tevi mīlēt savu māsu Krieviju; Es tevi sūtīšu atpakaļ pie viņas, un līdz ar tevi dosies arī Manis Paša Sirds; Krievija Man ir īpaši mīļa; patiešām, šodien Krievija ir kā uzarts, sējai gatavs lauks, un tās zeme ir gatava uzņemt jebkuru sēklu; Es caur Savu Svēto Garu esmu devis atklāsmes, kuras vēlos viņā iesēt; nevienam citam nebūs atļauts likt kādus citus pamatus kā vien Manis Paša liktos pamatus;

Es, Dievs, esmu nolēmis atklāt caur Krieviju Savu Godību – caur viņu no tumsības atausīs gaismā, un jūsu paaudzes sirdis apgaismos Manas Godības zināšana; pār Namu, ko esmu viņai devis, izliešu Savu Svēto Garu un Es viņā parādīšu Savu Svētumu, lai viņa varētu pagodināt Manu Vārdu;

par viņu Es jau agrāk esmu sludinājis caur Savu mazo praviešu¹ muti, bet tagad Es jums saku: Es tai atdošu atpakaļ divkārt tās agrāko krāšņumu, jo Viņa no visas sirds sekos Man un atkal no jauna meklēs Manu Svēto Vaigu; neviens vairs ļauni nepriecāsies par viņas postu, jo Es viņu pacelšu, lai tā kļūst par galvu² daudzām tautām;

viņas nabadzībā Es atjaunošu Savu Valstību; ak, Vassula, tikai pagaidi un tu ieraudzīsi!

1992. gada 1. novembris

Dedzība Tevis dēļ mani aprij Kungs, es piederu Tev. Pievērsies, lūdzu, man un piepildi manu muti, lai es atkal dzīvotu... Izglāb mani no cilvēku mēles ...

pieņem pagodinājumu, kuru pašlaik tev dāvāju;³

Kungs, es Tevi neprātīgi mīlu.

mīli Mani visu to vietā, kuri Mani nemīl; Es Esmu ir nomodā pār tevi;

mīļotā dvēsele, pamazām Es esmu tevi pacēlis un izaudzinājis, lai tu Mani pagodinātu;

tava sūtība ir iemācīt šai paaudzei vārdus: Mīlestība un Vienotība;

Manas Vissvētākās Sirds Vassula, uzklausi Mani: Mana Mīlestība tevi izglābs; tu būsi nevarīga un tiksī nicināta, Mana Nama sienās tev neticēs un runās pretim; vajāšanas būs

¹ Fatimas bērnu.

² Garīgi.

³ Tikko biju uzzinājusi, ka kāds no maniem paziņām mani vajā.

tava dienišķā maize un tā būs alga, kuru tu saņemsi šīs zemes virsū, tomēr tas viss vedīs tavus soļus pretim Manai Valstībai; tevis atstātās pēdas atvedīs pie Manis daudzas citas dvēseles, tādēļ koncentrējies uz Manis atstātajām pēdām un seko Man; Es priecājos, ka tu šo atklāsmi esi uzticējusi Manai Mātei; patiesi Es tev saku: tu nebūtu varējusi izdarīt labāku izvēli; Mana Māte būs tava Aizstāve, un neviens nespēs sabojāt tevis pierakstīto, jo Es esmu to svētījis; Tu man esi tik mīļa, Es tevi mīlu, nekad nešaubies par Manu Mīlestību; Es, Jēzus, esmu ar tevi; Es priecājos par tevi;

IXΘΥΣ

1992. gada 5. novembris

miers lai ir ar tevi, Mana maziņā; Es tevi esmu piecēlis – ienāc Manā Vissvētākajā Sirdī; tu gūsi uzvaru pār saviem apspiedējiem; patiešām, viņi visi kā viens kritīs;

Es esmu tik vāja, manī nav ne mazākā spēka ...

paturi savā prātā, ka Es Esmu ir Klints, un tavs spēks nāks no šīs Klints; altāri? Es gādāšu par tevi, tev tikai ir jāatļauj Man tevi šķīstīt; tavas dvēseles traipi Mani apbēdina un pat šausmina, Es vēlos, lai Mans altāris būtu šķīsts, bez traipa; Es vēlos tevi ietērt mirdzošās un greznās drānās; svētī Mani – Es esmu tavs padomdevējs;

Es Tevi svētīju, Kungs Jēzu.

Es vēlos tevi aplaupīt un padarīt tevi nabadzīgu, Man patīk nabadzība; no zemes veidotā, vai tev nav nekā, ko Man sacīt?

Es esmu Tavš upuris – Es vēlos būt ar Tevi un Tavās Rokās, Es vēlos piedzīvot un sajūst to, ko Tu izjuti, dzīvodams virs šīs zemes. Es vēlos nobaudīt Tevi.

Es tev dāvāšu žēlastību nobaudīt Mani, ja tu tiešām pēc tā ilgojies ... ja tu Man atļausi, Es tevi pakļaušu Savai Gribai – tad tu sapratīsi, cik varens ir Mans Vārds, un cik pilnīgs ir Tas, Kurš tevi ir apveltījis ar visām šīm žēlastībām ...

IXΘΥΣ

1992. gada 10. novembris

miers lai ir ar tevi; šīsdienas zemes ir pilnīgi piesārņotas – tajās netrūkst nekā, izņemot Manis;

kas pasaulei šķiet labs un pareizs, tas Man ir pretīgs, un visas šīs lietas Es jau esmu nosodījis; pasaule tevi ienīst tāpēc, ka tu Mani mīli; dzīvo tā, lai tava liecība būtu derīga Manās Acīs; tā būs derīga vienīgi tad, ja tu sevi pilnībā ziedosi dvēseļu pestīšanai un parādīsi savu mīlestību, atdodot savu dzīvību ne tikai par draugiem, bet arī par tiem, kurus dēvē par saviem ienaidniekiem, lai tad, kad pienāks Mana Diena, tu nejustos apkaunota;

Es Pats tev dāvāšu Savu Spēku; tu pa to laiku turpini Manis uzticēto darbu, priecājies un gaviļē, jo Es Savā Spēkā izlauzīšos caur viņu mūriem un likšu nākt gaismā visam, kas līdz tam ir bijis tev apslēpts; tu šajā mirklī ieraudzīsi sev priekšā izlienam visa veida kustoņus un čūskas, bet nebaidies no tiem; patiesi Es tev saku – tie, kuri nogalina miesu, nespēj nogalināt dvēseli, tādēļ bīsties labāk no tā, kura varā ir pazudināt gan dvēseli, gan miesu ellē! seko Manās Pēdās, neilgojoties pēc slavas un pagodinājuma;

ja pasaule jūs uzskata par bezdievjiem, ziniet, ka esat patiesi – pirmais, ko pasaule uzskatīja par atkritēju, biju Es! mīli un piedod! lūdzies par tiem, kuri vij neiedomājamākās intrigas pret Manu Svēto Garu; netiesā viņus, lai tas, kas ir liktenīgs viņiem, nekļūtu liktenīgs tev; atļauj Man pašam viņus norāt, ļauj, lai viss, ko tu dari, tiktu

stādīts mīlestībā; Es gādāšu par tevi un piepildīšu tevi ar mierinājumu; beigās no Manas Miesas tiks izņemti visi ērkšķi; Mīlestība uzvarēs;

1992. gada 15. novembris

„Ak, kaut jel manas nepatikas svērtin tiktu svērtas, un arī manas sāpes kopā ar tām tiktu liktas svaru kausos! Tad tās izrādītos smagākas nekā smiltis jūras malā... vai ir kāds brīnums, ka mani vārdi izskan aplami?” (Īj 6, 2 – 3)

Pie domas, ka varētu kļūdīties, es nodrebu šausmās! Kungs, vai es Tava Vaiga priekšā nostāšos vainīga? Tomēr es esmu ielaidusi savas saknes Tevī, mans Dievs – es redzēju Tevi stāvam klusējot un ar izstieptu Roku. Tu līdzinājies ubagam, kurš gaida žēlastības dāvanas. Tad es sadzirdēju Balsi¹ un saņēmu Vārdu²... Tos sadzirdot, mana dvēsele iekrita mana Tēva Rokās.

Ak, Dievs! Cik ļoti es Tevi mīlu!

Manu bērniņ, Manu bērniņ ... cik ļoti Es, tavs Kungs, tevi mīlu! Es tevi mīlu līdz asarām ... izbeidz klausīties Ļaunajā, kurš mēģina iznīcināt visas labās lietas, kuras Es tev esmu devis;

tici Manai Mīlestībai; Es nekad tevi neatstāšu³... nekad⁴... dzīvo Manā Mierā, Mierā, Kuru Es tev esmu devis, un zini, Mans bērns, ka tu nekad nepiedzīvosi lielāku Mīlestību par Manējo ... ak, Manu bērniņ, pieķeries Mana tērpa malai; Es esmu šeit, Es esmu tev līdzās;

1992. gada 19. novembris

Tava verdzene ir Tavā rīcībā...

Vassula no Manas Vissvētākās Sirds, Manas Dvēseles iemīļotā, nāc pie Manis; ja piedzīvo vajāšanas – ienāc Manā Vissvētākajā Sirdī un nobaudi Manu Mīlestību; Es tevi esmu izredzējis daudzu vidū, lai tu sekotu Man pa Ceļu, kas ved pretim Vienoībai; Es tevi darīju par Savu skolnieci, pats kļūdams ne vien tavs Audzinātājs un Skolotājs, bet arī tavs Laulātais Draugs; mīļotā, kopā ar Mani tev nekā netrūks;

Kungs, vai Tu vēlies man nodiktēt vēstījumu?

Es vēlos būt ar tevi ikvienā tavas dzīves mirklī! esi Man līdzās katru brīdi! esi ar Mani lūgšanā, pierakstot Vēstījumus, pārdomājot, saņemot Mani svētajā Euharisitijā ... esi ar Mani adorācijas stundās, pierādi Man savu mīlestību! pierādi savas slāpes pēc Manis; pierādi savu uzticamību, paliekot mīlestības vienotībā ar Manu Sirdi; esi stingra un nelokāma, atkarīga no Mana Spēka, un vienmēr ilgojies pēc sastapšanās ar Mani; ak, maziņā, vai tu vēl neesi sapratusi? vai neesi pamanījusi, cik ļoti liela ir Mīlestība, ar kādu Es tevi mīlu? vai neesi pamanījusi Manu draudzību?

tagad, kamēr vēl esi šeit, pievieno savas lūgšanas visu svēto lūgšanām un atceries, ka Es ļoti ļoti labi zinu, kas ir tavā sirdī; Es pazīstu tavas vajadzības, Es zinu visu! jūs visi vienādi piederat Man, un, ja vien tas būtu nepieciešams, vai Es atkal no jauna neatdotu par jums Savu Dzīvību!⁵ ...

¹ Tēva Balsi.

² Jahve.

³ Kungs šos vārdus izteica gandrīz čukstus.

⁴ Šo vārdu Viņš nočukstēja.

⁵ Šos vārdus Kungs izrunāja ļoti izteiksmīgi, tie plūda no Viņa dievišķās Sirds.

Es esmu šeit un sūtu Savu Garu, Kuram ir jāatgādina jums par Manas Mīlestības lielumu un jāattālina jūs no pasaules, kurai ir it viss, izņemot Mani; ikvienam no jums ir sagatavota vieta Manā Vissvētākajā Sirdī; nāciet, vienojiet savas sirdis ar Manējo un dzīvojiet saskaņā ar Mūsu Vēstījumiem; Es svētīju ikvienu no jums, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu; esiet vienoti;

1992. gada 27. novembris

miers lai ir ar tevi; tas esmu Es, Jēzus; lūdzies kopā ar Mani un saki:

„Tēvs, vienīgais, ko pašreiz es lūdzu no Tevis, ir, lai Tu stiprini manu ticību. Āmen.”

(Es atkārtoju šos vārdus kopā ar Jēzu.)

1992. gada 29. novembris

(Filipīnas, Manila.)

Es esmu jūsu labais Gans; Es Savos augstumos esmu sadzirdējis jūsu saucienu – kā gan lai Es pretotos šim lūgumam, kad dzirdu jūsu vaimanas un agoniju? Es esmu nācis pie jums šajā veidā, lai jūs uzrunātu un atgādinātu jūsu sirdīm par Savu prasību:¹ vai jūs visi esat izlīguši ar saviem brāļiem un māsām, ar visiem? tikai daži to ir izdarījuši ...

šeit Es esmu un atkal Es sūtu jums vārdu; Es vēl nenāku kā Tiesnesis, vēl ne, un, ja Es jūs norāju, tad tas ir Manas lielās mīlestības dēļ, kādu izjūtu pret jums ... Es esmu greizsirdīgs Dievs, kurš gaida lūgšanas, nemitīgas lūgšanas;

ak, mīļotie bērniņi, ja vien jūs zinātu, kā Mana Sirds tiek plosīta tajos brīžos, kad jūs atliekat uz vēlāku laiku Manu ilgu piepildīšanu ... Es jums saku – pavisam drīz Es nākšu Sava Svētā Gara spēkā, lai atdotu redzi aklajiem, bet atņemtū to tiem, kuri sevi dēvē par redzīgiem ...

pār šo pasauli virmo dumpības gars un tas vedina pasauli dzīvot bezdievīgu dzīvi, tādu dzīvi, kura apgāna Manu Svētnīcu; vai tad jūs visi nepiederat Manai Svētnīcai? ieprieciniet Savu Debesu Tēvu, lūgdamies par Izlīgšanu šajā pasaulē; svētīgi ir Miera nesēji, kas patiešām veicina Mieru, viņi tiks saukti par Visaugstākā bērniem;

lūdzieties, lai Mana Baznīca būtu vienota; patlaban Tā ir tik ļoti sašķelta kā vēl nekad agrāk; tā līdzinās Kainam un Ābelam, kuri būdami brāļi, bija tik ļoti atšķirīgi; vienas asinis, tomēr tik liela atšķirība; viens no viņiem bija patiess, bet otrs ne, viens no viņiem bija labvēlīgs, bet otrs – naidīgi noskaņots un Man nepatīkams; Ābels bija uzticams un dievbijīgs, bet Kains – nodevīgs un dumpīgs; arī mūsdienu Baznīcas locekļi ir divējādi – ir dievbijīgie un ir dumpinieki; Mana Baznīca ir iekšēji sadalīta;

patiesi Es jums saku – Mana Valstība ir jūsu vidū; šodien Mans Svētais Gars dveš pār jums visiem, lai atdzīvinātu to mazumiņu, kas jūsos vēl atlicis; Viņš dveš pār jums, lai dumpiniekus atgrieztu pie veselā saprāta; Mans Svētais žēlastības Gars lej pār jums Manu ugunīgo Mīlestību; Manas avis jau no tālienes pazīs Manu balsi, un drīz, pavisam drīz, Es likšu spīdēt Saviem mācekļiem;

Es, jūsu Karalis, svētīju katru no jums no Savas Sirds dziļumiem; esiet vienoti!

IXΘΥΣ

1992. gada 29. novembris

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums Filipīnām.)

Es nāku pie jums kā Māte, lai aicinātu jūs ieklausīties savā Tēvā; klausieties Viņā un dariet visu, ko Viņš no jums lūdz;

¹ 1991. gada 29. oktobra vēstījumā Kungs aicināja filipīniešus uz savstarpēju izlīgumu.

Es jums ļoti īpašā veidā esmu parādījusi Mūsu Siržu brūces; šādā veidā Es palikšu ar jums vēl pavisam neilgi, bet Es jūs neatstāšu – Es pārliecināšos, vai Gana avīm ir drošs patvērumu un ganības;

pasaule atkal ir nepareizi novērtējusi Laikus, tā nespēj atpazīt arī šo Laiku zīmes; pasaule neieklausās Mūsu Abu Sirdīs, viņa tās nesaprot; pasaule Mūs atstumj ... tomēr tuvu ir Stunda, kad no Augšienes atmirdzēs Gaisma, un Mūsu Sirdis kā divas blakus degošas lampas atdzīvinās šo pasauli un no tumsības to izvedīs gaismā; beigās šis Abas Sirdis, pret Kurām pasaule tik ļoti cīnījās, gūs virsroku! pasaules valstības izzudīs, un viņu vietā nāks Mana Dēla valstība ... šis laiks jau ir pavisam tuvu!

kad dosieties projām no šejienes,¹ dodieties mājās Kunga Mierā un Manā Mierā;

1992. gada 1. decembris

Tavs Vārds, Kungs, ir mans iepriecinājums, mana Dzīvība un Cerība! Ko gan tādu īpašu Tu esi saskatījis manā grēcīgajā sirdī, lai uzceltu tajā Savu Troni? Dienu un nakti Tu man parādi Savu labvēlību.

Es tavā sirdī esmu uzcēlis Savu Troni, lai tevi atpestītu un atbrīvotu; Mans Tronis ir tavā sirdī tādēļ, lai Es valdītu pār tevi;

tevi atrodas Mans Tronis, lai Es apveltītu tevi ar Savu Garu; tava nabadzība ir Mani sajūsminājusi, tava nožēlojamība ir Mani savaldzinājusi; ak, jūs, mazticīgie, ja grēciniekiem Es parādu tik lielu labvēlību, vai daudz vairāk nesaņems taisnīgie?

Es esmu Pirmais un Pēdējais, Es esmu Sākums un gals;

1992. gada 2. decembris

Atklāj man Sava Svētā Vaiga Gaismu, pacel manu dvēseli augstumos un ļauj Man ieraudzīt Tevi!

atalgo Mani un sludini ar mīlestību par Mīlestību; ikviens vārds, kuru izteiksi Mana Svētā Vārda godam, tiks svētīts; tas lidināsies kā dūja, līdz sasniegs vietu, kas kļūs par viņa mājām; ic, Jēzus;²

atalgo Mani, veltījot Man savu laiku, savu prātu, savu roku un sirdi, lai Es to varētu izmantot Savam Godam; pēc tam uzlūko Manas Lūpas, pieskaries Manai Sirdij un raksti ... nekad nelaid vaļā Manu drēbju vīli!

Kad Jēzus bija parakstījis un apzīmogojis šo vēstījumu, Viņš man pačukstēja: „Sarajevas³ tiks iznīcināta”.

1992. gada 3. decembris

(Pirms manas misijas Austrālijā.)

palūkojies uz Mani un pieņem To, Kurš tevi mīl visvairāk! Manu jēriņ, Es esmu ar tevi, un Mans vārds tiks ielikts tavā mutē, lai caurdurtu viņu sirdis; tev nāksies dzirdēt gan labu, gan ļaunu; tu sludināsi un mācīsi to, ko Es Pats šo gadu laikā esmu tev iemācījis; neatlaidība? vai tev, Mans bērns, ir vajadzīga neatlaidība?

Jā, mans Kungs!

Es būšu tev līdzās, lai atdzīvinātu tavu dvēseli; Mana Klātbūtne dāvās tavai sirdij drosmi, un tu spēsi būt neatlaidīga; mēs taču esam kompanjoni, vai ne?

¹ No baznīcas, kurā notika tikšanās.

² Burti ic ir sastopami uz grieķu ikonām, kurās ir attēlots Jēzus. IC ir Jēzus vārda saīsinājums ('ICTHUS').

³ Sarajevas ir bijušās Dienvidslāvijas pilsēta. Trīs dienas vēlāk, 1992. gada 5. decembrī, sākās uzbrukums Sarajevai.

Jā, Kungs, esam!

tad nebīsties; Es un tu, tu un Es, un Svētā Gara spēks tevi pacels, savukārt Es čukstus tev atgādināšu tās veselīgās Mācības, kuras esmu tev sniedzis; nebīsties, Es nekad neesmu tevi pametis; Es tev došu daiļrunību, kura pagodinās tavu Karali;

IXΘΥΣ

1992. gada 3. decembris

Kristu, Tevi es slavēju mūsu lūgšanu sapulcēs! Kā dārgumu es esmu sargājusi Mācības, kuras esmu saņēmusi no Tavām lūpām. Un tagad es piesaucu Tevi, Vissvētākā Sirds, un lūdzu, lai Tu man palīdzētu parādīt citiem Visvarenā Dieva un mūsu Tēva Mīlestību un neizmērojamo Maigumu, Tevis Paša Vissvētākās Sirds smalkjūtību un Tava Gara neskaitāmās Bagātības.

Es pārrāvu Debesis un nonācu pie tevis tavā istabā, tādēļ tagad pievienojies svēto korim un dziedī no visas savas sirds, jā, no visas sirds; Es dalīšos Savā Godībā ar nevainīgām dvēselēm, ar nabagajiem un tiem, kuri savas sirdis ir vienojuši ar Manējo; Mana Mīlestība atklāsies pavisam skaidri, un ikviens redzēs, ka jūs neatradīsiet lielākas Mīlestības par Manējo; vai redzat, kas jums pieder? Pati Mīlestība ienāk tavā istabā un tevi uzrunā, un tu esi Mani redzējusi vaigu vaigā;

Es, Jēzus, svētīju tevi no pašiem Savas Sirds dziļumiem; - jūties mīlēta - Es, Jēzus Kristus, esmu Augšāmcēlies un Dzīvs, un šai pašā mirklī esmu tev blakus ... ic;

1992. gada 7. decembris

(Austrālija.)

Šo vēstījumu Dievs Tēvs man deva tieši pirms tikšanās.

raksti: pasaki viņiem, ka Es esmu Vismaigākais Tēvs; pastāsti, cik zemu Es tagad noliecaos, lai viņus aizsniegtu;

Mīlestība un Uzticamība tagad nolaižas pie jums, lai jūs visus apskautu un atjaunotu, lai jūs atdzīvinātu un pieceltu no jūsu letargiskā miega, kas aplāj visu zemi; nesakiet, ka Es esmu pārāk tālu, lai Mani aizsniegtu, nesakiet, ka Mani neaizkustina jūsu nožēlojamība, un, ka Es neatbildu uz jūsu saucieniem;

ja liesmas dedzina jūsu valstis, bet uguns aprij zemes iedzīvotājus, tad tas viss ir tikai tās lielās atkrišanas dēļ, kura ir pārņēmusi tautu pēc tautas un iesūkusies pat Mana Likuma sirdī; šī atkrišana jūs ir izputinājusi, liekot noticēt, ka esat bāreņi ... Man jūsu ir tik žēl! ak, paaudze, cik gan ilgi Man nāksies vēl gaidīt? Mani brīdinājumi un saucieni atbalsojas visā zemē, bet, lai arī piedzīvoju skaudras sāpes un Manas Taisnības kauss plūst pāri malām, tomēr Es vēl spēju apstāties un pieņemt cieņas un goda pierādījumus, kurus jūs Man gribētu izrādīt;

Es esmu gatavs jums piedot Mana Dēla izlieto Asiņu un Viņa Upura dēļ, ja vien jūs nopietni un ar sirdi uzņemt Manus Vārdus; Es, Kas esmu jūs radījis aiz Mīlestības, jums vaicāju:

vai Es kādreiz sadzirdēšu jūsu grēku nožēlas saucienu? ...

meitiņ, pagodinī Mani un ar mīlestību atklāj ikvienam Manu Svēto Vaigu! Es svētīju tevi un arī ikvienu, kas ir kopā ar tevi;

1992. gada 9. – 10. decembris

miers lai ir ar tevi; Mana Tēva svētītā, esi Mana Atbalss!

iedibini Austrālijā Manu Valstību; sēj Manas Mīlestības sēklas it visur, kur vien dodies; nevilcinies un atbildi uz visiem ielūgumiem; Es tev došu pietiekami daudz spēka, lai pasludinātu Manu Vēsti ...

parādi Mana Svētā Gara pārlicinošo spēku, parādi, kā Mans Gars paceļ un pamāca, atklājot Patiesības un Mūžīgā Dieva dziļumus; nemācītajiem parādi Mana Gara atklāto garīgo lietu esamību, atsedz viņiem Mana Gara dotās zināšanas; parādi, cik liels spēks piemīt Manam Garam – kā Viņš izveido un attīsta, apstiprina un iepriecina nabadzīgos, vienkāršos un pazemīgos, bet apslēpj Savu Vaigu no bagātajiem, gudrajiem un lepnajiem, kuri slāpē Manu Garu ar savu dabisko sapratni, un visu izvērtē sava gara izteiksmē; Vassula, izvērtē savu garīgo izaugsmi un nešaubies par Manu žēlastību;

Es, Jēzus, esmu tavš Skolotājs un Mācītājs; nekad nešaubies; ic, saņem Manu Mieru;

IXΘΥΣ

1992. gada 10. decembris

(Adelaida – pirms tikšanās.)

jūties laimīga par to, ka Es esmu tevi izglābis; tagad atļauj Man tevi lietot Manam Godam; palīdzi Maniem bērniem izprast tās Zināšanas, kuras Es esmu tev devis; turpini jau aizsākt arī citās lūgšanu sapulcēs; uzsmaidi Man – Mana Mīlestība uz tevi ir daudz lielāka, nekā tu spēj aptvert! nāc, tikai Savas žēlastības dēļ Es esmu pacēlis tevi un miljoniem citu, tādēļ tagad atļauj Man vadīt tavus soļus; ic;

Jēzu?

Es Esmu;

Vēl neaizej!

kāpēc? vai vēlies, lai Es paliktu?¹ ak, nu tu redzi? Es nekad tev Sevi neuzspiedīšu ...

Jēzu?

Es Esmu;

Lūdzu, uzrunā mani.

Mīlestība tevi mīl; mīli Mani un slāpsti pēc Manis tāpat, kā Es slāpstu pēc tevis; noglāsti Mani, dažkārt atļaujot Man runāt tavas sirds dziļumos; dvēsele, apzinies, ka tu neesi paredzēta šai pasaulei, bet gan Manai Debesu Valstībai, tādēļ atsakies no visa, kas tevi vēl sasaista ar pasauli, un meklē Debesu lietas;

nāc; mēs mums?

Jā, Kungs!

1992. gada 13. decembris

Tēvs mūsu, kas esi Debesīs, svētīts lai top Tavs Vārds...

Mūsu Tēvs, Kura Mīlestība ir atklājusies vismazākajam mūsu vidū, apžēlojies par Savu radību! Tu mums esi uzdāvinājis brīvību un atļāvis mums to izmantot pēc savas labpatikas, bet mēs to esam pavērsuši paši pret sevi. Mums tā ir kā žiletas asmens bērna rokās, un mēs ar to savainojam sevi līdz nāvei...

Nāc un pievērs mūsu uzmanību Savam Svētajam Vārdam, vai arī mēs sagriezīsim sevi gabalos!

Mūsu nemierā un bažās es piesaucu Tevi, Visaugstais Dievs... vai Tu steigsies mūs glābt, vai arī mana lūguma priekšā apslēpsi Savu Vaigu?

meitiņ, tev ir uzticēta atbildība par Manu Vēstījumu; Es tevi esmu sūtījis pasaulē pie dažādām tautām, lai tās aicinātu uz grēku nožēlu un mazinātu tuksneša pārņemtas

¹ Es Viņam nespēju atbildēt. Viņš man bija lūdzis, lai vienmēr, pirms katras tikšanās, pusstundu pavadu kopā ar Viņu. Šodien es nokavējos, laika bija maz, un es gribēju sagatavoties.

platības; patiešām, tev apkārt drūzmējas pūļi – viņu ir dzirdējuši, ka Es Esmu runā, un tagad viena tauta pēc otras tevi piemin; tie viens otram saka: „nāciet, iesim paklausīties, ko Dievs saka;” viņu ir tūkstošiem ... tie nāk, sēž tavā priekšā un klausās tevis teiktajā, bet kurš viņu vidū rīkojas? kas attiecas uz viņiem – tu esi kā brīnišķīgi izdziedāta mīlestības dziesma, kuras vārdi sagādā prieku, bet kurš no viņiem dzīvo saskaņā ar Maniem Vēstījumiem? vai viņi ir sapratuši, ko nozīmē samierināšanās, miers, mīlestība un vienotība?

kad no debesīm līs sērs un visu svelošas liesmas – un šis laiks ir jums pavisam tuvu – tad viņi sapratīs, ka Es viņu vidū biju sūtījis pravieti;

jau no iesākuma Es jums devu Savus Baušļus; Es jūs lūdzu, lai jūs mīlētu Mani, savu Kungu, no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un ar visu savu prātu; šodien Es jūs lūdzu, lai jūs atļautu Man pieskarties jūsu dvēselēm, lai jūsu sirds spētu Mani slavēt un atzīt, ka ne nāve, ne dzīve, ne eņģeļi, ne varas, nekas no esošām vai nākamām lietām nespēs nostāties starp jums un jūsu mīlestību uz Mani;

Es esmu jūsu Cietoksnis; apzinieties, ka Mana Mīlestība atklājas pat vismazākajiem jūsu vidū; jūs zināt, ka pasaule jums nespēj dot Dzīvību, tādēļ nemeclējiet pestīšanu pasaules gaismā;

pavisam drīz Mans un Jēra Tronis ieņems savu vietu, bet jūsu dvēsele tiks atjaunota Manā Pārdabiskajā Gaismā; Es, jūsu Tēvs, esmu nolēmis atjaunot jūsu dvēseles atmiņu un likt jūsu sirdij izdziedāt Man vārdu Abba –Tēti! Es jums saku: jūs nepiederat pasaulei, tad kāpēc gan jūs vēl arvien ļaujāt sevi pievilt?

kopš brīža, kad tika nodibināta zeme, Es jūs aicināju, saukdams ikvienu viņa vārdā, tomēr, kad piedāvāju Mieru, universālu Mieru, gandrīz visi jūs bijāt gatavi karam; tomēr tagad Es izleju Savu Svēto Garu, lai jums atgādinātu par jūsu patieso izcelsmi, Es vēlos jums atgādināt, ka jūs visi esat Mana sēkla; diemžēl šodien Manu sēklu ir piepildījuši miruši vārdi ... Es esmu Svētais un Es biju pirmais, kurš jūs paņēma Savās Rokās; cik vēl ilgi jūsu dvēseles pretosies Acīm, kuras jūs ieraudzīja pirmās? un cik vēl ilgi jūsu dvēsele atraidīs Manus sāpju pilnos saucienus?

daudzi no jums savas dvēseles dziļumos vēl arvien auklē Postošo Negantību; vai jūs neredzat, ka Čūska jūs nemitīgi pievilī tieši tāpat, kā tā pievilā Ādamu un Ievu? Sātans nepaguris un ļoti viltīgi iedvēš jums domu saraut visas dievišķās saites, kuras jūs vieno ar Mani, jūsu Debesu Tēvu; viņš apdullina jūsu dvēseles atmiņu, liekot noticēt, ka esat bāreņi, kam nav tēva, un šī doma rada dziļu plaisu starp jums un Mani, jūsu Dievu; Sātans vēlas mūs atšķirt un pārgriezt mūs vienojošo nabas saiti, caur kuru jūsos no Manis ieplūst Dzīvības Upes;

paaudze, tu vēl arvien neesi pievērsusi savu prātu Man; kad beidzot tu nolemsi atgriezties pie Manis? vai tiešām tu gribi pārkāpt šī laikmeta sliksnim caur liesmojošu uguni, sēru un postošām liesmām? kā gan tava dvēsele spēja iemainīt Manu Godību pret nevērtīgo kopiju, kuru Sātans ik dienas tev piedāvā? lūdz savu dienišķo maizi no Manis un Es tev to došu! kādēļ jūs visi tik labprāt klausāties Čūskas balsī? gan jūs, gan Es zināt, ka Sātans ir melu tēvs – kādēļ tad jūs vēl arvien klausāties viņā? Es, jūsu Radītājs, esmu jūsu Tēvs un Es jūs aicinu atpakaļ pie Sevis; ticiet Maniem sāpju pilnajiem saucieniem; vai jūsu dvēsele turpinās savu draudzību ar Dumpinieku, vai arī jums labpatiks nokāpt no sava troņa un nožēlot grēkus? šis lēmums ir jāpieņem jums pašiem, tomēr ņemiet vērā – laika ir atlicis pavisam maz;

Es vēlos jums atgādināt, lai jūs sargātos no viltus praviešiem un skolotājiem, kuri posta jūsu dvēseles un nepareizi skaidro Evaņģēlijus; viņi jums saka, ka Svētais Gars nav jūsos, lai jums atgādinātu jūsu izcelsmi, vietu, no kurienes nākat; jau tagad viņi jūsu dvēseles ir padarījuši par postažu un izrakuši nepārredzamu aizņu starp jums un Mani, jūsu Tēvu; neļaujiet viņiem paplašināt šo postažu jūsu dvēselēs, neļaujiet viņiem jums iestāstīt, ka esmu jūs pametis un jūs esat bāreņi; šie viltus pravieši Manu Dēlu Jēzu ir padarījuši par meli, bet Evaņģēlijus – par tukšām, grabošām cimbalām; Manu Vārdu viņi ir pārvērtuši par atvērtu kapu;

tādēļ sargieties no šiem viltus skolotājiem, kuri māca, ka Mans Svētais Gars nespēj nākt un darīt jūsos brīnumus; sargieties no tiem, kuri nosoda Manu Svēto Garu, Kurš jūsu laikos vairāk nekā jebkad iepriekš atgādina par jūsu izcelsmi; sargieties no tiem, kuri, izrādīdami ārēju dievbijību, patiesībā noliedz ticības iekšējo spēku – Manu Svēto Garu; tas no jums, kurš tiek apmelots un nomākts tādēļ, ka ir liecinājis par Patiesību, lai vērsas pie savas Svētās Mātes – Viņa mierinās jūsu dvēseli un apveltīs jūs ar drosmi; ja pasaule jums cērt dziļas brūces, vērsieties pie savas Mātes, jo Viņa Savā mātišķajā Mīlestībā un Maigumā tās pārsies; tāpat kā Viņa rūpējās par Manu Mīļoto Dēlu, Viņa rūpēsies arī par ikvienu no jums; jūsu postā un ciešanās Viņa steigsies jums palīgā, un paņems jūs Savā Sirdī – tā ir tā pati Sirds, kurā tika ieņemts jūsu Pestītājs; mācot jūs mīlēt Mani, jūsu Svētā Debesu Māte jūs iemācīs paplašināt Manas Debesu Valstības robežas virs zemes; lai Mīlestība ir jūsu dzīves pamatprincips; lai Mīlestība ir jūsu saknes; atļaujiet Man, jūsu Tēvam, sasaistīt jūs ar Sevi, atļaujiet Man pieskarties jūsu dvēselei; nāciet pie Manis un patverieties Manās Rokās; vai ir iedomājama lielāka svētlaipe, kā būt Tā Rokās, Kurš jūs ir radījis? pielieciet savu ausi pie Manas Mutes; tā caur jūsu nāsīm iedvesa jūsos Dzīvību, izveidojis jūs no zemes putekļiem, Es esmu jūs atdzīvinājis, lai jūs iekarotu šo zemi; kopš radīšanas brīža Es pieskāros jums un aicināju jūs ieklausīties Manā Vārdā; nāciet – jums ir jāattīra sava sirds, jāatsakās no visas netaisnības, kas aptraipa dvēseli, un no visas savas sirds

JĀSVĒTĪ MANS VĀRDS;

1992. gada 17. decembris

Kungs, Tēvs un manas dzīves Audzinātāj, Tu esi skolojis un pārmācījis manu sirdi un ar vienu vienīgu Savu Acu skatienu esi savaldzinājis manu dvēseli. Neapslēp no manis Savu Svēto Vaigu, atgriezies, lai es atkal varētu Tevī raudzīties!

Nāc, Jēzu! Nāc pie mums, kur pat gaisma līdzinās vistumšākajai naktij!

tavs Karalis ir šeit ... kopā ar Mani atkārtu šo lūgšanu Tēvam:

„Tēvs, es atdošu sevi visu – miesu un dvēseli – kalpošanā Tev un lūdzu, lai Tavas Acis un Tava Sirds nekad nenovērstos no manis.

Uzcel manī Savu ķēnišķo troni un dod man Savas pavēles. Dari, lai es virzītos uz priekšu sirds šķīstībā, piepildot visu, ko Tu man esi uzticējis. Āmen.”

meitiņ, Es pabeigšu šo ceļojumu kopā ar tevi; nebaidies; ja tu virzīsies uz priekšu vienā solī ar Mani, tev nekad nekā nepietrūks; ja tu novērsīsies no Manis, tad Es divkārtšošu tavu krustu skaitu, lai tevi glābtu ...¹ Es nenovērsīšos ne no viena, kas atgriežas pie Manis; ieklausies Manos Sirdspukstos – lai to katrs Sirdspuksts pasargā tevi pat no domas par sadumpošanos pret Mani; Es, Jēzus, tevi svētīju;

IXΘΥΣ

¹ Es sapratu, ka, ja es nesekošu Viņam, arī Viņš vairs nebūs ar mani un atstās man vienīgi krustus. Redzēdams, ka esmu Viņu pārpratusi, Kungs pievienoja nākamās teikumus.

1992. gada 21. decembris

(*Nolasīts vienotības nedēļas laikā Losandželosā un Sakramento.*)

Manas Vissvētākās Sirds meitiņ, Es vēlētos, lai tu pierakstītu Manus Vārdus; uzklausi Manu Balsi no Debesīm;

Mani vārdi par Samierināšanos, Mieru, un Vienotību nav tikuši uzklausi un ņemti vērā – Es vienreiz esmu runājis un vairāk to nedarīšu; Es vairs neteikšu neko jaunu;

Kungs, tas acīmredzot nav tik vienkārši...¹

Es vēlos, lai tava balss šajā janvāra mēnesī² atskanētu kā pērkonā dārdi! Es vēlos, lai tava balss dārdētu tik skaļi kā vēl nekad! tu runāsi Manās interesēs; lai visa pasaule dzird: dienas ir skaitītas, un vairs nav atlicis daudz laika; žēlastība, kas līdz šim bija ietinusi visu cilvēci, pēkšņi un negaidīti izzudīs ... tas notiks tādēļ, lai pasaule apzinātos, cik liela ir bijusi Mana Žēlsirdība un Labestība, kas plūda no Augšienes gadu pēc gada ...

tiem, kuri darbojas Baznīcas vienotībai, iesaki palūkoties augšup uz debesīm; vai redzi, cik tālu debesis ir no zemes? tieši tikpat tālu ir viņu sirdis viena no otras, tik tālu viņi ir viens no otra;³ kad beidzot viņi vienprātīgi nolems, ka Lieldienas būtu jāsvin vienā un tajā pašā dienā visiem kopā?

Es esmu noguris no viņu augstajām runām; iespējams, ka viņiem pašiem šī daiļrunība šķiet svarīga, tomēr Manām Ausīm tā skan kā gonga sitiens – tā ir tukšības pilna; vispirms Es nācu runāt ar viņiem, jo biju nobažījies, pēc tam – aiz līdzietības, tomēr neviens pats līdz šai dienai nepieklusināja savu balsi, lai ieklausītos Manējā;

bēdas jums, kas sakāt, ka kalpojat Man, bet tajā pašā laikā neļaujāt Manai Valstībai rast vienotību un noturību! taču tie nebūsiēt jūs, kas ienesīs vienotību Manā Valstībā ... jo jūs neko nesaprotat un arī nesapratīsiet... ja jūs, neskatoties uz Maniem dievišķajiem aicinājumiem, vēl arvien neesat izpratuši Manas Sirds dziļumus, tad kā gan jūs atminēsiet Mana Prāta nodomus, kā gan izdibināsiēt Manas Vissvētākās Sirds bagātības?

Es nerunāju nedz līdzībās, nedz mīklās – Es ar jums esmu runājis skaidru valodu; Es norāju oficiālos Baznīcas pārstāvjus un sapulcināju viņus kopā, lai tos uzrunātu,⁴ bet vai tie pamanīja Manas Sirds pamudinājumus? viņu pienākums būtu nākt klajā ar oficiālu paziņojumu un lēmumu; tajā dienā, kad Es sarāju autoritātes un atbildīgos,⁵ Es nevēlējos viņiem uzbrukt, bet gan piedāvāju tiem eļļu, ar ko piepildīt savus lukturus;⁶ Mans nodoms bija pasargāt Baznīcu no turpmākā kaitējuma; cik no viņiem izstiepa savas rokas pretim Debesīm, lai piesauktu Mani? vai viņi apzinās, ka divas reizes⁷ Manas Asinis tiek izlietas kā ūdens?

- kaut Mani vaidī šoreiz sasniegtu viņu ausis ... tas, ko bija iestādījusi Mana labā Roka, ir sadalīts divās un pēc tam trijās daļās, bet vēlāk saskaldīts vēl mazākos gabalos; kur ir Manis stādītais vīna koks?⁸ katru gadu Es gaidīju, ka tas nestu ražu; tas pārklāja ielejas un kalnus, tas izpletās pāri jūrām, jo tā saknes bija Manā īpašumā, Mana mantojuma daļā; Es

¹ Es to sacīju par vienota Lieldienu svinēšanas datuma ieviešanu. To, ka tas nav tik vienkārši, biju dzirdējusi no cilvēkiem, kuri darbojas Baznīcas vienotības jomā. Jēzus mani pārtrauca un turpināja runāt, Viņa balss skanēja ar spēku.

² Vienotības mēnesī.

³ Jēzus šeit runāja ļoti tieši un, šķiet, ka vēlējās norādīt, kas būtu darāms.

⁴ Izmantodams mani par Savu vēstnesi.

⁵ Pasaules Baznīcu padomes laikā.

⁶ Jēzus izmantoja mani par Savu vēstnesi.

⁷ Divi atšķirīgie Lieldienu datumi pareizticīgajiem un Romas katoļiem.

⁸ Vīna koks varētu būt Baznīcas vai Dieva tautas simbols.

izpletu tā zarus uz visām četrām debess pusēm, lai tas kuplotu un piepildītu pasauli ar augļiem; tomēr tā vietā, lai apkoptu un rūpētos šo vīna koku, viņi to ir atstājuši novārtā un atļāvuši tam apkārt saaugt ērkšķiem un dzelkšņiem, kuri ir nomākuši tā zarus un nav ļāvuši tam dzīt jaunus asnus; Manis izmeklētais stāds, ko ir iedēstījusi Mana labā Roka, tagad ir nolīdzināts līdz ar zemi; skaistums, godība un augļi, ko tas ir nesis, tagad ir nokrituši zemē kā sabojājušies augļi;

nevajag piepūsties aiz lepnības, neskatieties ar lepni paceltu galvu, ja vairojas jūsu kļūdas un jūsu darbi krīt atpakaļ uz jūsu pašu galvām; Es esmu nācis, lai piepildītu jūsu lampa ar eļļu – tagad aizdedziniet tās, lai ieraudzītu ceļu, pa kuru ejat; ja kāds šoreiz neaizdedz savu lampu un neizmanto to, lai ieraudzītu ceļu, tam tā tiks atņemta un atdota citam; lai viņi lūdzas šādiem vārdiem:

„Ak, Kungs, Tu, kas esi mūsu vidū, gani mūs!

Uzcel Sava Vīna koka vidū Savu ķēnišķo Troni un dod mums norādījumus.

Ikviena svētuma Svētais Kungs, šķīstī mūs, lai mēs spētu pasargāt Tava Nama un Tava Vīna koka vienotību, sirsnībā gādā un pasargā to, ko ir izaudzējusi Tava labā Roka.

Mēs Tevi esam atstājuši, tomēr mēs zinām, ticam un paļaujamies, ka Tu plaši atvērsi Savus Vārtus un ļausi Dzīvības upei plūst pie Tava Vīna koka, un tas atkal dzīs jaunus asnus, un tie nesīs augļus, un, pateicoties Tavam Svētajam Garam – Dzīvības devējam, kurš to apēnos, šis Vīna koks kļūs tik ķēnišķīgs kā vēl nekad. Āmen.”

un tu, Mana Vassula, tavas ciešanas tev iemācīs būt pacietīgai; vai neesi dzirdējusi, ka pacietība rada neatlaidību, bet neatlaidība – cerību, savukārt uz cerības pamatiem tiks uzcelta Mana Valstība; ļauj, lai katra tavas būtības joma tagad pagodina Mani;

Mans Svētais Gars ir apzīmojis tevi ar Manu Zīmogu, tādēļ nebīsties; mācītāji, priesteri, skolotāji, bīskapi un kardināli atpazīs Gana Saucienus; Es atjaunošu viņu prātus, tā lai vecais cilvēks viņos tiktu satriekts, un lai tie pilnībā apzinātos, ka Es patiešām esmu jau atpakaļceļā lai pārvērstu visu Savu radību Patiesības labumā un svētumā;

nāc, Manu meitiņ, Manu dārgumiņ, Es Esmu ir ar tevi;